

40 СЛОВО НА НЕДЕЛЮ И
ПО СОШЕСТВИИ СТАГРОДХА.
Заповеди твои, не прелы твой, не угро-
чи укради, не лжесвидетелствуй, чти ющ
твоего и мать твой.

Слова съ Хры до Кнѧзя к пѣшии вѣнчаныи написаныи ѿ С. Луки, в Глаголи.

Бѣлісѧ лаісѧ Гдѣ бѣ народови жиша-
щесомъ показовал, гдѣ имъ завѣтолиен
приказаиа єгѡ бѣогѡ жибо дочаенныи
долгий, спокойнии, щадибы, и въ вѣли-
достіи ахъ оправдающи, дати ѿбѣцал
Слѹхачъ Православный. Рекль ѿбѣцемъ
такъ: ющи въ повеленїиихъ монхъ ходите, и заповѣ-
ди мои испадите, и сотворите изъ дождя дамъ вамъ
въ времѧ івое, и земля дастъ плодъ івое, и дерево
сельна да дастъ овоци івое, и постигнетъ вѣ-

ликъ:
и.

Чаупаси обѣцъ Сурбъ Христоръ Штено
Іоанніи Чаупаси и прѣдѣлъ
Іоаннъ иконостасиа Штено
и Чубадъ Осипъ и Митрополитъ Овсепъ

АЛАЧЕНЕЖИЙ, И МАМАНЬЕ ВИНА, МАМАНИЕ ЖЕ ВИНА ПОСТИГНЕ
ВИМА СВЯНІЛ, И ТЕПЕ ХЛЕБС ВІСІТОСТЬ, И ВІСІЛНІЕІА
СІСТРАХА НА ЗЕМЛІ ВАШЕЙ, И РАТЬ НЕ ПРОДЕТЬ ИСБОГУ
ЗЕМЛЮ ВАШУ, И ДАМЪ МИРЪ В ЗЕМЛІ ВАШЕЙ, И ОУСНЕТЕ,
И НЕ ЕВДЕЙ СУСТРАШАЙ ВА, И ПОГДЕЛЮ ЗВЕРІ АЮТЫМ
В ЗЕМЛІ ВАШЕЙ, И ПОЖЕНЕТЕ ВРАГИ ВАША И ПАДВІР ПРЕ
ВАМІ СУБОЕМЪ, И ПОЖЕНІВІТВЪ ШВАІГА ПАТЬ СТВ,
А СТВ ВА ПОЖЕНІВІТВЪ ТМЪ, И ПАДВІР ВРАДНІ ВАШИ ПРЕ
ВАМІ МЕЧЕМЪ, И ПРИДРЮ НАВА, И БЛГВЛЮ ВА, И ВОДРАЦІ
ВА, И ОУМНІШЖД ВАГВ, И ПОСЛАВІ ЗАВЕЧІТВЪ МО СВАМІ.
АЛЕ ДАЛЕКШ ЕСЛАШЧИ НАМЪ ХС СІНЬ КІЇН ПОКАЗА ЛАКІ,
АДІ ШХОДЛУН З ЗЕМЛІ ДО ОЦА СВОЕГШ НЕНОГШ, ЗА ВІ-
ПОЛНЕНЕ ЗАПОВІДЕНІ СВОНУХ ББКНХЪ, ЖНВОТВ ВЧЧНІИ,
ПОКОЙ, ВЧЧНОЕ ЩАСТЬЕ, ВЧЧНОЕ И ЖАНОЙ ШМЧНК НЕПО-
АГЛАЕ ДОСТАІКИ И БОРЛІТВА, ДО КОФОРЫХ ЗЕМНІИ ПРИ-
ВОКНАНІЕ, ЕВЩНІЕ СУБОГІТВИ И НЕМДЦА, ДАПН ШЕБЕЩА;
ИКО МОБН СТВІ СІОЛНІ КБГОЛД: СІІ С ШЕФТОВАНІЕ, ЕЖЕ ІІША,
СА ШЕБЕЩА ЖНВО ВЧЧНІИ. ТА ШЕФШАНІЕМ КВА И КАДЬ
КІ ВЧУЛІИ ИНЧШНІЕ ВІПОМНЕННЫИ ПОРВШЕНЫИ, ИКОРО
ЧАЛІГО ПОГЛІШАЛА СЛОВА ХРІГОВИ ДО ФІННІШ РУЧЕННЕ:
ФІТАВНІЕ ДЕПН ПРИХОДНІИ КІ МНІЕ, ТАКОВЫХ ЕШ Е
ЧРТВО КІЇС; ЗАРАЗЪ ПОЧАНЕ ИСКУШАНОЧН КА ІІСВ ОННІИ
ЗАКОННІ ШКОТОРОМ ТОНІЖЕ КІЖГВЕЙННІИ ЛУКІА ПНШЕЙ АД: Е
АЛЕ ІІІРНМ СРЦЕМ ПЫТАТИ: ФУТЕЛІ БЛГІИ, ЧТО СЕБОЮ АД: И
БЛГО, ДА НАМІ ЖНВО ВЧЧНІИ: АХС СПІЙТЕ ИКОЛАСКАКІЙ
ФУЧХОГАЧН ЕГШ З ДІТМІ НЕВІННІИ, ПОГОЖНОВА
ВЧЧНАГШ СУЧАРГНІКОМЪ СОТВОРНІИ, ДО ШІГЛНІЕНА
ШНОГО ТРАКІЕ ЕМІ ВІ СУЛІИ ИНЧШНІЕМЪ ПРЕКЛАДАЕСТЬ
СРОДЕНХ ЗАПОВІДН ВІСІ, НЕПРЕЛІНК БОРН, НЕ ФІІН, НЕ
БІКРАДН, НЕЛЖЕ СВІДНІТЕЛІВІ, ЧТН ОЦА И МТРЗ ТВОІ.
ІІІШ ПРЕЛІБОДЕЖНІА, ФІІНСТВА, ЗЛОДЕЙСТВА,
ЛЖЕВІДНІТЕЛІТВА, И НЕВІРАЖЕНА ЧІСТИНІ ВОДНІТЕЛІЗ,
НЕНАВІДНІ БГЗ, И ДЛННХ ШДАЛАЕТ ЧЛБЧІСА ШЖНВО
ВЧЧНОГШ. ОТОМЪ СІІ СЛОВО ЕВДЕТЬ.

10

Борг
запаса
и неподходи-
мых при чес-
твует
и неподходи-
мых при чес-
твует

Бѣлікої иенавиети тогдѣ былъ Прелюшадѣкъ аль Чубжоложники. Порбалаѣвъ Авимелѣхъ Чарѣ Герасій Саррѣ женоѣ Абраама першаго Патріарха старо злаконнаго, дѣвною піенкностію єнъ поблагодарилъ, абы нѣ могла мѣти естѣ за жену йже бѣзъ тогу великоаго грѣха Прелюшадѣкъ не изнадѣлъ, покажетъ я тона же иощи воинѣ Авимелѣхови, и мѣни донегшъ: Се таѣ бѣрещи жену рѣди Сестрами же поѣ, таѣтъ єстѣ жнаѣ съвѣтъ въ ономъ, и нѣже бо звратитъ жену мѣжъ тѣшь Прѣкѣ єстѣ. Икоѧ начоожиою жену оѣлакомъ Авимелѣхъ Чарѣ, и вѣдѣлъ ю до палача своєго, на Прелюшадѣкъ ие, хѹчанъ съмъ не вѣдалъ же Абраамови жену ю былъ, рече ѿш пренімъ Абраамъ ѿ Саррѣ жену свою, Сестрами єстѣ. Зараѣтъ єгѡ бѣзъ хороброу икарадѣ, и гдѣ быша єнъ доткнѣвъ, пѣвне и смѣрти бы не оѣншоа былъ. Такъ мѣни тъ Писаніе: йже не звратитъ вѣждъ тѣшь оѣмрещи тмъ и виѣ твоѣ.

Примѣтъ таѣже єднаго разъ Исаакъ въ Герасѣ з Ревѣктою жену ю свою, и абы для піенкности єнъ не былъ забытъ, покѣдалъ пре ѿѣмвѣтли Герарескии, же Сестрами єгѡ. Тонѣже Авимелѣхъ Чарѣ Герарескии, смотрѣти чрезъ окно, обѣумѣтъ, ѹже Исаакъ нѣ граетъ з Ревѣктою, заволаетъ Исаака до єгѡ и мѣни: жи на ти єстъ, почто рече, тѣш Сестрами єстѣ ѿѣдѣлъ: Рѣхъ да не вѣрь єжѣ рѣди, абы тѣдѣ ѿѣтъ з дворянъ єгѡ и прѣжтелий, єнъ піенкностию не исклоненъ былъ, Авимелѣхъ Чарѣ претращеній ѿ Салагошъ Кѣи смерти, Завѣдѣ же иона Абраама, таїтъ дѣкретъ начоожникии свѣтъ былъ вѣдалъ: Вѣжъ иже приноситъ я жену єгѡ, побѣненъ єдетъ смерти.

Былъ.

Иходъ.

Чтоиа тиенѣтъ чай злакона Мойсѣева, же сія кѣде спергли тогѡ бѣзъ и людемъ брыдкого грѣха Поганодѣкъ, таїтъ ѿ Салагошъ бѣзъ до Мсѹиа вѣшила оутѣба: Не пожелайнъ же искренягъ свою.

Еди бы бѣзъ той грѣхъ не былъ брыдкого, и за пополненіе шного єсли бы не шдалъ бѣзъ чубѣка ѿ жибота вѣчнаго; пѣвне бы не былъ вѣдалъ и ѿного грѣха

Прелібодѣвъ илрѣнѣ: Чѣвѣкъ иже ѿще Прелібомъ
Чертъ въ смѣртіи до оумрѣтъ. Прелібодѣвъ и Прелібомъ
Сица. Племѧ Веніаминовъ защо быгубилъ бѣзъ
ечемъ. и Мѣсто ихъ сполѣтное Гавашъ спалили
а сѧль огнѣмъ въ азажъ не за Прелібодѣвѣтво въ же
свята гради онаго. наслѣдѣ оутиниали женѣ єдногѡ
евѣтнъ. когорѣй пришо бѣзъ инфлесома до Гаваша.
акъ мѣбнѣтъ Писаніе: Сиове Інлѣви во звратиша сѧ

Судей.

въ сномъ Веніаминовимъ. и ицинаша въ ѿржіемъ ѿ
іада. виѣ, и скотъ, и виѣ ѿже ѿржіетъ въ вѣхъ
іадѣ. и гради виѣ ѿржіетъ иконаша огнѣмъ.
Дѣа по сѹю івоему иерамаго мѣжа, защо бѣзъ клаѣ
ечемъ? азажъ не за Прелібодѣвѣтво? река альбівѣмъ
онегѡ таїсъ: Ниѣ да не ѿржівъ ѿржіе ѿдомъ твоє
о вѣка, занѣ ѿнчнї ма, и по дѣтъ женѣ бѣлѣ хедея
и жена сеїкъ. Гдѣ бы не бы тѡи грѣхъ Прелібодѣни
и дѣтѣ бѣзъ, погане на тѣранои таїсъ івѣтъ
сама просвѣщенїи, невыдали бы тѣ ѿржіе дѣтѣ на
елібодѣскъ. Бѣгуніко виѣ Прелібодѣвъ и Прелібодѣвъ

б Царі.

зкѣмъ еїмъ до тѣснини падъ, а Прелібодѣнцамъ
вѣстѣ носъ ѿржіобалъ, на бѣтнѹю ихъ гане въ сра-
отѣ. Арабове, Партове, и ишии на рѣдки Прелібодѣ-
вемъ глаголи оутиниали. Къланове Прелібодѣнцѹ
и Римскѹ вікѣмъ напоемѣхъ выгавовали, потомъ на
глѣ ведиши, по виѣмѣ мѣстѣ вогнити каузали. Тѣ
єднѹи чары таїсъ сїлѣ выда на Прелібодѣвѣ право.
сї ѿроиихъ тѣла сеїсиромъ розпѣканые были, а гдѣ
иинъ єгѡ блѣснїи Прелібодѣвѣтво пополниль, при-
ладомъ тое на сиїкѣ івоемъ вѣрадналь. Зелѣвѣчъ
іарѣ лісокрененїи таїсъ сїлѣ право видалъ Прелі-
бодѣнїи, же што колвикъ сїлѣ тѡе пополніль. Асѣ
томъ сѹи вѣлупаны сїлѣ тѣфноза же єгѡ блѣснїи
иинъ, въ тѡи Прелібодѣнїа грѣ въ палѣ, онъ хотлѹи
сїлѣ и право єгѡ досытъ етъ ало, и лнебн на тѣранои
въ сиїкѣ, таїсъ знайшо въ родокъ, єдно ѿго каузали
и ии вѣлупити, а другое сеїкѣ, шо и оутинено.
Ітарѣ законъ Прелібодѣвѣ каменобало. Идалогѡ

Дишо
рѣка.

Книга.

Глазъ.

Плюта.

Царѧ.

Книга.

штраба.

Слѣв.

Судей.

Слѣвъ.

на тѣло.

а Попа:

Слово на Наша.

Книинци и Фарасен же на Прелюбодѣжніи поиман
Іо: 6. пленели до ХА Спінтела, рѣши: ѿтпусти съ нимъ же
ища єсть въ Прелюбодѣжніи, въ Законѣже на Мсѹ
повеліе. Таковыя каменемъ побивати, пыже че
глажи? До кого приходи? ХС Спінтель: Иже єсть еї губъ
въ блезъ, первый да виржетъ на ны камень.

Чтвъртъ здѣшнѣтъ чадъ Новонь Благти, азъ же
небрьдѣй КГв Прелюбодѣжніи коли не гмако телено
и смертью але и дивною караетъ, и ѿ Чрѣвѣи Нѣног
шдалѣтъ, икъ мовѣ стыдъ плѣ Павелъ: Прелюбодѣ
Чрѣвѣи Кжѣл не нарадѣдѣ. Тоже хотачи жибо вѣчны
и Чрѣвѣи Нѣноге наслѣдити, итережемъ Прелюбодѣ
нїж, непомѣнчи заповѣтъ Гднн Не прелюбомъ твори.

По Прелюбодѣжніи єсли нуважнѣи драгий грѣхъ За
бѣстъко, съ ѹ вѣдо нѣтъ грѣха КГв не наявѣдѣи, вѣдѣ
глашъ Пріпѣтника мобачогъ: Рѣцѣ проливлиющи право
правенаго не наявѣдѣи КГв! Домъ срою запоѣи грѣхъ бѣ
каратъ, здѣ лѣви вѣдѣи вѣль злобонца злѣтнїи, съ
право оутаномлѣтъ, мобачи: Проливалъ и ровъ члвѣ
внѣмъ мѣстъ, єгѡ пролившемъ икъ въ обрадѣи Кжѣ
соговориъ члвѣка. и наиншомъ мѣстѣ: лице кого
кто ѿударитъ и ѿуретъ, смртъи да ѿуретъ и
той. Такъ КГв єсть брайдѣи чонъ злобонитъа грѣхъ,
же ктѡ бы оумѣслии на то ся оудидѣши, и хотачи
и злобонитъа поиживѣи мѣстъ, уака злѣтъ, хочанъ бы
и до самога шлтара Црквишнога ѿутѣкъ, таковога
КГв вѣдати въ Старомъ Законѣ приказѣ, лемъ мѣсто
злѣтного вѣдѣи злѣтнїи, рѣкалье обите до Мсѹнїи:
лише ктѡ пріложи ѿбѣтъ блїнѧ своєгѡ штани, и при
свѣтѣ къ шлтару, и ѿ шлтару мое вѣдѣи ѿурѣти.

Иака многѡ єсть грѣхъ въ вѣдѣи смертѣнныхъ, з
вѣи КГв єсть срѣтїи; але ѿбѣтъ злобонитъ є грѣхъ
волѧнчи до бра ѿ поместъ. Злѣтъ Каннъ брайда и всего
и вѣла и вѣни, иланть КГв до негѡ волѧтъ: Глазъ
крове брайда и вѣгѡ волѧтъ къ мнѣ ѿ земля.

Можетъ ктѡ злѣтнїи, и многожа чистїи дѣлї
злобонитъ ѿзовѣдѣи ѿтпелїи Црквишнє же на тѣнї.

В дни 18го засошьцы, кото́рыи та́къ засеяна́ю течеши; и́хъ то не́беснин падиши, кото́рыи Михаилъ за-
и́блы засошьцы Европы в Христу Спасиителя: а́ко бо́гъ
засошьцы не́маятъ члвческъ людати, не́маятъ єгъ
оронити, ко єму коронъ Михаилъ приносятъ.
И для того же мобыти Христу Спасиителю: Не́маятъ ѿсн-
анци течеши. А́рхангел засошьцы 18го, кото́рыи та́къ
засошьцы, а́дъ засеяна́ю течеши до грекъ а́зъ, чрезъ та́кое
изиушеши, и́хъ то чрезъ строи та́къ преложиши, чрезъ
такъ изиушеши южрасъ, и́хъ мны 18го в шесту́ннца, до не-
и́хъ течеши побудиши; и́хъ и́ншие вси кото́рыи засеяни при-
сада засеяна́ю течеши до грекъ а́зъ, и́хъ то до Пантелей-
она Лакомика, до Зандристи, до Гиевы, до Афина, а
и́хъ пречиуши грекъ а́зъ. И для того же мобыти Ангелъ:
Бе́зшъ пре людми сие поступиши, тогъ кото́рыи
и́хъ негъ смотриши, и́хъ слыхаешъ, ѿснаваешъ. Трети
засошьцы 18го, кото́рыи течеши о́радъ и́хъ ѿснаваю; и́хъ
такъ та́къ запамяталы не́маяты до бого-
бла́жеши ѿснаваю; и́хъ гда́ ѿшадъ, чрезъ зе́млю школиши
засеяни, и́хъ гда́ ктв ѿснаваю самъ доброполе зе́млю,
и́хъ ѿшадъ, и́хъ ѿшадъ. Всехъ та́къ промисиуши
засошьцы, та́къ бáрзо не находитъ бáзъ, же за по-
подиене ѿнъ, засошьцы ѿживота ве́чнашъ ѿдлакъ.

Одлакъ за засошьцы та́къ. Где́ мобыти: Слыша-
ще и́хъ реченошъ блести древни. Не́маяши, и́хъ ешь а́ще
и́хъ и́хъ побиши бодиши 18го. Одлакъ за засо-
шьцы дшевное, где́ мобыти: Горечавка томъ, и́хъ
ке Соблазнъ приходиши и́хъ толь та́къ моба ѿшадеи
трешии: Ихъ велика ѿшадъ ѿфера, горливо есть дшъ,
где́ ктв ѿшадеи ѿспеши близниаго, та́къ бáзю
и́хъ ѿшадеи бáзъ, где́ ктв близниаго словомъ и́хъ
прикладомъ до грекъ а́зъ пошадеи та́къ а́ко бы
слышне засошьцы близниаго, и́хъ преследовши христо-
на святаго можетъ. Одлакъ наипаче ѿживота
ве́чнашъ, за засошьцы о́радъ та́къ ѿживное и́хъ дшевное;
ко та́къ ѿдлакъ 18го и́хъ та́къ горечь ве́чъ ѿснава-

Слово на Нашу Й.

УБИВАЮЧИЙ ТЕБЯ И ДШО, НЕ ИМАТЬ ЖИВОГО В БЕЧНАГУ
ПРЕСВЯТИЩА ГОСПОДА СЕБЕ.

По Закону Евангелии оубажиша претий грехъ пред
ствши, и того не имави днитъ Господа. поне бажа и томъ
грехъ рислов до лядъ Иллакогш: Азъ Господь Господа башъ
дам не боядеше. до которыхъ слышъ Бенкенъ сего въ
Ефесѣ. чиже Павелъ Стайнъ, пакъ напомниша: Кради и кромъ
да не крадеть, паче же дарождайся и въ якоимъ
ръка ма баго, да иматъ подажди пребывашемъ. Мой
Пневмъ Стое: Иже раздѣлешъ корысть изъ татемъ
не имави днинъ якоя. школяръ пакъ навеши маже
Евангелию которыи талиша оубажиши церкви иконы альо
переводни маетъ звѣздыемъ крадивши мъ, пратитъ
дшо якою, и ѿвѣчналиши живого шпада и тюжъ
далеико бардѣй тюхъ, которыи сѧмъ пакъ звѣздыемъ
полинитъ, гвеница дшо якою, и вѣчнаихъ мвісъ пекенъ
банию чинитъ. Шо потвержанчи Павела Стайнъ
пакъ мовитъ: Татие Чртвѣжъ Бжілъ не наелъ длатъ.
Акетылько рѣчъ дорожихъ, икш то злата, Сребра,
Свікень, копней, золота, обечъ; але и праншихъ которыи
біи оумма зшкодомъ біла гїдарѣ, крадети не годнитъ
и длатою мовитъ йугаспінъ: Жаденъ не маетъ не
праведного збіскъ, кѣ праведнико шкоды, напріка,
которыи крадетъ, навишаєтъ Свікнъ, Сребра, злата,
але пратитъ вѣроность, пратитъ Чртво Ненои; где
збіскъ, тутъ и шкода, збіскъ въ землю иереміи, але
въ оборѣ, а шкода въ съмніи власномъ.

Але здѣръ Северѣ пакъ брідѣ крадущими, же гдѣ
пакъ оубажиша, готобъ біла палцемъ якоимъ око
емъ въладпіти. Поне мали біль накрадѣши єдинъ
з бациніихъ дворахъ егѡ, и зара егѡ касалъ ѿвѣчнитъ.
То же чрезъ вѣдногъ ѿголовиша вікъ, же бы жаденъ
до посдеровленя Чарѣ не приходилъ, которыи смири
почвамъ въ крадѣши. Запогана пакъ ежъ бардо брі-
жено крадущимъ, же не было біль ѿнимъ показати
предъ Чарѣ, и егѡ ѿголовиша якоими подоровлѣти; и теперъ
з великомъ смѣлостию предъ Ткачца Чреи Ха Спінталъ,

Лѣпіи
дѣлѣте.

ЛОДДЕ ПРИХОДДІ, НЕГІШ ВІЧУХАРІСТІН СІГОН ПРІЙМІШІ ,
ВІУБЛЯЮЧИ САШВЗ АПЛАСИХІ : Да НЕСУШАЕРІ ЖЕ ЧЛВІСУ
КІ, Н ПАКІШ ШХЛІБІА ДА ІСТЬ, Н ШЧАШН ДА ПІЕРІ, ІДДІН
О Н ПІДДІ НЕ ДОСТОЙНІС, СВДЗ НЕЩІ ТЕСТЬ Н ПІЕРІВ, НЕРА-
ІЖДАА ТІКЛА ГАНІ. ШКОЛЖЕ ПАСАЛ СМІЛОСТЬ ПОХО-
НІГІ З ШТОЛЬ, ЖЕ КАРАНА ПАКІШ Ш САМОГІШ БГІ, ТІСШ
ЕЖ Н ШМРІЛ АНДЕН, НА БЛОДДЕВ БІДАНДЕ, В ПОГОДЖЕНЮ
ОСТАЛІН. ІХОЧАН ЧАГОМІ ЗЛОДДЕЙ Н КАРАННІЙ ЕМІВАЕРІ,
ОХНЕА ПАШІ КОГОРЫИ АЛЕШ НЕ ДОСТАПНІИ, АЛЕШ БЕ-
ОДДНІИ, АЛЕШ КОНДІЦІН ПОДЛОЙ; АКОГОРЫИ ЕСТЬ РО-
ОВНІГІИ, КОГОРЫИ ДОСТАПНІИ, ЧЕСТНІИ, ЕСІЩО Н
МАТНОГОШ ОУКOGШ ОУКРАЛІВ, БОЛНІИ Ш КАРАНА ЕМІВАЕРІ.
ДІСЕНЕІІ ФІЛІОЗОФІ, ШЕАЧНІШН ЕДНОГОШ РАСХ, ЖЕ РА-
ІІН ПАНОВЕ, НА ШНБЕННІЧУ КАДАЛИ ПРОВАДНІТИ ЗЛОДДЕ.
ДЕДНІН ВОСТРУХА З НСАРЕВ ПОСПОЛІТОГОШ ОУКРАДЕННІ,
ОЛОСНО ЗАБОЛА: СМОТРІТЕ, ЖЕ ВЕЛНКІЕ ЗЛОДДЕ МАЛО
АЖУТЪ ВІШАГН. ЧИМАЛОЖЪ МОЖІТЪ БЫТИ ПАСНІХ
ПЕПЕРЪ МЕЖН ПРЕЛОЖЕННІИ Н СУДІАМІ, КОГОРЫИ ЗА-
ЛАВІО РЕЧУ ОУКРАДЕННІ, ЧАБКА, ЗА КОГОРЫИМЪ НЕМАШЪ
ОМІ МОВНІТИ, АЛЕШ КОГОРЫИ НЕ МАЕТЪІ СІЛ ЧІМЪ ШІСУ-
НІИ, НА ШНБЕННІЧУ ИСАДУЮТЪ; А БОГАТІЙ, РОДОВНІГІХ
ОГОРЫИ ПОСПОЛІТНІИ ДОБРА КРАДУЮТЪ, Н НА СВОІЙ ПО-
ІНТОГІШ ШЕГОРУАИТЬ, ТІСШ БЫ НЕ ВІДДАІРІ: НЖА ТЕДІ
СЕХЪ ЗЛОДДЕІТЬВА АЛЕШ КРАДЕЖІ ПАКІШ В ОУБОГОМІ,
АБІХ ТІСШ НЕ БОГАТІМ, ЕРІДІКІ ЕСТЬ БГІ, Н ЗАПОПОЛ-
ІНЕ ШНОГОШ, НЕ КЛАНІЩІІЛ ШДАЛЕНІІ ВІДЕТЪ ШЖНВОГА
ШНОГОШ ; ДЛА ГОГШ ДО БОГАТОГОШ КНАДІА В ВІЛІН
НІШЕМ ВІПОМНЕНОГОШ, КОГОРЫИ КА СПІНГЕЛА ПАГА:
ІТЕЛЮ БЛГІН, ЧТВ СОТВОРНІВ, ЖНВОПТЪ ВІЧНІИ НА-
ІТДЕСТВЮ? РЕСКАВ ХС: ЗАПОВІДН ВІСІ, НЕ ПРІЛНЕМІ
ГВОРН, НЕ ОУГІН, НЕ ОУКРАДН.

ШОІА ТЫЧЕТЬ АЖЕСФДНІТЕЛІТВА, ТЫМЪ АСАЖІІ
ИЕРДНІТЬ БГІ Е СОЛН ЧРЕДЗ ПРИПОЧНІКА МОВНІТЬ :
ВІДДІТЕЛЬ ЛОЖІ НЕВДДЕ ЕЕ МВСН. Н НАЙШО МЧЕРІЦУ :
ВІДДІТЕЛЬ ЛОЖІ ПОГІБНІ. СВІДЧИЛ ФЛАШНВЕ СТАР-
И ЖІДОВІКІН НА НЕ ВІННВІ Н СТРОГАНІВІ СУБАНІШ ОГРЕ-
ІЕЛНОБОДДІАКІІ; АЛІТЬ ГДІ НІХ ДАМІНІЛЗ ПРІІСВ. ПРЕКОНІА ДЛІГІ

фашивами бытии святкини, оу самено ваным заслави
 Соломонъ хотачи флашивога святдечтва зас
 бирасиши до твоих остринъ рече иное прирокна
 до Рогатини, Мече и Стрекла, рикши: Дреколь, и не
 и Стрекла остра, не бязграх, тако и маже святдн
 телитвани на драга ивога святднтелитваш ложи
 Чрез цио розумелъ. Иже ктв флашивое противъ
 блаженага ивога мобитъ святдечтво, та же ели
 жиага ивога радица, икона егш Рогатини, Мече
 алея острон Стрекло в Срце оударилъ, и оурадилъ.

До флашивих святквъ належатъ шембовци блажи
 ивонъ, которми имъ славы доброн флашиви ивони
 идникомъ оумбите. Злыи єштъ злодѣи, которыи
 крадетъ оублажиага ивога, Сребрь, и злато; але да
 леко горшіи и злодѣи калевеникъ, которыи доброн
 славы и честъ чрезъ ивон флашивии таикъ оублажиага
 ивога оумбите. и для того моби амбрисий стый:
 Знаинѣшии отъ злодѣи, которыи слави, и иниши
 наши добре зленяютъ, а иже и Клеветини, кото
 рыи доброн наше славу разшарпываютъ; але обѣи
 лѹше есть и маля елги паче боятва мишигас залимъ
 и гуш флашиве на доброн слави же ивон ши паетъ
 и радица блаженага ивога, таковыи з великомъ про
 ностию доступеши маджам Бжога, ико моби яроину
 стый: С тврдностию прощенїя доступеши, ктв зле
 ѿ цноганвахъ и бглаже ивонихъ лидахъ мобитъ, со
 сконечне повиненъ щволати, и славу доброн оумъ
 привериши, єсли хочеш маджам Бжога доступиши.

На шестаго, єсли оуважимъ слава бжоги: Чти
 ѿ твоига, и мтерв твою, ктв не вполнишетъ тон
 заповеди, и чести роднителемъ ивони нечнини, па
 ковыи коужини, также мерсий єштъ бг, и не віде
 до жибота бжичага, которога змечати святѣ Кнац
 ийшими, ресль до Ха: Бгтелю сагіи что ютъ вори,
 животъ вѣчнаги наспитвани самъ бг мобитъ та же
 Проклата иже злоречи ѿзъ ивога, или мтери ивог
 и на инишомъ мѣсце: Иже аще ктв злоречитъ ѿзъ

П. 115.

Прик.

Лист:

Н. А.

Н. А.

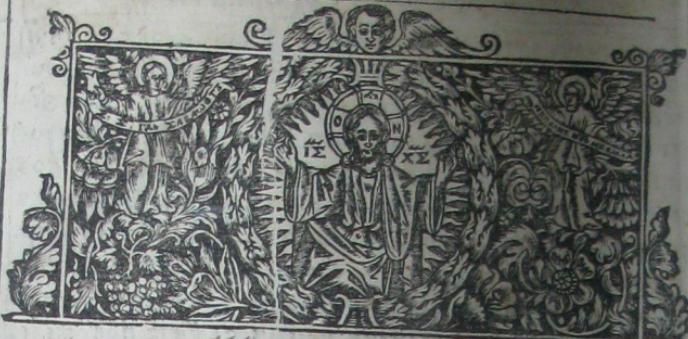
Или

И МАТЕРИ, ЕМЕРТВУ ДА ОУМРЕГЪ. КТО ЖАЛКОВЕМЪ ЧИ
ДНЯТЕЛИ ИБОИХЪ, ТАКОВИИ, ШЕ БГА ДОСТУПЕ ДІВАТИ
БЛГЕНІТВА. Першое БЛГЕНІТВА, ДОСТАКИ ТАКЪ ЗЕ-
ЧЕ ІКШ Н НЕНАІЕ, ВЕДЛД СЛОВА ПНІАНІА: ІКШ ГОКРО-
НІЩВАИ, ПРОГЛАСЛАНІ МІГЕРЪ ИБОН. Второе БЛГЕНІБО,
С ТАКОВИИ, ЧЕІСЬ ЗЛОВИШ ЕДЕТЪ МѢТИ Ш СЫНОВЪ
ИБОНХЪ, ВЕДЛУГЪ СЛАВЪ ТОГОЖЪ СІРАХА: ЧАЙІ ШЦА
ОЗВІЛЕНІТІА ШУАДЧУХЪ. Третее, же коли ИОЛВЕКЪ
ЧТО МАЕСТАТУ К҃КОГОШ ПРОСНІТИ ЕДЕТЪ, АІБЪ
ІДОРОВЪ, АІБЪ ШЩАСЛІВОС НАСІМЪ СВѢТФ ПОВОЖЕЛЕ,
АІТВІ ЕГУ Ш БГА ВІСЛАХАЧА ЕДЕТЪ, ВЕДЛУГЪ ТАХЪ
СЛАВЪ: А ДНЬ МОЛДА ЕГУ ПОСЛАШАНІ ЕДЕТЪ.
Четвертое же на землі ДОГЛОДІТНИМ ЕДЕТЪ, ІКШ
ІВНІТЪ ПНІАНІЕ: ПРОГЛАСЛАНІ ОЦА, ДОЛГОДЕНІТВО-
ЛІТН ЕДЕТЪ. Пятое, же ЕДЕТЪ МѢТИ ИТАДІЮ
ІГРБЛДІЮ ДОМОВІСТВА ИБОЕГШ ПОРОДА, ГДІЖЪ БЛГЕНІЕ
ІЧЕЕ ОУТВЕРДЯЕТЪ ДОМА ЧАДА. Шестое, же ЕДІГР
ІДАВНАМЪ НА ЗЕМЛІ Н НА НЕБѣ. ВЕДЛУГЪ СЛАВЪ ТАХЪ:
ЛАВА ЧАВЧКУ ШЧЕСТИНІ ШЦА ЕГУ. Седьмое, же коли
ІКШЕ НЕЩАСТЬ Н ОУТНІКЪ ВЛАДЕТЪ, ИСОРО ШНЕГО
ІСВОЛЕНІМЪ ЕДЕТЪ, ЕШ МОВНІТЪ ПНІАНІЕ: МЛТЬ
ЧА НЕСЛБВЕНА НЕДЕТЪ, Н ВДНЬ ИКОГИ ПВОЕІ
ІГПОМАНІЕТПНІА. Осмое, же ДОСТУПН ШПЧІЕНІА
ІРБХУВЪ: ЧАЙІ ШЦА, ШЧНІГРНТЪ ГРБХН, ІКШ ПАЕТЪ
ЕДВ ШЗНОМ, СІЦЕ РАСТГЮТСЯ ГРБІЙ. Девятое, же
І БГА ЕДЕТЪ БЛГОЛОВЕНА, НЕПІАКО НА ЗЕМЛІ ПОКН
ІЕТЪ, АЛЕ Н В НЕБѣ; коли ИТАДІШ НА СВДВ ПРІ КРТА
ІПІНТЕЛА ІКШ ЗАГОЕ ЖІЖ ВІСТИ БГАЛЬ ПРЕЛІБОДІ-
НІА, ЗЛБОІТВА, ЗАОДНІТВА, АЖІВІДНІТЕЛІТВА,
ІАГЪ Н ЗАДШАНОВАНІЕ РІДНІТЕЛЕИ ИБОНХЪ НАСІДАНІТЪ
ІЧБОТЪ БЧЧИИ, ОУСЛІШАВШИ ШНЕГО: ПРІДБЕ
БЛГЕНІНІИ ОЦА МОС, НАСЛДДІТЕ ОУГОГОВАНІОВ
БАМЪ ЧРІГВО Ш СЛОЖІНІА МІРА. ЧОБІК
НАМЪ ДАН ХЕ Ш ТІБЕ ОУСЛІШАГИА.

АМІНЬ.

Мѣже

СЛОВО Б. НА НЕДЕЛЮ А. ПОСОШЕСТВИИ СТАГСОДХА.

Какш недеъсъ и мѣщіи боятію, а въ цртвіи
Божіи війдуть, чудоѣи єшь въ вѣдѣи
Скоеъ Іглино іухо пройти, неже боятіу
въ цртвіи Божіи війдти.

Слова съпѣхъ Хѣси написаныи ѿ Свѧтыи Апостола Павла

Розные рѣчи наимъ свѣтѣ, чадѣши
мѣщернѣи и нецалянѣи чинѣ, салагутъ
Православніи. Мѣщернѣи и нецалянѣи є
чинитъ пыжѣ, лагометво, шежиретво
пѣнио, зандроитъ, гнѣвъ, лѣнитво,
злобъ славеъ Божіи, ю єго поскавламъ въ
цртвіи Немоги, икъ мовѣ Павла Спѣй: Неправеници
цртвіи Божіи ненаслѣдуютъ: Мѣщернѣи и нецалянѣи
єшь чинатъ, прелюбодѣянїе, злодѣїтво, злоби-
ство, лжеивнѣдителево, нешамобаие, роднителенїи и
для тогѡ ХС Спѣнтель до Кнѧзя въ Єг҃ипѣ и нѣшии
вспомненоиго: Где єшь запытала: Бѣтелю Клаги,
что еоборѣ данимъ живо вѣчнѣиѣ рѣглѣ: Заповѣдн
вѣни, непрелюбимъ еобори, не оукради, не оубей, не лже
свѣднителеви, чтн ща и матьеръ твои. Але ии
чрецъ что таикъ не спаѣтъ, мѣщернѣи, и нецалянѣи,

Слово съпѣхъ Протоиѣрѣя Савватиана Ильиа Тихоновъ
Чародѣя съпѣхъ Студіицкіи ѹлое Уѣстника Краснѣи
Прасковѣи Савватиана Ломно Оведенскаго

ІКШ ГДА ДЛÀ МÀРНОСТИ СЕГО ПРЕЛЕПТНАГШ МИРА, АЛКОЮ
ІОП ПОГОРЖАЕТЪ : ТАКЪ МÓВИТЬ СТЫЙ ИЕРÓНИМЪ :
ЧЕГО НЕМАШ МÈЗИРНЧИШАГШ ЧЛБІСД ТІСШ ДЛÀ ГРОШЕ,
ДЛÀ БОГАТІСТВА, ПОГОРДЧІСТИ БГОМЪ . ВЫРАДЦІОСМІ ПОЕ
А КНѢДІК НІЧЕШНЕ ВУЛІКОМЪ, КОТОРЫЙ ДЛÀ ВЕЛІКІХ
ІГРАТІСТВЪ, ПОГОРДЧІВШИ СТОГЛІВОМЪ І ЗЛАВЕЙНО
ІДОН КЕОН, ВІДА ЕЛІКА НІМАШН ПРОДАЖДЪ, І РАЗДАЙ
ІНШН, І НІМЕТЬН НІМАШН СОКРОВИЩЕ НА НЕСІ, І ПРИШЕД
ІДНІ БОСАТЕ МЕНЕ; ТАКІС СТАЛІА МÈЗЕРНІЙ І НЕЩАСЛІВІЙ,
І ЖИВОТА ВЧНОГШ КОТОРОГОШ ПРАГНУЛЬ . ЕХОМІ
ІНШІМ МІКЛУ ЧНОГТЫ] НЕДОСТУПНІВШИ, І ВЧНИМІ ПЕКЕ-
ІКІЕ ПОПАЛЬ МІКІН . ТАКЪ МÓВИТЬ КУРНІЛ СТЫЙ: КИД
ІННІ ІГРАІМЪ МÈХОМЪ ЗОСТАЧНІ, НОВОГОШ ВІНА НЕСІ
ІОНАТДІН , АЛЕ ШІМІТКУ ПРЕРВАНІЙ ЄСТЬ , ВЧНОГШ
ІНБОТА НЕ НАСЛІДНІВШИ . ШІШ ВІРАЖАЮН І САМА ХС
ПЕІНТЕЛЬ , РІКЕЛЬ: КАКШ НЕУДОЕВ І МІЩІН БОГАТІСТВО
ЦРТВШ БЖІЕ ВІНІЙ ДУТВЪ, ОУДОБЧЕ ЕГО І ВІЛБФДІСКВОБІС
ГАННО БХІ ПРОЙГНІ, НЕЖЕ БОГАТУ В ЦРТВІС БЖІЕ ВІНІЙ-
НІ . ТАКІМЪ ЛІДЕ БОГАТІСТВА 18ТА ПЕРЕШКОДОЮ
О ЖИВОТА ВЧНОГШ , АЛКІМЪ НІСТА ? ШТОМЪ СІС
БІДЕТВА СЛОВШ .

ГОЛКИМЪ АНДІМЪ ЕОГАТЕПВА 18^У ПЕРЕШКО-
ДОМ ДО ШІЛГНЕНА ЖИВОТÀ ВѢЧНОГШ, САЛХА-
ЧІВ ПРАВОСЛАВНЫЙ. НАПЕРЕДЪ, РОСПЕЧНІМъ
И РОЗРВТНІЙ, ІІСНІМЪ БЫІВ СІНІ МАРНОТРАВ-
НИИ, ИЖЕ РАСТОЧНІ ВІЕ ІІМЧНІЕ СВОЕ ЖИВАЙ БЛДНО. Ах: єї-

Повтори, Лакомымъ, тиснъма сяль ѿнай погорыи
Еликие маюти еогатетва, гдѣ відѣлъ ѿїссе ииыи зро-
тимъ, реєль въ оумѣ своемъ: Чтѡ вогори? тис
енамъ где собрати плодовъ моихъ. Потрите. Не-
предицмъ, тиснъма блаз ѿнай, когории ѿблаташаеся
Порфиръ и вукоинъ веселайл на віа днѣ твѣтли.
Иде до першыхъ - недоргутъ ютъ жибота вѣчногъ
юде юспогнаныи въ телесностн кохануицелъ, бо моби
такъ Стынъ: Фмертвѣте ѿуделъ баша иже наземанъ,
лѣ, нечестотѣ. Страсть, похоть злаи, иже ради
адѣ гнѣвъ бжити насыни противленїя. Петра зас

Слово ѿ на Немъ.

Б Пс:6. Стайн: Вѣстъ Гдѣ Благочестівіа ѿ на пасти и зѣла
ти, не правеники же на днѣ єдинїи мѹтнми блеши
наи паче же въ елѣ, плоти въ похорони исчѣрниѧ ходи
шия. Нехай істѡ бѣдетъ мѣрдніиъ, щодробливи
нехай істѡ бѣдетъ Чѣкви пілніиъ, покорніиъ, по
лішніиъ: нехай істѡ бѣдетъ труѣбніиъ, бодержні
єши єштъ роспѣтніи, и вѣнчотиже телесной кохан
чина, вені таини циоты прати. Тамо вій Григорій С
Нехай істѡ маєтъ въ себѣ иные добреи очищися, не
истѡ искъ мовніи булии и иѣшися, Некрадетъ, Несу
сиваетъ, Не лжеевѣднителѣваетъ; нехай иттица ѿци
и мѣтеръ івою: єслии чвѣтъ быти роспѣтніиъ, не
чиоти, великоети тогѡ грѣхъ, ве тое киегжѣ гвей,
и гдѣ грѣхъ телеснай вені иишии, вълбѣкъ шлюмні
циоти, чрезъ которыи бы мога живота вѣтноги до
стѣпніи; Тоже не живота вѣчно, не рокоще Нѣни
але Смерти вѣчной и мвѣсъ пекелніихъ, чѣка досто
ніи чинніиъ. и для тогѡ мовніи Стайн Іероним
ко роспѣтѡ огни пекелніи! которон матерѧ шежи
ети, которон пламень гордина, которон искам
слын ромбы, которон дым не слава, которон пеп
не чистота, которон конецъ, Геенна.

Не доеуплющ живота вѣтноги и лиде рѣвніи,
коли добре в себѣ ѿ Краї данихъ, на рокощи телесніи,
и погорныи и напои землніи очищавають; и даютъ

А8:54. Х С Епінтель рѣкъ до бѣнниковъ Своихъ: Внемлите
иже дани согда ѿ таїчаніи Срца вѣла, обладеніемъ,
и памѣбо, и печадни житеніскими, и наидетъ на бы
внедлапъ днѣ той. ѿ тѣсніи землніи телесніи
чаша въ богоати чинніи въ мѣніи, въ пѣтніи, и кістро
не тѣлесо самъ себѣ, жена и дѣти, але и конен! для
тогѡ не тѣлесо самомъ бѣ, але и людемъ подобожніи
мерзкими сивѣю, и сами себѣ въ ѿсажденіе подаютъ;
Понеца же Христовъ Епінтель, що комъ земляетъ ѿ по
треби домобонъ, тое не на землніи пластики и строн
несловніи, але на людѣи очищихъ кложетъ ѿкорочати
мовчніи: ѿ сѣніихъ вѣмъ дадніе мѣтніи. Нехай бле

Алакш ветралъ Катко Филиоцофъ, а пришо л до двору
Лицарей Ишвата, Богачевъ ростовитиихъ и родрѣтииихъ,
и съмъ съмъ марнотрабимъ Калигъла Чесара, которыи
акъ съмъ ростовитиий и родрѣтииий же въ теплыхъ
сигриихъ Олкъкаль мибаль, дороге первы въ ѿчи
оетвориши пивалъ, сполгодобиникъ злата хлебы
и ишии премаси на стой дѣваль; Певни съмъ заболалъ
теперь: Си мѣсто, си дому, си Чарепишъ, жалю
броя захобанымъ съмъ немогъ, где дорожеш къ пѣни
и съмъ не желаи болы. а то дѣтогъ рѣка съмъ Филио-
офъ, иже той же Калигъла Чесара, єдногъ ради за-
даніи речъ дѣлъ съмъ съмъ таисией золоты. съ вели-
ко глаголство, велико шаленство ростовитиихъ и род-
рѣтииихъ Богачевъ! Которыи не таилъ чрезъ ростовитъ
родрѣтиость съмъ трататъ жиботъ вѣчныи, але
до великонъ нендзы и юбодстви на земли приходя.
прикала: Си ногъ мѣнциако которыи оу щца івое гш въз-
и належитъ и не честь на мѣни, гдѣ тое все
и чи бѣзи розпорашивъ, до таиконъ пришо нендзы
и юбодстви, же зеятавши съннопарадомъ, желалъ на
тити чрево свое щрежецъ, аже и дѣлъ съмъ ини-
гоже дѣлше съмъ.

Дісениегъ Филиоцофъ оу єдногъ родрѣтииши чайка
съмъ грави Среера, съмъ здѣмѣвшися єги злон
оцѣбъ, пыталъ: Пана Филиоцопе, ѿбы въ то съмъ
прынчина, же оу иишиихъ по єдиному пѣнацу звѣ-
прогнити, а оу мене теперь проиншъ цѣломъ грави
и побѣдѣлъ дісениегъ: дѣтогомъ тое ѿчиниша, же
иишиихъ заново възжити сподѣланіа, а оу теге не мѣди
отомъ възжити ѿ, жадно не мѣи надѣніи. Чрезъ ѿ
съмъ знати, же члѣвѣкъ родрѣтииий, прѣкъ приху-
нитъ до таиконъ юбодстви, до таиконъ нендзы, иже
и тонъ и пѣнаца дѣти иишикомъ неможе. Родрѣни
иѣкъ єстъ то вѣсне бояка дѣтрабла, бо икш бояка
трабла, хотай на ибашъ въ ню налѣшъ воды, але
иоги напои, бынамнѣй въ крѣ поги не садержитъ;
и съ члѣвѣкъ родрѣтииий, ѿбы на ибашъ мѣлъ оу ие

ім'їя, злата, србера, сікене, волшеве, коне, о

н прочінхъ десетаковъ; п'єсівъ не будитъ еогаты

Пано: **Б**ырадналь тое Алфоны Чаръ, гдѣ єдномъ конно
штраба сърдш розрѣтномъ, прогжутомъ іу негѡ нечто, је^к
Лафоны
Киниб.

Сели суетавнчне тієш давати садъ, шо мене прой

прѣдше сеє оучиню ѿбогимъ, не жели ти ѿбогатыя

албоготи кіто шеєшъ ѿ даруетъ, не чого иишого нечн

твілісъ бодъ ванівайтъ къ дѣбрѣвъ бочкъ. Жеропуст

шеленаль и розрѣтни не допушшай та п'єсівъ війнти в

живо в'єнчай, иено ѿ тое івѣднителевъ л'побе с'ївъ

кіто знихъ м'овачи: Пріїдте ии ѿбогатыя плач

теса, ириаданте ѿлюстъ иконахъ в'ашнхъ, градъши

навы, иешъ в'обесланістя на землн, и насладністя сл

и оунитасте Срца в'аша л'ки въ днъ залогенія. Кіт

м'овитъ: Кода щи в'ечнегота хъ, спохоту, въ ю

л'геміи ишпілетвъ, возрада слово гото в'ющел

с'їдти живамъ и м'ертвамъ.

Еще не доеуп'єнъ жибота в'ечногш, Еогаты

Лакоміи. **Б**ырадналь и тое с'їмъ л'птола Павелъ

А. Ко: **Р**екши: Нев'єте икш Не прауднинци Цртвіа Б'їа и

наслѣдатъ, не єестнте ибъ, ии Б'яднинци, ии Аихи

імци, то єига, ии Лакоміи. Акса з'їса с'їмъ Слово

Л. Б.: **Л**біи п'їшетъ: Блюд'єте и хранистя ѿ Аихоиметви,

икш не ѿн'єк'їка ім'їїи жибота ємъ єига. Если

богачомъ Лакометво не было перешкодомъ до шля-

гнена жибота в'ечнагш, не єисла бы Павелъ с'їмъ:

А. Ко: **Е**ще иїк'їи б'їатъ имен'єма с'їдитъ Б'яднинка, ии

Аихоимецъ, С'їаіовамъ иже єити. и на іншомъ

Ефі: **Е**м'їцъ: Б'ядъ и веакса нечнегота и дахоиметво,

то єига Лакометво, ии даймен'єти въ в'аізъ. Ани

Срѣдь: С'їаіахъ рекла бы: Акса злато, не ѿправднія, то

єита не доеуп'єнъ жибота в'ечнагш.

АЧИ ТАІСОЖЪ ТО МОЖЕСЯ НА ЗБАТИ ЛАКОМІИ ТОМЪ

КОТОРЫЙ ПОЖАДАЕТЪ ДШЕРЬ ЧУЖИХЪ, ИКШ ТО Конь,

Вола, Садъ, Огорода, Нивы и нечъ. Але и той ко-

торый свое блажное доеро чрезъ працъ івони на бытъ

Лакоме б'єе хобаетъ. Такъ м'ови л'в'юти: Нетъ яко-

ЛКОМЫИ єєтъ которыи хтнв заховвє івоє власное.
 Тєтже можетъ ктò запитати межи людми лако
 мими, которыи смертєне грѣшѧ? Напередъ смер-
 тєне грѣшѧ таин которыи звелісю на землю по-
 склонившися и пристрастїемъ либоўнамъ, ятараутъ
 чай глашнымъ споюкомъ. Шнасыте земныхъ
 членъ, пасъ, иже пожадлівостъ падъ и либоўнамъ.
 ристрастїе, перешасть самъ либоўнъ и вѣчнъ и вѣ-
 чнію івоемъ. Ачи маложъ паскунъ єетъ на ѿсвѣтѣ
 поденъ, которыи въ днѣ и вночі оуетавнече мыслить
 исъ быка, могли зъ богатынъ, исъ бы зъ малонъ рѣчи
 елнкій пегъ, придобыти пожитокъ. А ѿ бѣгъ и чрвінъ
 вномъ, абош и тѣкона, абош рѣдко коли помыслъ.
 Асн быль шнай Богачъ, которыи чгѡ рокъ родны
 либнемъ иибы івой запекланы, не мыслилъ ѿ бѣгъ,
 е мыслалъ ѿ спнн днѣ івей. Але аеся пылко ѿ
 болъ зеогатылъ; гда мобна; Газорю житници да: бы:
 ша, и болша со сиждъ.

Грѣшѧ смертєне и таин которыи слѹгъ елнжнаго
 оігѡ до ісбе либоў чрезъ шебечоване болшен плаіти,
 и въ че місінъ иишті способъ перевагажъ, и для тогѡ
 въ рѣкѣ до жндѡ; Непомысл на до подруга івое, Акітъ
 на село, ни на раба єго, ни на рабъ єгизъ паскунъ є-
 лікомыи зъвше івъ въстріхъ и небезпеченітвѣ.

Бішнъ Філіософъ шеачнвшн Богача лакомогш,
 оторыи пінаць до пінаца пристрастї, амнісомъ
 єчого не даетъ. Заволалъ; Сенъ не єєтъ паномъ на
 ристаткамъ івонімъ, але дестатки єгѡ на днімъ
 пано. Чрезъ то даваль знати, же икш слѹга на ѿ
 ии або квлемнъ, оу Пана івоє зъвше єєтъ въ пра-
 ки, въ страхъ, въ небезпеченітвѣ; ачи въ Богача лако-
 рого Ср҃це, зъвше єєтъ въ фраєнкъ въ страхъ, въ за-
 шану, и розманітвѣ небезпечества. Что Златоустъ
 таин паскунъ шебечетъ, и добенітвомъ: Икш ^{шилд}
 ѿре єе на вілностей иибліи небываштъ; пасъ и Ср҃ца ^{на ма:}
 Богача лакомыихъ въз печальнъ, страхъ, смѣшніј,
 страхній, небезпеченітвъ, иибліи не знайдешъ; але

Ещеся першіи печали не будохонан, а вуже іншіи на-
стутохни та. Ікш тіди бояти которине в розпашти
челесної и здритиости коханта; таєв и пан кото-
рый віть лакомин, не належать в цркви Небаго-
ведад Слава Христова до ніжніх Кнаца бояти
а лакомаго реченоиха: Како не буде від кмвших бояти
в цркви Божії в ніжніх.

Лк: 11.

Ще не доспівши жи вота вічного и бояти не
мадиши від людемъ оутрапленнимъ и обеогимъ, Где
майчи очи, ікш блавани не хочуть видетьи ненадію
и не доспіти людін оутрапленыхъ, обеогихъ, сліпихъ,
хромыхъ, трободавихъ, майчи очи неслыша пла-
ливихъ и хъ гласувъ; майчи рече не шкоданть, іш-
ешть, не проигнрайши очи до ратована и вспоможа-
бліжніхъ. Припомніте іспек щного бояти, прекаш-
того брати, ненадій и оутрапленний лежа калеба
лазару, що єго не до вспіло до Цркви Божої. и жи-
вота вічного чи тое, же былъ кождого днѧ ві-
льй и крохофіль єжинів з соколами, и пращел-
ми івонімі чиан тяжъ тое, же былъ барзо бояти
нєт. Але же вовіхъ ѿпликаючи з ласки Божої доста-
кахъ и бояти глахъ, оутрапленномъ и ненадію
калебу лазереву, ѿроєнны хлеба, а ни чаші води
зімної, не хотівъ з дому івонія прослати. таєв
мовитъ йнгетинъ: Для кого прослати бояти не в-
шін: ѿвідханій в мокахъ, же проіакого ѿбого лазара,
не виходить на землю. бо тає мови єдн з філіодоб-
фівъ: Жадина мадіа доступніти не єста годена, и
которий жадімъ мадіа не покажеть.

Лк: 11.
105.

А ікімже ѿбогимъ и оутрапленімъ людемъ мадіа
показати побінін немоє мні мадіи вспомагати
ікіхъ кормити, поїти, и ѿбіати з праща Божої
и людію мадіа: таихъ которине вуже працюати и
заробити не можуть, ікто для ілбопа, ікто для хло-
моти, ікто для покорчія рвікъ, ікто для розніхъ раз-
и ітрупші на тілько трапачинъ; и которине би віши

Матвию ѿбіривши ѿнкію на рітобаїне і потішеннє, бо його не доспівше, ібо єй не доліжно інгіз а не пам'їм отороми робіти могуть а не хочуть, і которим рече, ось, і очи здоробки манути: не пам'їм которим сльвши матвію любез пропіти, любез проіграють, не в на доповіні жася греха нечестіго ѿнкію ѿбіруть, існіху мнішо єсть і межи сліпім и калічили. Тасовим іспів дієтъ ѿлмачинъ, спілуета прічнію оупакъ дшъ ніхъ, і забоїцем ѿнкію. К чому преспівєт аючи Сіріхъ людій Богатихъ, мірдихъ, смі чрез давані тасові матвіини, не шпали живота чистага, таісъ напомінаєтъ: Даї в'єри [то єшт Сириї] біромъ, Бгася боячомъ і калічи, і непам'їци, некоірчи, не вшетенікъ, не лікінівцеви: і не заєщупа прічнія, добрі ѿтвори сміренномъ, і недаждь нечеснікомъ, вісімрані хлеба ємъ, і недажд єшш. Іеронімъ Стайн тасів мови: Даї потресбічомъ а не працомъ, аби івоею ѿлмачни, івоніми грошми, дши єшш засініла, та ілбовімъ відеша прічнію згубиши, єсли ємъ ѿкідіт подані.

А таісъ напіже Боголетба не єтъ перешкодою до життя в'єногаш. і вісімрані Неніліхъ ѿлагнія члв'єкъ тасомъ, которий з інхъ ѿбогихъ людій ратуетъ, прічніхъ в домі івонії прінімаетъ, кормить, юдіклє, в чинілі Абраамъ. Йеласъ, Іасовъ, Захарія, і ішнихъ немало, в'єдічні, же Богатихъ Бгв ѿчінні дла поїтікъ ѿбогихъ, которихъ і беіз Богатихъ іспитати могла бы; але ѿбогихъ ѿчінні дла поїкъ Богатихъ, которими згода не поїтічніними неплоними быти м'єли, єсли ємъ ѿбоги ѿчіннені м'єли. і длатогаш мовитъ Стайн Ап'є Павела до санеленіагаш б'янка івоеш Тімоса: Богатимъ ^{літні}, він'єшнемъ в'єкъ запрещай не вісоком'єтвовати, та же ѿповісти на Боголетба погнівішее, но на Бга в'єла, дім'ягаш наїм в'єлі ѿбілані в'єслак д'єніе, багре шляти, Богатити в'єлі в'єлехъ д'єрміхъ, багоподібізма быти, ѿбішнічелівимъ, сокровищюще єєтъ ѿ

Слово в на Нан а.

ЕНОВАНИЕ ДОБРОЕ ВЪ ЕДУЩЕЕ, ДЛ ПРИИМУЩЕ ВЪЧУНУЮ ЖИТЬ.
ЧТОЖ БЫ ТО БЫЛ ЗАДЕЛА ДОЕМЕ, КОТОРЫЕ ПАВЕЛ
СТЫИ БОГАТЫМЪ КАЖЕТЪ ЗДОРОВЬЯШВЪ ИБОНХЪ БОГА-
ТЫИА? ОБИЕ: НАГОГШ ПРИШДЕСТИ, АЛЧУЩАГШ ИППИ-
ПАТИ, ЖАЖУЩАГШ ИПОИПТИ, И ПРОЧАЛ. КТО АЛЕКСЪ
ОУБОГОГОШ И КЕНДЗНОГОШ КАЛКЕШ ПРИШДЕВАТИ, САМОГО
ХА ПРИШДЕВАЕТА, А ТОЕСЯ И ШИНИШИХ МАРДИИ ИУЧИ-
КАУХ МАЕТЪ ВЪРНТИ: ШО ПОГВЕРЖАЕТЕА ПРИКЛАДОМЪ
КЪ ЧРКВИ БЖОН ЧТОМЫМЪ ПАКОВАМЪ.

Продолжение
Было
и
алчуща

ЗАКОНИИКЪ ИЕКИЙ МѢЛЬ ДАЕШ ИДѢЖИ, НОВОЮ НІТА-
РЕНШДИ, КОТОРОГОШ ІДІ ПРОСИЛЪ ЕДИНЪ ОУБОГІЙ, АБЫ
ЕГШ ВЪЗІММА ЧИМЪ ПРИШДЕЛЪ, ОНЪ ИДѢВШИА ГАМ ВЪ
ИДѢЖУ НОВЕНШДИ, ШДАЛЪ ОУБОГОМОУ СТАРЕНШДИ; И
ПОТОМЪ ПОЧАЛЪ МАСЛНТИ, ЖЕМЧ НЕ ПОКАЗАЛЪ ДОКО-
НАДОН АНЕВН, НЕДАВШИ ОУБОГОМОУ ИДѢЖИ АЛЧШЕН, БІО
ОНЪ ХА РАДИ ПРОСИЛЪ, АХС НА ВІЕХЪ ЁІТА АЛЧШІИ
И ПАКЪ ВЪЗАНІШОВШИ ТОГОШ ОУБОГОГОШ ВЪДЛЪ ШНЕГШ НА
ЕГЕЕ ИДѢЖУ ОНУН СТАРЕНШДИ, И ДАЛЪ ЕМД НОВЕНШДИ,
КОТОРОГО ТОН ПРИНІШИ ПРОДАЛЪ НАРЫНКУ, И ЗОСТАЛА-
СЯ ЕДНОЙ НЕВІСТѢ; ПРИШОЛЪ ЗАКОНИИКЪ ДО МѢСТА
ИА ПРОДАЖА ГВОЕГШ РВКОДѢЛІЯ, И ПОЗНАЛА ЖЕ БЛАСНЕ ВЪ
ИДѢЖУ НОСИЛА НЕВІСТГА, И ПРИШОВШИ ДО КЕЛІИ ГВОЕІ,
ЕАРДШ БМФРАЕВАНІИ ПЛАЧУЧИ НА ГОЕ, ЖЕ НЕ ПРИЛІНА
ЗНАТЬ БГД ЕГШ МАЛТИА, КОТОРОН ВОДѢЛЬ БЫ ЕМЛЗ
МЕДАВАТН. А ІДІ ВЪТОМЪ ФРАЕВНКУ ЗАМВЛЪ, ПОКАЗА-
ЛІА ЕМУ ВЪ ЕМІКЕ САМЪ ХС ВЪ ОНОЙ ЕГШ ИДѢЖИ, И ПОД-
НОВШИ ЕГШ ВЪ РІЕРЛ, БСЕВДНЛ ВЪ РЕКЛ: БРАТЬІ, БОЗН НА
МА, А ОНЪ ИПОЗРѢВШИ ШЕАЧИЛ ВЪ СВЕПЛОІГН САМО ХА
НОСЛІШОГОШ ОНУН ЕГШ ИДѢЖУ, КОТОРОГО ШДАЛЪ БЫЛЪ ОУ
БОГОМОУ. И РЕКЛ ЕМУХД: ЗНАЕШИ АН СІЮ ИДѢЖЕ ВЪ
ЗАКОНИИКЪ ШПОВІДѢЛВ: БІІ ГДН, МОІ ЄІРГ. И ПАКЪ
РЕКЛ ЕМУХД: НЕПУЧАЛВИ ИН ТОЖІ, ЕГДА ЕО БРАТЬІ
ОНОМОУ МОЕМУ ШДА ЕІН ГВОЕИ ИДѢЖУ, ТО І СА ПРИЛЛ Н.
БІАКОВИЕ ТЕДЛ ДѢЛА ДОБРІЕ АІДЕ БОГАТЖІНІА НЕ
ЕМВАЮ ШДАЛЕНІА ШЧРТВІЛ БЖІА, ІКШ ВЪ БУЛІИ НЕІШН
БЕПОМНЕНІИ КНІАСЬ ИЖЕ ЕК БОГАТЗ ВЪДЛШ, ШНЕГШ Ш-
ДАЛЕНІА ЁІТА, БО ИЖЕ НЕХОТѢЛ З ДОБРВ ГВОЕХЪ НЕЧУ

Сто соръ засконіку книжі сюж писано оуфіт-
одесімовь то орбогово Старт просиста чесагаш
засконіку шо засажнай отъ засів ляуду одесімовь

Удѣлѣти на людѣй оубоги, оуболишиль ѿ Хѣ: **Б**ДОБѢІСТА ВЕЛѢДѢІСТВО БОГА НІГИНИШ ОУХО ПРОИТИ, НЕЖЕ ЕО-
ЛІТЪ В ЧРТВІЕ КЖІЕ ВНІЙТИ.

Покоре, не вѣтъ перешкодон богоіства до шекагнена
кнбога вѣчнаго и таікобимъ людемъ богоістї, кото-
рїи з богоіства іконахъ ѿборотаныча чисть, не на роп-
тии телеснаго, не на земскн истрон вишменнтии, але-
а фундокане Чрквїи, и на оуборашенїе оныхъ; на фун-
докане шпнтален, на вакупленїе людени в небзю по га-
кимъ покораніихъ. Чогѡ на вѣчнаго Серахъ мобитъ: **Ч**аро,
кешенімаш, добрѡ твори Себѣ, и приношенїя Г҃н
остойна принеси. и тѣко є з богоістї може быти Г҃г
остойнѣшие, и ченѣшие приношенїе, тѣко будобаіти
и хвалѣ єгѡ Б҃ксю Чркви Сѣвіи, и шпнтале! икш
икшпобаіти з неболь людени оупрапаснніихъ! икш
и дѣлать з богоіства іконахъ людемъ оубогиимъ! або
кмъ Г҃гъ богоістимъ даље богоіства не даинї самытъ
ылкѡ, але для оубогиихъ людени. Ктѡ таік богоістви
оімн шафаетъ, не бываетъ чвжъ жибота вѣчного,
съ моби Пріпачн: **И**збавленїе мвжъ дшн ікое богоіст-
о єгѡ. Що влійлїи Сѣвіи промѧ ѿбасиа подобенїи.
Першое, Сватворилъ Г҃гъ Нѣо, и бардо єгѡ ѿбогати
пласкіеноетю и теноетю, слѹчайми Звѣздами,
янцемъ, Мѣсемъ: Землю за сватворилъ ненадцино и
ирю оубогиин. Чи речетъ же птвъ кпшъ, же Г҃дъ Г҃гъ
и справедливъ, ижъ ніронш подѣлайлъ? не ичестъ. ко-
рої Нѣо богоістое іучаніи, лечу даљтогѡ, або богоістї
иої оудѣлалъ Землю, або и святостию просвѣщалъ,
и ю теплѣ злагребалъ, або и ю прошенїе івой жиблнш,
и и ненѣзлато, ісеро, и иишие дороге крѣцы родило.

Другое подобенїе вѣтъ, оучинилъ Г҃дъ Г҃гъ море, рече-
тъ: Да сбережъ вода иже по Нѣсемъ въ Собокупленїи
зниш. Чи речетъ же и птвъ кпшъ, же Г҃дъ Г҃гъ не спрове-
дилъ. ижъ мори даље пакъ мнози води а земли нечно
речетъ. ко либо мнози морю даље води, єднакъ
даљи негѡ самогѡ, але и даљи земли; море альбовѣмъ
какъ вакгоди виши, оуборашенїе води и земли ѿбѣйтъ,

то ѹбнми рѣками, то по земними спрѣмѣни.
 Третіе подобенія въ постаповѣнїи Єхѹса
 мѹжъ жолдкови члвѣкъ пострашъ и напои дѣтъ, че
 речетъ же и прѣкѣ, же Гдѣ Ег҃з не справедливи, иже
 неровни подѣланы, жолдкови постаповица да вѣтъ
 ви пострашъ и напои; а глаголъ, шинъ, рѣкамъ, ногамъ
 жадномъ не речетъ. бо жолдкови да вѣтъ длатогѡ, же
 пѣтъ быгодицши, вѣкъ тѣжъ члоникамъ постапову до-
 даваля, да вѣтъ не икш панъ, але икш шафарови, але
 пѣтъ вѣдлагъ пострашъ зоетъ авивши, глаголъ, шинъ, рѣкъ
 иудѣ, и инишъ члоникъ живиша. Такъ мовитъ василій
 стпн: Гдѣ Ег҃з не спрѣмоторица людѣи оубогати на сен
 свѣтѣ добрами своими, икш иѣакое Нбо; на сромъ
 жалъ до дому ихъ достаикшъ икш до моря иѣако
 и онимъ постаповица пострашъ и напои ико свѣтла
 икш жолдкови; оубогимъ за пѣхъ рѣчей недѣ, вѣдлагъ
 пѣхъ саиѣвъ; Земля бѣ не видима и не оубегашима;
 чи можи же прѣкѣ реши, же Гдѣ Ег҃з не справедливи,
 которми да вѣтъ єднамъ многи, а драгица пѣтогѡ
 не речетъ. бо ти которми да вѣтъ многи, побиши
 икш Нбо да иѣевѣлии своимъ, то є доброти ико свѣтла
 просвѣтити и оубиждалии землю; ти икш море, по-
 вини зибѣ бланвѣти, то ѹбн, то павни, то рѣ-
 ками, то спрѣмѣни, добра ико на людѣи оубоги;
 ти побиши, ико жолдоки икіи, ви инишъ члоникъ
 поснаѧти, живиши, и на икш свѣтѣ держати. пост-
 василій стпн. Кѣкъ пѣди таїа зибоми шеходи
 бояти, такомъ бояти не вѣтъ перешкоди до-
 шдержана жибота вѣчнаго; и обшемъ помошитъ, ик-
 мови Амвросиј стпн: Нехай зианти бояти жи не
 вѣбояти вѣг҃хъ зиаходни, але вѣтъ которми бояти
 ти бояти не вѣмъ, але вѣмъ бояти ти вѣтъ
 перешкоди злымъ, таи добримъ вѣтъ помошитъ до цно.

Икш пѣди Нбо штолъ маєти не мѣншѹ по хвалѣ
 же бояти ти вѣкѹ, то єиста свѣтластн Слѹнъ,
 Мѣсяцъ, Звѣзды, и ихъ дѣнитвѣи оудѣлѣтъ
 землю; икш Море не мѣншѹ по хвалѣ штолъ-

и бывыи своіи плаімне ийакне, Рѣками рѣчнами и
стременами иже вьгодиши оўбичаєтъ земан; икоша
влаудоісъ не мѣншю похвалъ маєтъ штолъ, же по-
честами и напашами Себѣ вьгодиши, венъ членикъ
и аяжинъ и поснахъ; плаісъ не мѣншю похвалъ
ре Егомъ въ бѣоре Принесеніе Хро мѣти въдхъ
и де боягатыи, которыи свои хъ боягатыи, икоша
иа свои хъ дѣніїи, икоша Море свои хъ виадъ
емли, иш єшъ людемъ оубогимъ именднамъ,
оторыи ѿнамъ икоша жалудокъ членикъ тѣла, жиѣи
и пітантъ людѣи оубогихъ, немающи хъ гдѣ приты-
нити глаголи. Чи не велика ложа то таковы хъ боягатыи
иукъалъ иколи ХС оубѣдши на Прѣтолѣ Славы икоеѧ,
ре вѣкъ зъгромажненіемъ, агглювъ и стаихъ икои хъ
иечъ дони хъ: Раби моя Каги и вѣріи. ишалѣ ^{Мѣни}
иаместе вѣріи, иа мишенми вѣ постѣблъ, вѣнѣдѣте
радост Гда ибо іш. икоша дѣвши ии мъ пытѣль
и гвении хъ, речетъ дони хъ: Пріи дѣте Клѣбеніи Оца
иеги наслѣдѣвши оубогованиое вѣмъ Црквие шело-
еніем міра, въдаліахъ боиа и дастеми ютии, въджа-
дѣхъ и напомітима, Страненъ бѣхъ и воведосте
и, Нагъ и ѿдѣжастима, и про: Шо выражаныи вѣнѣ-
иіи Сѣйи пакъ мовитъ: Не съ икоеніи настави достаиси
боягатыи шкоди гъ, ани пѣмъ способомъ майтъ ^{С: Ваки}
иити продаваніи; ико вѣмъ єсли бы ішко вѣкъ и то
иаетъ боягатыи, то вѣсеть самомъ было здо, ие-
иали бы ишвоеилемъ Кжіи мъ. ани оунитъ ХС икоеми
иые пренчъ и сеbe швергали икоша злыи рѣчи, и погоржал
иымъ, иле же ішеми роздавали. ани ито здѣсь
здеши ишвѣденіи. и бѣ, же иные мѣлъ; иле же злыи
глаголомъ насыпѣ и держаніи ииахъ иффекти мѣлъ,
ио же ииахъ недобре зажиа; поневѣжъ єсли ито
иымъ добре шафовати вѣдѣтъ, и ѿ г҃ѣхъ ѿвъ Себѣ
иисти, и цркво Нѣое іспнитъ.

На штатокъ, не вѣть перешкодои кшгатишка, и
иимъ и оутѣрии Срца ибоего дони хъ не пріладѣютъ,
и матануи на слова Улопніка: Боягатво лише иече ^{Улопніка}.

не прнлагайте Срца. Собраниe зась ѿнаихъ непрѣсъ
евсей працн и промислови прнпнебютъ, икона лацкъ
Благословеніетвъ Бжомъ, ведауга Слава Прнгочникъ
При. Г. Благовѣти Гдѣ на Глаголѣ Прѣнаго, Се ѿбогащаетъ
Мл. е. и ведауга Слава Ха Самого: Благодѣніи Нішніи Ахомъ
(тое, икона Стмн Іларії таумачи, которыи Се
нѣтого не прнпнебютъ,) таакшемъ єш щиретвѣ Неснои

Чтож ткнется Кнѧзя въ єглии нѣкшнемъ вспо-
мненогу, недаля тогѡ онъ пострадалъ живота бѣ
наго, же быль ѿблѣкъ бугатымъ, же вигѡ своег
богатетва меродадалъ на ѿбогнхъ, икона ємъ рѣн.
Хс Спситель, речши: Всѧ ѿлѣка и мѣши продажа
и раздаи нѣцимъ; єш тое пылкѡ достанѣ люде
Совершеннайхъ належитъ, икона еманъ йптилов
Стан, Мѣници, Пъстѣнникове, и прочи Прѣвѣны
Совершеннныи. але для тогѡ, же земите Срце ико-
прикладалъ до бугатетвъ, же зинхъ на дсомъ
Бжинъ, на Шпнталѣ, на ѿбогнхъ ѿбернѣти иѣ-
чогу не хотѣлъ, икона мѣнитъ Лукѣ Стмн: ѿнѧ
слышавъ се прнскоремъ смѣсть: відѣвъже Ис єго
прнскоремъ блѣша, рече: Како неудобъ и мѣшии богат-
етво въ щиретвѣ Бжии вѣйдуга. Икона бы рече: имен-
шии богатетво на роиствѣ, на роизрѣтности, и мѣшии
богатетвъ, и ѿбогнѣ преди рѣшии, и мѣшии богатетво
и лакомѣ ѿные съде жажди, и мѣшии богатетво, и ѿ-
вѣ вѣйи погрѣжаніи, не правено и ѿхѣи вѣлікому
насѣвѣнти и шаковыи богатыи не подобнали бы
въонти могли до живота вѣчногу. и далятогѡ
тамъже зарауз приданъ: ѿудсѣе єшъ вѣдѹ
иѣбѹ и глино ѿхѣ пройти, не же богатѹ таако-
вому въ щиретвѣ Бжии вѣйти.

Слѹкаи Прѣославленіи: икона ѿбогнѣ, нехѣи ѿполѣ
не прѣомѣфетвъ, нехѣи икона ѿвѣнитъ. же єш ѿбогнѣ
на грѣши, и наиншии достатки; бо тое подѣхѣ ходное
юбогатво не прнводнитъ єшъ до щиретвѣ Неснои, єсли
въ икона ѿбогащетвѣ не будетъ перелѣбимъ, цнот-
лѣбимъ, бгѧи болѣніи, єсли будетъ чужоложнитъ,

щести, злннти, аже івѣднителітвоба́ти, нечтнти
 однителій; Тѣже нѣогати ѿтвѣтъ же єстъ нѣогати
 нѣгнніи не првожнта, нѣхнніи не лжасетъ, нѣхнніи не
 грѣтнта ірца івбогш, Слышаин Хві злшвъ, до нѣога-
 гогш Кнѣзл в нѣшкн євлѣн вареченате: Како не бѣ
 імѣши нѣогати вѣцѣ Кнѣзл в нѣшкн євлѣн вареченате: Како не бѣ
 іхнніи не првожнта, гдѣ нѣогати вѣонх оуживаетъ
 а ропоти теленіи, гдѣ мѣрне оніе на непотребеніе
 чуи ропорощетъ, гдѣ єстъ зеитне ласомыи
 внаслѣдію н хобаніи оніхъ, гдѣ єстъ не мѣрднаги
 къ людемъ оутрапленіемъ. А гдѣ оніе ѿборотаєтъ
 на ратованіе н вспоможеніе людѣй нѣадманіхъ з
 оубогихъ, гдѣ знихъ поебдикъ искрѣ беретъ до
 розмышлнія добръ нѣогати вѣцѣ Нѣсніхъ.
 Алеіш зацнншнхъ, коан чисткъ тѣсно
 знихъ вѣлауетъ, на бѣдованіе Чрквн н
 ѿїграшеніе оніхъ, на вѣгавеніе шпнталені,
 на вѣгобоженіе людѣй з неволѣ пога-
 якои; на ѿстѣтъ, коли ірца івое знихъ
 не ѿтоплѣ, коли Пано єстъ оні тѣ не
 неволннікъ; Не хннія ѿтвѣтъ рѣдуетъ
 бо таїи спосібъ манчи в ебѣ нѣога-
 ства зеніе, досѣтвн н Нѣнат в жи-
 вотѣ вѣчномъ, чре лаікъ Хрѣ
 Спнитела наше, котрому съ
 Оцемъ н Дхомъ Стамъ належи
 ѿстъ, слава н поклонъ
 на вѣки вѣкосвѣ
 Амнн.

Сто посвящение освященному чадовому икона пророчеству
Богом чадо есть икона Крестоносца. Которое
запечатано засреди

Приложено
одиннадцать

Макеты иконы
Икона Благословленная

Слово на срете

Богом чадо

Богом чадо

СЛОВО НА ПЕДАГИЮ А. ПО СОШЕСТВИИ СТ ГСО ДХА. ЕГДА ПРИБЛИЖАШИСЯ ИСУСЪ ИЕРІХСОНЪ, ОЛЕПЕ ИБКІЙ СТАДАЩІ ПРИ ПУТИ ПРОГА.

Пишащі Слово Евангельє Апостола, в Глаголі.

Ришиштія Хба на іеї Свѣтъ, не таікъ
Патріархъ, Прѣшве, Чре, Кїднъ, але
и люде огбоги, калѣки, хромын, глухи,
нѣмын, слѣпые, прѣдобрачіи, з велі
кимъ срца івоєгла жалѣніемъ прағиуди,
Слѹхъ Прѣдобрачіи. Прѣдобрачіи Патрі-
архъ, Прѣшве, Чре, Кїднъ, волаючи: Поглі Гдн
агица вадѣніялгаш землею. Погтави Гдн з акону-
фѣдѣлѣвца на наик. Прѣдобрачіи кѣнадиин, калѣки, во-
губи. Абихи: Поглі Слово Бое и нѣцѣлины, ѹкш нѣзібог

ЗАРА

ପ୍ରକାଶିତ ପାଠ୍ୟଗୀତର ପରିଚୟ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିପାଦାନ

TOS.

ДРАВІН ВРАЧА, НО БОЛЖШІН. КОМДА ПЕДАХ СПІНІТЕ
А ЗЕМАН ДАЛЬ ЗА ПАТРІАРХУ. ІКІ В ШІЦВ ЕВДАХША ВЕКІА,
ДЛІГІ В ІІАІН ПРРІКА. КОМД ЗА ПРРІКА, ВЕДЛІГІ В СЛОВЗ
УЛІСНІХ: КІСТЬ МЯКІ В ПРРІСВ СИЛЕНЬ, ДІЛОМ Н СЛОДІКА-
ОМІ, ПРЕ БГОМ ВІ ВІКІНІ АЮМІ. КОМД ЗА ЧРІ, ІКІ
АМА ВІСЕВ ОУ ФАЛОМНІКА РІСЛА: ІДЦА ЖЕ ПОСТАВЛЕНІ ФА: ІІ-
МІ ЧРІ ВІ НЕГШ, НА СІСОНІГО ГОРОЮ СПОНІ ЕГШ. КОМД
А КІДІЛ, ІКІ МОВНІГ ВІРУЧЕННІЙ, ЙСАІА В НЕМ. БГІ ІСА: Д-
ІБОКІ, ВЛАСТЕЛІНІВ, КІДІ СМІРЕНІЛ. А НЕНДЦІЛІМ
АЛІКІАМ В ДІЛІГ ЗА ЛІКІАРІ, ІКІ САМ МОВНІГ ЧРЕДІ
РІКА ІЕРУМЕНІ: ШІДСВ БОН НІЗ ВРАЧІЮ ТА. СЛЫШАЧІ ІІРІ: Д-
ІДІ СЛІПЕЦУ ІЕРІХОНІКІН, ІЖ ХС КАЛІКІ ВІГЛІЧНАЕ.
ІДА ІКІ ЗВІМЛІ КАЛІКІ ПРИ ДОРОДІ, АБІ В МІСТО
АЛІАНИ, ОУ МИМО НІДВОГОШ КА, ОУ ПРОСІНІ МОГЛА СІГІ
СІГІВЕЩЕНІЕ ОНЕСІ, НІ ДЛІГОГ МОВНІГ АДГА СПІНІ ВІ
ОМІ; БГДА ПРИБЛІЖАШІА ІС КІ ІЕРІХОНІВ, СЛІПЕЦУ
КІІІ СФДЖШЕ ПРИ ПОТНІ ПРОСЛІ.

ДЛАЧОГШ ЕМУ ЧЛВКЪ ГРѢШНЫЙ НАДЫВАЛІА САЛѢЦМЪ
ИХСОНИГНМЪ КІШ УГШ УСЛѢПАЛЕГТЬ, И ДЛАЧОГШ ?
ШАСТ АПРОКЪ, ІКЕНАСА ГРѢШНИКЪ АХОБНЕ САЛѢПЫМ НА-
ІВАЛІН МОЖЕ? У ТО З ЄУЛІА НІЙШНЕ СЛОВО НЕ БДЕ.

Ожданій члвѣкъ, котрорій смртгѣ илми грѣхъ-
ми оѣражаетъ Малеста Бѣкій, є то Слѣпецъ
Іерихонскій, Слѣхъчъ Правоблѣній. А то зъ той
аричини: Трудный переходъ члвѣкъ зъ Іерихону
въ Іерімъ, за горами и дорогами бѣрдш прікрымы;
до Црквиа Нѣнагш, азъ переходъ нѣправы грѣхъ никови
имъ Хс мѹи: Одніи Іоанна Крѣтила до іель ма:
їтвіе Нѣное Иудей, и вожници бохнщаютъ є. добре
лѣ запотѣти фрея, томъ, ктш хотятъ прійти до
ел. и даатогу Хс наиншомъ мѣцѣ рѣка: бѣкаль то: 5
ата, и феенъ путь въводанъ въ жиботъ, и мѣло
и егътв., иже ѿбрѣшутъ егъ. велика самомъ Хс
пѣтиледи, и стымъ єгъ трудный бѣрдш зъ земли
переходъ бѣлъ до Нѣл., и сш пыше стынъ лѣса: Церако амъ 18:64
одобаше пострадти Хс и винти въ славѣ іоанъ: и тѣ
рѣнъ ѿсвѣдници Гѣнн. глаголъ: Мишими исшлемъ
дѣлъ: 51.

450700
Богодуховський міський суд відмінив постанову

Слово на Иакову.

подобает нам в единицѣ въ Чртвѣ Божіїхъ икона грѣхъ
никъ до него лѣтъ можетъ пройти и что выражано
Пётръ Стѣй мѣнишъ пакъ: иже Пѣвникъ єдвѣтися
иа, нечестиви же и грѣшны гдѣ и вѣтъ? Питаніе
Стѣхъ Апостолъ, Мѣнникъ, Псевдомѣнникъ, Прѣмы
пыталище наѣтъ грѣшнисѧ, ико то Маріи Магдалины
Маріи Бг҃упенеонъ, Целагинъ, Кладногъ сѧ, Митара
Расбоянка и ииншнхъ; венъ згѣдне реісъ: Же до іа
Чртвѣ Нѣное иадитъ, и вѣжнци вогуищанть є

Мѣнъ
Ако чисто
бѣло
бѣсподѣлъ
иѣзопироманъ
Прѣмѣнѣ
ио чисто
точнѣицѣ
чарство
небесное

Чи не прѣднай же ти переходъ члвѣкъ грѣшномъ д
Нѣлъ гдѣ хуяни, вѣсповѣдатъ грѣхъ твой, хуя
сѫже онъхъ чиннитъ по переграметъ зъ єсли за они
докъ товати иеквдятъ тѣшь на ліжитъ, не исполнѧчи
доброполье, докончалогъ вамъ рѣчи, дѣлъ сутненай
єсли/постъ, мѣвъ, оумерщвлѣнія, плоти чиннѣи иеквд
гдѣ єсть здоровій; мѣтвіи засъ давати, гдѣ єсть
достаніи; то пѣвне иевнѣи дѣтъ до Чртва Нѣнагъ

Мѣнъ
до досто
Словиди
чичина
покутъ
Члвѣкъ
Прозивостъ
постъ
Мѣдѣтво
Мѣдѣтво
даватъ
тѣбогъ
Греши
одустанѣ
иѣзупарса
небесного
прийтитъ

Такъ ямъ ХС Спинтель рѣкъ: Невѣдъ глаголи мн Гдѣ
Гдѣ, и то є, иекожданіи которыи чре по переграмъ
грѣхъ твой мѣни: Гдѣ азъ рабъ твой, азъ рабъ твой
внідятъ въ Чртвѣ Нѣное, но твори волю. Оца мое
иже єстъ на Нѣнѣхъ; то которыи вѣсповѣдавши
грѣхъ твой, и онихъ сѫже болшъ чиннитъ по пере
гравши, придаётъ прѣти. Гдѣ: гдѣ доброе оумніе
виполнѧтъ. и да тогъ мѣни Члвомъ: Бѣломъ
шъя, и сопвори еаго **Л** зачимъ же прѣднай переходъ
члвѣкъ грѣшномъ до Нѣлъ: за похогъ плѣтъ, зъ
похогъ очиъ, за гордость животъ, и за ииншнми
внѣрвіемъ и похѣрховніи иеквашеніемъ и спрѣмн,
ти за прѣгреми гордимъ, и дорогамъ. **О** зѣнти
станишъ на Страшномъ съѣтѣ пре Христо Спинтели
Слѣпн на дѣшъ, люде мѧчи розумъ твой и память
иа очи Слѣпотою розумъ марновстви ишъ прѣлено
свѣта попгемненіе, и то пыхои ивагоіи шъ твоемъ
оуроженю, мроети, пїенісости, Силѣ, шати, розумъ
кішъ порожню хвалю? киши памятанемъ оѣрѣзъ и

рибъ, ѿ блжнегш алея сиѣда сеѧкъ заламнѹ. гыхъ слѣпъ на дшн, можеса ктѡ памъ прѣ хрѣто пентелемъ похвалити звѣюю конъ сбоенъ мѣдросети, наиси; ктѡ, же чатш зсрца сбоегш, икъ сѣи, грѣхъ иергелные чресъ исповѣдь виганалъ; ктѡ, же тламъ-ти частніе чинилъ, до цркви вигда ходилъ. чи за тое самое вѣщество бѣдствіе до цркви иеноигш не бѣдств. сиѣ розѣмъ оїсвѣ прѣвое гордѣнію, порожнію хвалю високимъ ѿсебѣ розумѣнемъ; память зѣ икъ оїкѣ сбоег, ирибъ и оурасъ памятанемъ, заслѣплеи вѣти бѣдствіе. и длатогш самъ хс спаситель моя: и иоиси ресвѣтъ мнѣ вѣонъ днъ, гдн, гдн, не вѣ боѣ ли ии: мѣ прречествованиемъ, и твои именемъ вѣки и громъ шмъ, и твоимъ именемъ сиѧи миаиги собори хшмъ тогдѣ исповѣмъ ии, икъ ии иконалиже знаѹ вагъ, и дѣте ѿ мене дѣланіи вѣзаконіе. которые слова и телѣе црквили гдѣ толкуютъ, ктѣ зи ии моя: икъ которымъ чавѣкъ не живетъ вѣдльгъ. сло и заподеніи хбѣ, не видетъ вѣ цркви иеноиге, ико пышетъ латогестини ст҃и. ктѡ, икъ иекожднй, которымъ не уаетъ вѣстахъ ивону мѣстъ, мояучи: гдн ісе є бжє ишъ помѣни ма, и иамъ мое на иавѣсъ сбою ви иитъ, вѣръ прѣвое иѣдовъ ѿ побѣдастъ, же єстѣ кѣо азднвимъ, и чавѣкомъ, виідѣтъ вѣ цркви иеноиге, тѣ фисфилактъ ст҃и и вуднмѣ, пышетъ. але ико юрии полни боли ѿца моегш, то є, который прика ина єгш и исполненетъ. а тайнѣстъ двое: первое вѣти вѣла пакъ, икъ прѣвое глаўшика долинческа оѹнѣкшъ. второе, быти поставлены прикасаній бжснмъ, онага ѿчнко и исполнѣти, икъ моя иларий ст҃и: тва иеноигш самыи слова не ѿдержалъ, знашего блжннѹ вѣновить заслуговати мѣемъ, з вламно вѣшутъ чиннти покинннеш.

тѣднніи бѣзъ перехъ грѣшикои до цркви иеноигш длатоги, икъ бѣзъ очи дшевыи мѣ заслѣплеи, яни мѣ пикелнѣ, яни вѣкошнѣ иеноиги, яни цѣнѣ ласки ишвѣз бжснѣ, яни грѣхъ ермікоиги вѣдѣти не може

Слово на Нан да.

Чим бы я порвшиши мога прйти до Скобин Сртном
до жалю, до брамблей и клю, а болашин что ря з сати
цемъ Ерихонскимъ: И се сие дѣдовъ помады ма
такш лгеш вѣмъ слѣпцѣ, хотѧши на него доклад
о старого мечѣ, хотѧши на него нападти Србіе и окра
ние Звѣры, Абы, Мѣседѣ, Тибрнен, не боити да ято
же не видитъ. Такъ грѣшикъ, жадныхъ и неувѣшеніи
жаждихъ грѣховъ, жадныхъ мвісъ пекелны не боити, бо и
свѣтъ страшніе! ткъ свѣтъ брыкіе! не видити не вѣжай

Кто есть Слѣпымъ, томъ нечога насѣбѣтъ не
мѣло: немѣло ємд Сѣнце своіми тѣнами променял
шебѣланіе землю, немѣло Мць, Звѣзды: ято да
тога, же ткаль ихъ есть въ піеніи ость, и ѿзѣба, и
видитъ. Февраль тое Тобія Прѣбнай, которыи до
тѣ: е. йгра потѣшаніяго есть: Какшми рѣдите
єздитъ, понеже Свѣтла Неби не виждъ? Не ханъ чавѣкъ
єздитъ мѣсту тѣсно вѣдъ и ншгдъ въ рѣкахъ въ глаголѣ
и въ инишахъ тѣла своею члопікахъ єслн очи мѣр
здоровыи, прики, порадити себѣ можетъ, и ико
полвекъ смотрячи на сю не достатокъ, и ѿзѣбѣти
можетъ ѿѣженіе. Але єслн очи ізвѣтъ Слѣпые, то и рѣчи
на инишахъ здѣсь ємд быти тѣмніе. и длатоги
єдинъ зъ чугелей Црквиныхъ піешетъ: Что Сѣнце на
Ал: и. Свѣтѣ, про ѿко вѣтѣлѣ. и сѧмъ Хс рѣказъ: йще ѿко
твоє єздитъ Свѣтло, вѣтѣло твоє Свѣтло єздитъ. Та
Пл: е. грѣшикъ, немѣло ани Сѣнце Справедливости Хс
Пл: е. Спінтель, ани Прѣтла Дба Мрѣл Кца, которыи єстъ
докрѣ ткш Азна, ани Стайн, которыи ткш Звѣзды
и наше Свѣтла въ Цркви Неномъ. немѣло рѣкоши
Нѣмніе, ято длатого, же єздити шлагѣ пленіямъ на
рѣзумѣ и Памятн, не видитъ; не вѣжаетъ, ани при
помнинѣ єстъ, ткъ єстъ бѣзкошечна я и не вѣшна
піеніи ость и ѿзѣба Хба! ткаль єстъ по Хѣ піеніи
Мѣки єшь Прѣмансѣнен Мрѣл! ткаль єстъ по Кци
піеніи ость и ѿзѣба Стайнъ Бжинъ! ткъ ѿзѣбнин
єте рѣкоши Нѣмніе. Ши и цвѣщалоч Соломонъ
такъ мѣки: Фелѣпн ихъ злоба ихъ, и не видѣша

Пл: б. Пл: б. Пл: б.

гáинъ Бжинъ. Знаючи теды бериховнеги слѣпецъ,
и були иже шилемъ вспомниши, же беъ очи иѣнога
и ештъ на сбѣтѣ члвкъ міло, для тога иѣдачн
ири погти, и проебѣщеніе ѿнъ хъ прозитъ Хъ з велики
селаніемъ, болѧти: ІСЕ СНЕ Дѣдъ, помлади мѧ.

Чи не велико же тѡ желаніе бало сбѣтъ очитъ
тога слѣпца? да ли альъ болѧтъ абы молчалиъ, ико
сбѣднъ булии: Прендѣши прещахъ ємъ да бмолчн
иѡнъ тымъ барсѣи налѣгаетъ и болѧтъ: ІСЕ СНЕ
Дѣдъ помлади мѧ. съ словами ии и подибеня гонин!
Эгаме бга застаповлѧти! на слова и глаголъ ивса
иавна стаю иегдасъ санце и мѣцъ, и саджнли ємъ
тотъ, аже поразилъ ивонхъ иепрѣтеленъ, ико мови
ииса: Стѧ санце и мѣцъ, дондеже людѣи иилемъ ѿ
истина брагшъ ивонъ. а на слова и глаголъ слѣпца
иенхонскога, застаповлѧти санце спрѣвелѣи ости
и тои спиитель; и таъ ємъ ласенъ и мѣрдїя икоега
и кога променѧни выгажаетъ, иже сбѣтъ очитъ
иен нещако телеси и насыблетъ, але и дшевнли; ико
и таъ икъ ии сбѣтъ видимъ ѿбачна и очима, ико ѿб
але и не видимъ, ѿбачнъ очима дшевнли, ико ѿб
але с: ии: Стѧ же ІС поболѣ привести єгѡ ииега,
и ргелншожева ємъ икнемъ, вопроси и гла: Что хощеш
и я отворю тебе? иже рече ємъ: Гдн да прозри; ІС же
иу ємъ: Прозри, вѣра твоа спиетъ, и абие прозре, и
зелѣдъ єгѡ иидаше, слава бга, и ви людѣи видѣша
бдаша хвалъ кроби. Где не таико слѣпо очи телеси
и привѣщены ии, але и дшевнли; иин таико єгѡ самога,
и и паршида на тое чудо имѣрѣнаго, здѣви иеачнши,
ие пророк Слѣпай, бдаша хвалъ кроби, и сповѣдѣши
иеса ІС ештъ Мессия истинаи, ештъ спиитель міръ.

Можетъ кто за пытаги, для чоги ии ХС Спите
и мимо ходачи путьемъ, але и олати саѣпого блѣчн
и подѣлѧти. Напердъ для тога, абы вѣдо напори
и конъ сиѣ поискала вити, стаими, з вѣчнамъ,
и не ѿмѣнныи. Таисъ мовитъ чрезъ Пророка Малакію:
и Гдѣ бга вѣшъ и не ииумѣнанъ.

Малакій

Слово на Илью А.

Повторе Столуи, а немимо идтии оутечи са кпо
аки егъ на чи оуже не шене преходачи речи про-
сити, але ѿ Ненати от алии, пребалии, зажише пребиван-
чи, и д пало с: мовит: Не имам зде града пребиванища.
Бургай.

О Заплановиша го на поги преходених въ Ерих
Хртъ Спинтела, приижда слѣпецъ въ сръбъ, аки про-
вѣшиенъ смѣлъ икона багаю тоги, же иконъ колбекъ
на гемъ се вѣтъ ѿ Края оуживаемъ ласки, оуживаемъ ѿномъ
чрезъ способъ преходачи речи, а не чрезъ способъ преби-
ваниши. Ихъ ишъ въде въ слѣбнай ягона рахъ
и мроети флајозофескай и богослеской знанчии; ихъ
въде вънъ иже въ здорови чиртъ, въашетю
и богоспѣва всемъ се вѣтъ хвалеснай; и егъ ємъ тогъ
дѣла твѣтъ Края оуживати чрезъ способъ преходачи речи
а не пребиваниши. Такъ мови сѣй и сълнъ богослов:
Миръ преходни и походъ егъ; преходни слѣба и чи
мѣра егъ, преходни премъротъ, и крѣпогъ, преходни
здрави и крѣпотъ, преходни богоспѣва и вѣлко
чакое щѣтъ, тѣсъ цвѣтъ прѣбивай мимо идѣтъ.

Заплановиши сѧ а немимо ходиши Иса, просвѣтилъ
твѣтъ очи слѣпца, абиши знали же на то чѣ мимо
ходи Иса, а не егъ, коли въ Чркви, але въ домѣ мѣди
ш правдичи, рѣдни призраковъ терпѣ прилагабана.
на прикладъ. Припаде твѣтъ чи вѣтъ на мѣдь,
видокъ иконъ бедеционъ и не вѣтъ мѣдь венерис на то
чи вѣтъ на мѣдь твоенъ, мимо ходи Иса, а не егъ.
Припаде тѣкіи брѣдѣи видокъ на мѣдь порожни
хѣлми. Зейтнен въ сюнъ цнотахъ подъ флајети;
на то чи вѣтъ, мимо ходи Иса. Припаде тѣ на мѣдь
спросиша почбара помѣти на дѣ ближнї, да вѣлікон
аки малон оураци, але тѣкіи призра не справелного
зыкъ, лихви ѿ поцмача гроши ближнемъ; на то
чи мимо ходи Иса, и не слѣхъ тѣкіи твоенъ мѣдь,
веда вѣтъ въ Прѣка Еремѣи: Бодопінта коми, и
незблышъ ихъ. Гдѣ зажи на мѣдь лихви въ Чркви, але
въ домѣ спрапочи егъ, таимъ призракомъ и видокъ
спроти лѣшеш, и наперешкоды ихъ искученіи и нечого

ієднані, з сліпцем виїханімъ не престаешъ Христъ
і мѣрдіе пілакъ просніти, що рѣзъ з болішого сїца горді-
стю. І либо бію, донесшъ болічні: Іссе Сине Дѣдовъ
омільни; напоть чайсъ спанетъ. Іссе горговимъ Себе
ікасувочи на ратованіе недолжности твоей і на по-

ане твоен речи ѿкоторю єгѡ на матьвѣ пройтишъ.
Цѡ вираражанчи Григорій Стын, таісъ мовитъ: Ото
точъ когорати предтамъ предходиа, либо вѣмъ гдѣ
іще прибралі на матьвѣ терпимо. Ісѧ на матьвѣ пре-
одліцагшъ чаемъ; гдѣ засъ гордъ з прилежности
срца майнія, Стой! Ісѧ єму ізвѣтлюишъ приверено.

С: Григо-
Рий
Насна-
шими: бу-
ни Була:

Кто бы зѣ на дні члвѣка осліплялъ не кѣшъ ии-
нії таісъ діаболъ прокламіи, лише ділъ про причи.
Іершакъ, єби зирадиши очи члвѣкіе сліпопогон грѣхономъ,
ікареи вѣ бѣгіи, то є лаіки і дарі вѣ пошарпѣ; Такъ
коїи Стѣ Ісаіи Акостенунікъ: Всі діаволи о поемъ
ваниїнії старато, єби розбі нашъ затміли, і таісъ
ішетатокъ таіи речи в которми сѧмі ісоганії,
інвѣдатъ на память; либо вѣмъ єсліи напередъ
ізгленіихъ очеївъ нашахъ не затміли, скаже ви
емогли бы іукрасти. Власне таісъ заодѣє, же бы бѣ-
гунії могли що іукогѡ іукрасти, но чи теканії, і
вѣтлаш, єсліи єйтъ місце в домѣ, іугашають; таісъ
діаболъ прокламіи, єби лѣпшъ дні нашеи Богдії, і
то є лаіки, і цишти, когорые дорошіе івтаръ на вѣ-
дорогіе камії, іукрасти могли, напередъ іногда ілѣ-
потѣ на очи наши дшевніе, на розумъ і память,
ісамо ѹни іубажали тікаль єстъ брісісеть грѣховъ,
і тікаль єстъ зацность і вицелоте цишти; ѹни па-
матали таіи росіе Свтъ мѣсіи в пеіглѣ наготованіе
рѣшиїсумъ! таіи засъ великіе роскоши в Небѣ, по-
ложне і Стобліве жіючимъ на землі! Драгіл при-
їна, заліблієшъ діаболъ ділтогѡ, єби снайдиї
могли прїйтї до зеуреня дні нашеи, і що колвекъ
єдна ємѣ подобаішъ, то ѿ в нѣй ведлѹгъ волѣ своєї
іннія. Чтѡ таісъ ѿблініе іспомъ фѣгірон.

На віхоне соръ Чаръ, таісъ че мечъ доспѣ Іерлімъ, Іллікъ

вашши въ Чрквѣ Стѣлѣ Стѣхѣ, Аѣхтарѣ золотай
котодогш Свѣтлости вѣнъ Чрквѣ проівѣшала, ѿнѣ
днѣ вѣдѣла, и пакъ вѣнъ Чрквѣ онѹи шипетици.
Такъ дїаволъ проіклѣтий, гдѣ дѣшь наѧшъ чрезъ грѣхъ
смертелныи шпандетъ, наперѣ въ ней тѣш золотай Аѣх-
тарѣ, розумъ шимбетъ, и таїсъ по боли своїи що хо-
щетъ въ ней спроеноеш и Крѣзъ ермікогш чинитъ; то до-
пихъ, до порожнен хвѣлъ, то до вшетечеметва, за-
дѣниетва, то до забонетва, кризовиця, и ини-
тии подобеніи хъ грѣхъвъ, потягани. Ово згода
шнашиви въ дѣшь тѣш Аѣхтарѣ палламын розумъ, що ко-
викъ єшъ въ ней доброгш, дорогогш, и піенкногш, въ
тое беретъ. Беретъ дѣла Бжогш, дѣла Премѣстъ.
Смысла, дѣла Собѣта и Крѣпости, дѣла Бндѣнія
Багочестія. беретъ дѣла Страхъ Бжія. Третла при-
чина, ѿлѣплетъ дѣшь дїаволъ, єще и длатогш
абы ю егспеунѣй въ свои вѣдѣти могъ державъ.

ІІІ: л.

ІІІ: а.
ІІІ: б.

Седекій Цѣркви тѣканыи ѿ мечѣ Навходоносорова
свои Столицѣ Іерлімѣ, ѿпогнѣлъ, не хотѧша ємъ
въ нѣмъ ѿпнѣти, и таїсъ ѿ бойка єшъ поиманыи
и пре Само Чрквѣдении, на ѿкѣнѣи ємерть сїшъ
своихъ смотрѣлъ; а потомъ самъ по вилѣпленіи ѿ
шкодынай въ желѣза, до Бавулсона взвѣланыи. таїсъ
мовнѣи Писаніе: Сїи Седекіиини, не глаша пре очимъ
єшъ, и очи Седекіиинѣ ѿзѣтъ, и ѿлѣпнѣ и іевадашъ
и озами, и воведе и въ Бавулсона. Сѣ спрашилики
видоісъ! Сїшъ пре очима ѡщѣ Тиранъ забѣжетъ. ѿ
засъ Самомъ ѿрѣжемъ очи вилѣпуетъ, а пото ѿко
баногш до Бавулсона ѿсылаетъ. Іакъ поступилъ
Навходоносоръ Царь з Седекіемъ Чрквѣ Іерлімиси
таїсъ влаки дїаволъ проіклѣтий поступуетъ з грѣ-
никими, наперѣ на нїи ѿударлетъ рознами исквѣнѣ-
лми, то тѣлш заплаки до рознамъ грѣхъвъ смертелныхъ з
до пыхи, до порожнен хвѣлъ, до гнѣвъ, до пометы,
єлика члвѣкъ дастъ тѣмъ єшъ и искушенїемъ звѣт-
жити, а ѿпогнѣши ѿградъ лаїки и помощи Бжіи,

ірні копорой ем зостануні могда і сілік єгѡ шпетні,
ї п'єкаетъ; поиманій бываетъ; и такъ прінімъ
їа вола смишв єгѡ залнблаетъ; албовімъ ветъ єгѡ
албогн, и споглівме очінікі, чре грекъ оумерщблена
їа бін, и гінв: а ємд віломъ очи розумъ и памяти
віде, а бы пото, что рабе печнікі грекъ додушаочн,
нічо добрь чинити немогучн, ткш до вавулоу до
екла івасаній, въ вічніи неболи емілъ засланий.

Твть оуже еслі запытаете, и то са дховне слѣпі
ізвати можетъ. Той наїбардѣй копорой небва-
кетъ чимъ емілъ, чимъ єштъ, и чимъ ведетъ.
Слѣпъ єштъ, еслі небважаетъ же емілъ нічого
и до івріе на івоего, ёш ѹнчуюго ітвореніи; же емі-
ї грекъ подобній скотімъ не місленіямъ, а чре хâ-
їнтелл італія подобній йглѣ, ведаугъ слава
головихъ, бладівъ ткш йглан бжтн на Несі. Маке.
Слѣпъ єштъ еслі небважаетъ, чимъ єштъ, же єштъ
да, аже въ малік юблаетъ, потомъ же ічезаетъ. Іако.
Ештъ чрвъ а не чубѣкъ, помошеникъ чубѣкши, и ўїкъ
чунженіе людемъ. Слѣпъ єштъ; еслі небважаетъ,
и ХС Спітль занігдѣ помілъ працы, місн, смртъ,
іе влеклѣ місн наготовамъ іоте грекинкімъ,
іе зась радиети в Несі справедливімъ, загреки
іре покутючнмъ: еслі небважаетъ, что замоцъ,
то заморть, что задобростъ, что заміть, что
справедлівость Бгса? Слѣпъ єштъ, єштѣ и то
торой небважаетъ чимъ ведетъ? то єштъ, ткъ
ашливи міл ХС Спітль на сходѣ шкакетъ, ткъ
мъ непріялш очінікі нашн, славега нашн, але
їа крещіе місліи нашн, срого сходнти веде! ведаугъ
їа ѿмѣстїи: єгда прїймѣ время, а правота сходи. Уло.
Ештъ копорой небважаетъ, же буди добра жити на
зданіи веде, стаіеса подобній Хн, ткъ мовн Павелъ
ний: Пріераузитъ тѣло смиренїк нашегш, ткш Філіп.
іри іемд із обраzenіи тѣло слави єгѡ; гді зась слѣ,
їа тиа пшдбенімъ діаболъ и йгелашв єгѡ.
Акш проірѣла слѣпіцъ Іерихонскій, зарауз пошо

СЛОВО НА НАШИХ АЛ. ПО СОШЕ: С: АХЛ.

възлѣ Хѣ, вѣдлѣ Словѣнскѣ: Аѣтѣ проѣзжѣ и волиѣ егѡ
и даше слава Г҃ба. Чи мѣло межинамъ єїтъ таисіхъ
Слѣпцѡ, которомъ Хѣ роѣтѣ и памѣ проїзвѣщѣ и пото-
ри дае понаване и зроѣмѣне таїмнѣцъ своихъ Бѣкѣ
лии вѣтѣ вѣ таисімъ ико той бѣшій Слѣпѣ Іерихонскїи
которомъ быша чи вѣши и зроѣмѣши, же шо колекъ
єїтъ на сѣмъ свѣтѣ, вѣтѣ суетѣ суетѣ вѣни; и шли
вослѣдъ Хѣ небѣ. А и то жъ таисіи єїтъ, которомъ
проїзвѣши дѣбле зараѣтѣ и дѣтѣ за Хѣтомъ, той
которомъ добро, которое зроѣмѣлъ, оутийскомъ и пол-
нѣтѣ; наприка, зроѣмѣлъ и поизналь же добра.
єїтъ Чистогость, добро Покоры, добро Помашаніе,
добро Водержаніе, Кропъ, и прочіи Добродѣтели, зара-
шные оутийко выполнѧе. и да же то мови Григорій С:
ІСХ послаѧвѣтъ той, которомъ єїшъ дѣла и наследуетъ.
которомъ за погоржѣ таими добродѣтелями, и добы-
покенажшнїхъ не приходитъ, которые чрезъ оуважене
роѣмѹ ибо зроѣмѣ бѣти добрые и дѣсциление;
таисіи таїко видѣ, а не идѣ за Хѣтомъ Спінтелемъ.

Слѣпачъ Православъ: Наслѣдіеможе тогѡ Слѣпца
Іерихонскаго, которогъ Хѣ нагайко на очахъ телесны
але и на душевны праївѣтнѣ и не Богатѣвъ шмыланѣ зе-
нѣ, не прѣко мнанчи честнѣ, и слѣви временон шукай-
мо, не свѣтловети егѡ прелѣтного мѣра, которакже мѣще
замилѣ, которак часо комути, которак ночти пра-
вляем шмѣнаѣ, которак посполитъ в намъ з екш-
тами; але шукаймо Богатѣвъ истиинѣ Несимѣ, честнѣ и
слѣви вѣкон. Свѣтлоди тоеи, которун вѣдѣти зса-
мѣми ѣглами може, которон, ани почайтѣ змѣнѧтъ,
ани конѣ стнисѧ. честнѣ истиинѣ Богатѣвъ Несимѣ, че-
и слѣвъ вѣнѹ, и свѣтлоди швѣрѣши и вдергаши, знайдѣ и вдергихъ сама Истинника вѣтѣ Богатѣвъ, честнѣ
слѣви, и свѣтловети немерцающи и Оца свѣтлоди, крл
Оца, съ Сно и Стѣ дѣю: Котори Богатѣвъ, честнѣ и слѣви
вѣнѹ, а свѣтлоди дшеми и оуима вѣдлаки, бѣдѣл
этого бѣженѣи вѣнѹ, и бѣдѣлѣи вѣтѣшати и ради-
вати вѣтѣки вѣкшвъ, амѣнъ.

Что спаси мя чадъ въ смерти таю Спаси
Пресвятаго Теборас Упоминаніе розвойстви

тѣл.

СЛОВО БНЯ НЕДЕЛЮЛА. ІО СОШЕСТВІИ СТАГСОДХА.

ІС СНЕ ДБДОВЪ ПОМЛДИ МЛ.

Іоанн Сліпій до ХА, в іншіше Егей папілано, у С. Адін, в Гавії н.

ПОЖДАЙ З ПОДБЕМУХЪ ЛЮДЕЙ, ГДИ КОЛІ
ЗОГТАВАЛ В МІСІ ОУТНІСВ НОУТРАПІЕННІ,
ХОТАЧН З НЕГШ БЛІТН НІСБАВЛЕННІМЪ
ЗАВШЕСЛ ОУТБКАЛ В ДО МАРДІЯ БЖОГШ,
СЛУХАУ ПРАВОСЛАВНІЙ. ЧИ МАЛДН ЖЕ ТО
БІЛВ ОУГНИКЪ, Н ОУТРАПІЕНЕ, НА ПОЕШНО
СТОБЛНВОГШ ЛСОПА, ГДЕ СОДСОМЪ ГДЕ ОНІЖ ЖІЛЬ
ЧІЛ В БГЗ ОГНЕМЪ СПАЛІТН З АГДЕЖСЛ ОУТБКАЕ ЛСОПА
СЫ ЕГШ ГНЕВА БЖІЙ ПОСПОЛ В З ГРІННІКам В СОДОМЪ
ЕШНІЛЗЕ ДО МАРДІЯ БЖОГШ. МОВН АЛЕОБЧМ ТАКС:
ЛЛН ТЛ ГДН, ЄЛМАЖЕ щЕСКПЕ РАБЗ ТВОНО БЛГТЬ ПРЕД
УОЕОН, ДА ЖНВЕТ ДІ. . . Сарра жена Тсбін моло-
догш, євдучн в ве- гтнісв н оутрапіеню щ д'х
лодогш, гдесл еод І н Тсбін та к не поурадала,
кіз йншнхъ сел- кен, гдесл оутбкаєтъ, єсли не
о мардія бжо- овачн: Помлдн ма Гдн помлдн.
тамчітса, а к- лн білз в не безпеченів щ рознай
єрдія бж- в хоробр місвн в палъ, хотачн бмтн
имошн єс- не где йндє оутбкаєтъ, пвілкш до
і та ѿ- мовачн, то . Помлдн ма Гдн місв
а, дон- го, Помлдн ма Бже помлдн ма, місв
їкестро- дша мол, й на інні кралевоен надії
гю й прендеет в бесслішніе. Двя Сліпці єф
ш Матдія вспомінаніе, в івоемъ неща-
важностн, гдесл оудають з до місєрдія

Еп: 4.

Тв: 1.

Уп: 5.

Уп: 15.

ХБ

? Слово омнієній та від. В якої згаданій історії
інші відомі згадки згадки, згадки

Слово б. на Наша Господија.

Мѣд. 4. Хрѣбѣ; Тѣкъ мѹниѣ Матрѣи Ст҃пії: Приходающіи
штуѣдѣ Ісѹи, понемъ иѣдѣста да въ Слѣпца зовѣщіи
и глагола: Помѣлъ на ны Ісѹи Свѧтѣ дѣдовъ. Кананѣнка з-
заѣтъ Египетскому азѣрею своєю негде иinde плаико до
Мѣд. 5. мѣрдѣлъ Хѣбого ѿдаѣтъ волаинчи: Помѣлъ на Ганѣ
дѣдовъ, аци моя злѣ Египетскія. Слышали тѣдни
и Ко: 5. Сенъ Ерихѡнскій Слѣпецъ, же Хрѣбѣ Ст҃піль еїтъ Оца
шидршагамъ, и бѣзъ волкія оутѣхнъ, оутѣшалъ члѣка
ко вѣаконѣ скорбенъ еїгѡ; и прѣто хотлунъ бытѣ оутѣшени
шнегѡ проѣзжениемъ очигъ до мѣрдѣлъ еїгѡ. Бѣкоигѡ
юдаѣтъ що ражъ волаинчи: Ісѹи Свѧтѣ Дѣва помѣлъ на.

До чогѡ бы мѧрдїе Хѣо было подобное чемъ Кѣтъ
пытѧетъ Слѣпого: Что ѿщешн дасоптвомъ погибъ
для того не мѹбнитъ Слѣпецъ: Ісѧ Надрѣнікѣй, але Ісѧ
Сиѣ Дѣвъ? Наштатокъ вчомъ не шагливыи ешти
грѣшный члвѣкъ? вѣтомъ Сиѣ Слѣдовъ бѣдетъ.

Бѣ ѡбѣчи бѣдствіи, гдѣ мѣрдїи Хѣю на зобетіи
Источникомъ вѣхъ даршвѣ Бжїнхъ, Слѹхатъ
Православный. Ко чю колькѣи комѣ бѣзъ даѣ,
либъ Слѹбо Премѣстти, либъ Слѹбо Рѣзуми,
либъ Вѣръ, либъ Дарованіе ищѣленіи, либъ дѣй-
ствіе сила, либъ Дѣя Премѣстти и Смѣсла, либъ Дѣя
Собѣта и Крѣпостти, либъ Дѣя видѣнія и Благочестія,
либъ Дѣя Справы Бжїаля для тогѡ даѣтъ, же мѣрдїи
бѣдствіи слівъ єгѡ Булекихъ: Мѣрдстви и народъ
Семъ. А Источникомъ такими єстъ, когордїи на
всѣ исплыбѣстъ створеніе. Икъ мовитъ Справа: Мѣтъ
Гдна на всѣхъ плоть. Понѣрѣ на Нѣо и на землю. и
Нѣо таѣзъ и земля полна. Отъ мѣрдїи Гдна. Чѣса
тикнетъ Нѣо, мовитъ шнѣмъ Чаломиникъ: Гдн на
Нѣи мѣтъ твоѧ. Чѣшиа ткнетъ землю, мовитъ
шнѣи тонже: Мѣтъ Гдна и понѣ землю. Чѣшиа за-
держало Аггловѣ дшерихъ на Нѣѣ, же землю не спла-
доща до пѣкале мѣрдїи Гдне. Чѣшиа зѣти же Аггловѣ
єдныи очиинилю Серафимамни драгиихъ Херубимамни.
Прѣтихъ Прѣолами: иишихъ Гѣрдствіми, Владими,
и прѹчиихъ Чишихъ? Адѣжъ не мѣрдїи Гдне? Такъ

М'ОБНІТЪ

ОБИТЬ СТЫНІЙ АПЛІЗ ПАВЕЛЪ: ОНІМЪ СОСДАНА БЫША
 ЕЧУЧЕСЛАК, ІЖЕ НА НЕСІ, НІЖЕ НАЗЕМЛІ, ВІДНІМАЛ, НІ
 ЕВНДНІМАЛ. ІЩЕ ПРТВЛН, ІЩЕ ГРДСТВІЛ, ІЩЕ НАЧАЛА,
 ІЩЕ ВЛАСТН, ВІЖЧЕСЛАК ТЧМ, НІШНЕ ГОЗДАШАСЛ, НІ ПІОН
 ПРЕЖЕ ВІРБУ, НІ ВІЖЧЕСЛАЖ ВІНЕМ СОСТОМЛ. ЧТВІКОГШ
 АЛДЕЙ ГРДНІЛ ПОСЛАЖНІМЪ СТЫМ ПОМЛОВАНЛ, ВІНОСІН
 ЕЖІ ХВРІ СЕРАФІМСКІЕ, ПОГШ МЕЖІ ХВРІ ХЕРВІМСКІЕ,
 ОГШ МЕЖІ ПРТВЛМ, КОГШ МЕЖІ ГРДСТВІЛ, НІ ПРОЧІВ
 НІНА НЕМНІЕ З АЗАЖ НЕ МАРДІЕ ХВШ. ТАКЪ МОВНІЦ
 ОНІЖЕ ПАВЕЛ СТЫНІЙ: НЕ ШДІЕ ПРВЕНІТ, ІЖЕ СОТВОРІХО ТИ: Е.
 А, НО ПО СВОІН ЕГШ МАЛТН СПІЕ НА, БАМЕШ РІФДЕНІЛ
 ШНОВЛЕНІЛ ДХА СТГШ, ЕГОЖЕ НДЛІЛ НА НАСІ ОСННО,
 С ХРДОМЪ СПІНТЕЛЕМЪ НАШНМЪ, ДАШПРАВДНВШЕСЛ
 АГТІЛ ЕГШ, НАСЛДДНІЦН ЕДЕМ ПО ОУПОВАНІЮ ЖІНН
 ЖЧНЫЛ. КТВІКОМД З АЛДЕЙ ДЛІТВІ Ш ГРДХШ ПОСТАНІ,
 ЖАЛОВТВІ МАРДІЕ ХВШ. ТАКЪ ОТОМ МОВНІЦ ПАВЕЛъ
 СТЫНІЙ: ЙМАМЫ НДЕВАЛЕНІЕ КРДБІЮ ЕГШ, НІШГАВЛЕНІЕ
 ЕГРДШЕНІЛМ, ПО БОГАТСТВІ БЛГТН ЕГШ, ІЖЕ ПР-
 НОЖІЛЬ ЕСТВІ В НАІВ. ~~Мардіе Гдн~~ ЕСТ' ПО ІСТОННІ
 ІСІСІН НА ЧЕТВІРН РАДДБЛЖНІСЛ РЕКН, КОТОРЫМІЛ
 38ГІ НЕМНІЕ НІ ЗЕМНІЕ ПОКРОПЛІНГТВ. ПЕРШАЛ РЕКІА Е
 ОСДАНІЛ. ДРУГАЛ ОУПРАВЛЕНІЛ. ТРЕТЬАЛ НІСКУПЛЕНІА.
 ЧТВІРТАЛ ПРОСЛАВЛЕНІЛ. ТВГТВІ ЖЕ ОУВАЖМО, ШКОЛЬ
 СМІДЕ ТА ПІЕНІКОЕ НЕСІ. НІ ЗЕМЛІ СОДАНИЕ: АЗАЛ НЕ Ш
 СТОННІКА МАРДІЛ ГДН? ТА МОВНІ ФАЛОННІ ВНАЧАЛІ
 ГДН ЗЕМЛЮ ШНОВАЛІЗ ЕСІ, НІ ДІКЛА РВІКЪ ПВОИ СВІПЬ
 ЕІА. ШКОЛЬ НАРІСДУ ЛІПІКОМД ОУПРАВЛЕНІЕ, НІСКУПЛЕНІЕ;
 ШКОЛЬ АЛДЕЙ НІ АГГЛАШ ПРОСЛАВЛЕНІЕ: АЗАЛ НЕ Ш МАРДІ
 БА. ТАКЪ ГТОЕ ШЕЛВНІА ПАВЕЛ СТЫНІЙ: СВІЩНІХ НАІВ ЕФЕД.
 ЕРТВІ ПРЕГРДШЕНІМН, ГОЖНІКН ГІХ ХРДОМЪ, НІ СНІМЪ
 ОСКРЕНІ, НІ ГВПОЕДІЛ Ш ХРДГІ СІСІ, ДА ІВНІТВІ ВІВЕЦЕХ
 РАДВІЩНІХ ПРЕСЛАОЕ СОГАСТВІШ БЛГТН СВОЕА. НІНІЖЕ:
 ЕМНІМАМЫ ПРИВІДЕНІЕ ШЕОИ ВІЕДНІНО АСЧІ КІ ОЦУ.
 Е НЕШ ШЕАЖЕНОЕ ЕСТГА АГГЛАМН, ШДБОГЕНОЕ САНЦЕ,
 АЦЕМЪ, ЗВЕДДАМН. ЖЕ ВОЗДАХУ НАПОЛНІНАЙ ЕСТР
 РОМНІ ПРГНЦАМН. РЕКІА РОДНІАМЪ РОЖАЕМЪ РІБЕВ. ЖЕ
 ЗЕМЛІ ШЕЛЖЕНАЛ ЕСТГА ЧАВЕКН НІ СКОПІ; ЖЕ РОДНІАМъ

ројаємъ дреїсів, цвѣтвъ преелічніхъ, нѣлій єї
 ограшенилъ: Комд тое припнєатнія можетъ, єї
 не мѣрдю Гдно є нѣ длатогъ віе сбогене возлітъ
 н Слабъ Хртъ Спенітельни нашемъ, тисш пнштъ Стъ
 Ап. 6. Іоанъ в Апоклнѣи: Всакш со землі єже є на Нес
 на землі, н по землію, н въ морі тже 18тъ, н същ
 в нї, вслѣдьша гаюша: Сиджемъ на Прѣолѣ, н Агн
 Блгнїе, н Честъ, н Слаба на Дерябка въ вѣкн вѣсівъ
 Тогъ то мѣрдю Хба вынѣслостъ, н зѣцностъ, ѿци
 пнвшн н Слѣпецъ Іерихонскій, абы могла илегит
 Сіянїе єгѡ проівѣщенія очієвъ івой, з величіемъ бфніе
 ѿдлєти до негѡ, болаин: Ісъ Снѣ Дѣдъ помлѣ
 єважтежъ 18тъ, чи не величія то ласка, чи не вели
 кое мѣрдю Хбо къ Слѣпеви Іерихонскомъ ѿй бола
 Ісъ Снѣ Дѣдъ помлѣн ма; а Хсъ Спенітель пытаетъ
 єгѡ: Чго хощешъ да іотворю тебе Самъ Хсъ Спін
 телю вѣдлешъ, же тои Слѣпецъ не пройти тебе ѿ срѣро
 албш ѿ місію рнцъ, моваин: Рнцъ мн подажъ Спіе
 ѿдѣланія Свѣтомъ ткш рнцомъ. Але тыкш ѿ свѣ
 лости очієвъ: Гдн да прозрію, чимъ ємъ зарацъ н
 длешъ вброкъ? Але первѣ пытавшъ, Чтѡ хощешъ
 ѿнъ до тебе мовитъ: Гдн да вѣдеть болаітво, н
 на Неси н на землі; а ты тѣ до негѡ мови: Да вѣдеть
 болаітво, гдн єгѡ пытавшъ: Чтѡ хощешъ да іотворю
 тебе Чтѡ вѣтомъ за панна певне пада, лбимо
 зналъ, же бе доброн боли члкson ѿ праѣніе н
 ембасітъ, же бе не недоступенъ члвкъ Спнія; ткш
 н Слѣпецъ нїкшній, гдамъ до ѿпережаніемъ н подв
 шаніемъ єгѡ ласки Каже, не приложилъ доброн івой
 боли, а на івни Хбо слова: Чтѡ хощешъ да іотворю
 тебе не ѿповѣдѣлъ бы да прозрію; певне бы не ѿдержалъ
 Свѣтлости очі; вѣдлугъ слівъ Кажено лугуетніа
 мовакогъ: Ко ѿборніи ѿівѣрлѣ, тебе бе, тебе, не ѿпра
 ведлівніа тебе бізъ тебе.

18тъ можетъ істѣ запитайти, длатогъ Слѣпецъ
 в Егліи нїкшніемъ віопомненіи хотлу ѿ Хсъ Спін
 в проівѣщеніи очі мѣрдю ѿдѣржалъ, немолі єгѡ пада

Се Насаренскій, ткъ ѿ нѣрѡ ємъ ѿповѣдѣлъ; вѣдѣлъ
слѣвъ Гулисѣ: Повѣдѣша ємъ тко іс Насаринъ мнмо
гдѣнї. Але, Се Сиѣ дѣдовъ помѣлъ же? Чи длатого
такъ оутиннѣ, абы че твѣ словѣ, Преславенѹи дѣлъ Мріи
Мѣткѣ Хѣвъ прославѣнъ? Такъ мѣблѣкъ оторше племѧче
тѣ Слѣвъ: Словиѣ Сиомъ дѣдовѣ Хрѣта на землѧетъ же
Прѣтамъ дѣлъ Мріи Кїца, ѿ колѣна дѣлъ ола Родъ ѿнъ
пробѣдилъ вѣрага Гонъ Іерихонскій Слѣпѣ въ івсѣи про-
стѣ до Хѣ замѣсеной ѿбѹтии иѣшши вѣкъ калѣ; тко
сопѣтъ ѿнъ, гдѣ чо ѿ когѡ лѣтвѣнѣ хѣчѣ вѣпроси гн.
зѣмѣкан въ прозѣкѣ івсѣи, то Хѣ Спінтела. То Прѣблго-
ловенонъ дѣлъ Мріи Кїци, то Сѣтъ Николаѣ Чудоборца,
иѣвъ иїшо иѣкогѡ Стѣгѡ прїпомнѣнїи иїмъ мѣблѣнъ:
дѣятѣ въ Иїмѣ Хрѣтобѣ зъ дѣятѣ въ Иїмѣ Прѣтамъ дѣлъ
Мріи Кїци, дѣятѣ въ иїмѣ Стѣгѡ Николаѣ Чудоборца.
Такъ Слѣпѣцъ Іерихонскій, Сѣдлѣнѣ при пѣтии, Именѣ
Прѣблловенонъ дѣлъ Мріи просиша, ѿ Хрѣта Спінтела, про-
щенїя очеиѣ, абы єгѡ тѣмъ самимъ лѣтвѣнѣ по-
зднѣ и порѣши, до прѣдшо ємъ показа иїмъ мѣрдѣ; абы
иїмъ на мѣ ѿблѣвнѣлъ, же гдѣ ѿшо Хѣ въ Иїмѣ Прѣтамъ
дѣлъ Мріи Мѣткѣ єгѡ простили, неподобна рѣчи, абы
иї не упросиши. Ко ткъ бѣзъ Оца замѣсенѹи прозѣкѣ
авка въ Иїмѣ Сиомѣ єгѡ Хѣ, въ длатине прїиѣ вѣстъ, и на
иїи ѿшо єгѡ члѣпѣкѣ простили прїзболѣтъ; ткъ
амъ Хѣ тое ѿчнинкомъ Своимъ ѿповѣдѣлъ: Іще про
иїте ѿ Оца моєгѡ въ Иїмѣ моє, дѣсть вѣмъ; Такъ и
амъ Хѣ Сиомѣ Бжїнѣ и бѣзодниннѣ, замѣсенѹи ѿ на съ
шоколѣвѣ до негѡ по Кѣчѣ Оциѣ въ Иїмѣ Прѣтамъ Мѣткѣ
гѡ Мріи Кїци мѣнѣтъ, мѣле прїиѣ вѣстъ, и на онѹи
прїзболѣтъ. Чіните же Слѣпѣцъ Іерихонскій, дла-
огѡ мѣбнитъ: Се Сиѣ дѣловѣ, абы єгѡ чеѣ тое
теш Чрѣ оутиннѣлъ, оуважаючи, же дѣлъ вѣлъ на всѣх
и дѣбнинхъ Чаренѣ наизацнѣнїи. и ѿ вѣтѣ Жидѣвѣ
вѣлнинъ вѣлъ чеѣтъ: бо и сми Жидѣвѣ гдѣ вѣтѣджа
и до Іералимъ прѣ Стѣтѣ мѣ ивонни, хотѧнѣ ємъ чеѣтъ
рѣднитъ, не ии наченѣ єгѡ на землѧли, тѣлки ѿ Сиомъ
дѣбнинѣ, волѧнїи: Осанна Сиомѣ дѣлъ, Благогловенъ

граждан въ Имѧ Г҃днѧ, обѣни въ вѣшинахъ. Чѣнти
насиліе есть въ Сномъ Дѣдови Слѣпецъ, не сорвутъ
Іѡсѣ Надежнѣкій, єщі нѣ дѣлто, иже Дѣду си мѣрднѣ
на непрѣтеленъ івонихъ, тѣкшю на Семѣлъ, на Савла;

до тогѡ быль бѣрш гоинимъ нїщеримъ, ко касудо
бѣнѣ дому бѣзогъ великие бѣрш маготобалъ быль
скѣрмъ. Бѣль состраданіи амдемъ оѣтрапленіимъ,
алевотъ неѣ за ли івони фѣровѣ йглоби иченбѣншемъ.
Насиліе есть въ Слѣпѣ йерихонскѣй Іѡсѣ Снѣ Дѣдова,
прагнеть алѣи тѣкш Г҃дь мѣрдъ, мѣрдѣ івоѣ ємѣ бѣзико
шисадѣлъ. тѣкш ѡедръ, алѣи єгѡ дѣрами івоними бѣзико
шисадѣлъ. алѣи Состраданіи, алѣи Состраданіи
на єгѡ Слѣпотопонъ ѿказаль, жибѣ нѣ онъ, тѣкш
и вѣтко до снѣлъ на сеє птица слоба Пнеанія ст҃ого
речениими въ Іѡсѣ: щедръ нѣ мѣтъ въ Г҃дь, ѿстава же тѣ
грохъ, нѣ спѣаетъ въ времѧ скорби. Чѣнти же єщі
нѣ дѣлто го Слѣпецъ не мѣвнѣть: Іѡсѣ Надежнѣкій, але
Іѡсѣ Снѣ Дѣдова помѣлъ ма? алѣи показалъ, же до Іѡсѣ
тѣкш до правдивогѡ Мѣтѣн, которми мѣль побѣстѣти
шо сѣмени Дѣдова, проівѣщентъ Слѣпай въ належитъ
Іѡсѣ: тѣкъ ѿ томъ прѣрѣкъ Йоакимъ Прѣкъ: Тогда ѿверсъ тѣлъ
онъ Слѣпый. чрезъ птице фѣды Слоба Слѣпецъ Іѡсѣ
Свѣтѣкъ проівѣщати сѣпѣтъ, вѣражанчи, иелони єгѡ,
же мѣтъ івони бѣзико въ нѣ ѿказа, реши: Прѣрѣ, нѣ алѣе прѣрѣ.

Слѣпецъ йерихонскѣй въ чомъ быль не засланъ быль, тѣкш
то же быль оубогимъ, же Свѣтѣ Нѣнѣ не вѣдѣлъ; але
въ томъ быль шаланѣвимъ, же івони Слѣпотопъ поднѣлъ:
нѣ дѣлто го тѣкш Слѣпый, проіналъ сѣдѣлъ при пѣти.
А чѣлѣ грохъ си смиртелниими заслѣпленыи, тѣкъ є
не засланѣвий, тѣкъ є мѣзѣрнай, же не тѣлѣкъ Свѣтѣ
бѣзиконъ, то єштъ лѣски єгѡ, которамъ дшевни
грохъ си заслѣпленыи проівѣщаетъ онъ, тѣкъ мѣвнѣ
Чаломинъ: нѣ мѣ проівѣщаш тѣлѣ монъ; не вѣдѣлъ, то є
не засланѣетъ, али оубажаетъ; але вѣланон Слѣпотопъ
івонихъ грохъ шва, которми оурожаетъ Магитѣ бѣзикъ,
не вѣдѣнѣ нѣ не засланѣетъ. Власне тѣкш Седѣкѣй Чаръ
Іѡакимъ запровѣженый до вавулона, уочанѣ въ вавулона

КНІВЪ. єДНАКЪ йжъ бывъ слѣпімъ, бавулонъ не-
 індѣлъ; ТАКЪ грѣшикъ въ грѣхѣй искъ въ бавулонѣ,
 ГОТОРІИ ПЛОДМАЧНІЯ ЗАМЕШАНІЕ, ЖИЮЧІ, Грѣхъ ѿвъ
 БОНХЪ ВЛАСНИХЪ НЕВІДНІЦЪ, ІКШ МОВІІ УЛАМОНІКІ:
 ГОМРАЧНЕСТІЯ ОУН ИХЪ НЕВІДНІЦЪ. ^{УЛІЗН.} О нещасливія,
 і ѿплаканія, доле шакогш члвка! Слѣпота теленон
 сбѣж хранатъ, и жесть могли шнѹю оуличніти, велісі
 тѣкарстѣ шукатъ; й днікш є дшевнію въ падле Слѣ-
 потъ, въ грѣ Смертелныи, то иѣчого недѣлѣ жадниихъ
 тѣкарстѣ дховніхъ на посемїе тої дшевнои слѣ-
 поты по тиесніяхъ нешиблестъ. Той ікоторіи на-
 тиесніе оун Слѣпъ єстъ, вѣдлючи же самъ гдѣ замѣглі
 ез шбаміє ѿвогш ѹкогш итні неможетъ, шукаетъ
 ітв. Поводырь, ікоторіи бы єгш тѣмъ провадилъ,
 итѣ ѿшторожне, жесть не потисніла, и неупалъ,
 ікоторіи слѣпъ єстъ на оун дшевніе, не тымко жесть
 єль старатнія, ѿ дховнаго Поводыря, то єстъ ѿ
 спокѣдніка ѹкогш дбогорш, альо ѿ тѣлѣ по-
 бжногш, жесть єгш чрезъ наѣсъ ікою до Чрѣвія Нема-
 ровадилъ; але чго наижадоснѣшила, и слѣпота
 оен, блізнои, иѣже непридумаваєтъ. Розумѣєтъ тоє
 же ѿвѣтлостію очеи дшевніхъ, переходитъ
 ишхъ, и самагш Бѣкагш Маслітъ ѿніми зреши
 олагаетъ, а шнѣ Слѣпъ, иѣчого невідніцъ. ТАКЪ
 ѿвн Прѣсъ. Итай: Шлѣкшаша рѣлѣ Бѣкі. Софоія Їїліи.
 Ась: Помѣдитъ ѹкш Слѣпъ, занѣ Гдѣ прегрѣшиша. Софоія
 школяже тоє походніцъ? Штоль же вѣдучи члвѣкъ
 грѣхѣй занѣреніи, не хоче знѣти до Себѣ недостаткѡ
 недолжнештій свой, и дѣллі свой спроеніе, задо-
 вле сыйти почнілѣ. Піенісне тоє виѣдній лібо мѣдрѣ ^{Епіе:}
 оглінікій Сенека, пншѹи до єдного, Прѣтелем ^{до Лію-}
 боїш ікоторомъ повѣдѣлѣ, рѣча бѣздо. Прѣфнѹю,
 е пожинѣ єго зостала принѣ вдомѣ єдиннѣ блїннца
 прасти на зѣнна, іктора на гле ѿслѣла, але же была
 8пакъ, не хотѣла шогш до еїеѣ знѣти, и ѿвѣмъ
 овна: же єй добрѣ вѣжъ, але дому темнинѣ, ѿсна

Слово Е. на Надъха.

ЗАМІСНЕНІКІ, І ПРОВАДНІЦІА НІКÓМОУ НЕДАЛАЗІЄШ ЦІ
РАЗВ ОУПДАЛА, І ВОЛАЛА ЖЕБІ ОКНА ПОШБОРЕНІ, ЖЕ ЕІ
І ПАНДОКЪ ВЫПРОВАЖЕНО. ЇЙ ПОВІДАЄТЪ ТО ЙІЖЕ ЛЮДІ
МІФЕЦЪ ЗАЦІНІН, ЖЕ ДО ТАКОН СЛѢПОГА, ДО ТАКОГО
ГЛАДПЕТВА ПРИХОДАТЬ ЛЮДЕ, КОТОРЫИ БОДУН ЗАША
ЗАЛЕПЛЕННЫ ИЕХОУЧУТЪ ДО НЕЕ ТОГОШ ЗНАТИ, АЛЕ РАУЕ
ЗА ДОБРЕ ВІДЛУЧУХЪ СЕБІ ОУДАМТЪ, ТШ ЄІГЪ ЗАПРІВНА
І СТОГЛІНВЫ СЕБІ ОУЗНАВАЮТЪ БАРДО ІМЕНІЕ І ЗДОРОВІ
ОЧН МАНТЪ, АБЫ ЕПРАВИ ТЕМНОСТИ, І ЕПРОСНЕВІ ГРѢХ
ЧИНИЛН, А ЖЕБІ СБІГЛАМЕ ДІБЛА, СТОГЛІНВМЕ І СТАНОВІ
СВОЕМУ НАЛЕЖНІЧМЕ ПОВІННОСТИ БЕЗ ОУРАДЫ БІЗКОН
І НАРІШЕНЯ СВІМЕНІА ІВОЕГО, ШПРАКОВАЛИ, ТО ЦІЛКО
СЛАПІІ ІСТЬ. ПРАВДАТЬ ВІДНІТЬ ДОБРЕ ЛАКÓМІ
КОМВМ ГРОШЕНІ ПОДІЧАТИ НА ЛІХВ, ВІДНІТЬ ШКОЛЕІ
ВЕЛІКОЕ МИШЖЕСТВО СЕБІ І НІЧНІЛ ВОСБРАТИ; АЖЕБІ
НЕСЛВШНЕ, І НЕПРАВДНВЕ ВДАЛТУН ОУКОГО РЕЧУ ВОСБРА
ЩНІН, АЛЕШ ОУБОГОСШ І НЕНДІНОГШ ЧАВІКІА, ЧАС
ПРИПАКІВ ІКÓГО ПОРАГОВАТИ, ТШ СЛѢПЪ. ВІДНІТЬ
ДОБРЕ ПАМІЦА ГДЕ НАПОНІ ДОБРІН, ЕМОТРІ БАРДО ІМІН
І К8ФЕЛЬ, ПРНЕМБРІЧНІМЩ ЗАПОДО ТРІНІСУ; АЖЕ
ТАМЪ ГДЕ ЛЕЖА ОУБОГІН І ОУПРАЛЕННІН ЛЮДЕ ПРИШО
І НШИХЪ СЛОВОМЪ ДОБРІМЪ І ДАТКОМЪ ПОТІЧШНІВ
ТОГО НЕВІДНІТЬ. ВІДНІТЬ ДОБРЕ ВШЕТЕЧНИКЪ ХОЧЕ
БАРДО ТЕМНАЯ НОЧУ, В ІКÓМЪ ДОЛДЖНІВЕТЪ ВШЕТЕЧ
НИЦІ; АГДЕ СТОГЛІНВІН І КЧНЕТОПІКІ КОХАНЧНІМ ЛІН
МЕШКАЮ, ТОГО НЕВІДНІЙ. (ІСТЬ ТО СЛѢПЦА, РІСЛА НЕГДА
БІГВ ЧРЕДІ ПРІКА ІСІМЧЮ: БІН ЛІДНІ МОЖ МЕНЕ НЕ ПОНАША
СНОВЕ БЕЗЗМІННІН ІСТЬ І БІКЕНА; МІДРИ ІСТЬ ДЛІОТБО
РІТЬ ЗАЛА. КАГОЖЕ ТВОРІТН НЕПОЗНАША.)

Ієр. 4. Кръг чре^т Прѣка Іеремію: Кън лидн молѧ мене не понаша,
снобе безъмнай єотъ нѣкъни зъ мѣдри єотъ да єотво
рѧтъ залъ. Кѣро же твориши не понаша.

ЖЕСЬ СЛѢПѢ ІЕРУСОЛѢМСКІЙ НЕВОЛАЛЬ ДО ХА . МІСЬ ДО
ОЦА МАРДНО , ШЕДРОГШ ІІ СОСТРАДАНИЩА , І СЕ СНІ ДБАЮ
ПО МЛЯНІ МА ; НАРІША ЗАПРІВШАЛЬ ЕМЗ , МІСЬ НІСВІЧІАЕТЬ
СУЛІМ : ПІДВІЩІН ПРЕЩАХУ ЕМЗ ДА ОУМОЛУНТ . БІГУ
МНОГШ ІІ МЕЖІ ХРІТІАНAMI ПАСИХ , КОГОРОМІ ГДІ МІСІ
ЧАВКІ ЖАТЬ ПОННЕГА СІГОЛІВЕ , ПОХРІТІАНІКЗ , ГДІ ГА
ФЛОІН КОМПАНІЕНІ ІІ ТОВАРІСТВА ХРАНИІНІ ВІДДЕ , ГДІ ПЛ
СТВА , ОБЖІНСТВА , ЧУЖОЛОІСТВА , ДРАПЧІЖІСТВА ІІ НІШНІХ

ρετχω

Быхъ Смертейни чини бы по перетане преди емъ пре
ль, и роне зъ не на смирика и на руганя чини. Недѣлѧ
бѣо Слѣпѣиерихонскїи на запрестенїи на рѣда, и окшѣ,
амъ барбѣи болѣи до Христоснѣла, и въ івѣдунѣ бѣлѣи
иже множас паче волѣши: Иже Святѣиедѣдомъ помѣлъ мѧ.
акъ и мѧ ислѣи хочемъ ласки и мѣрдѣлъ Кѣогю на дѣз
кои дознати, ислѣи хочемъ на оуах дщевнахъ, то єи
рісумѣ и болѣи просвѣщенїи ми быти; то и барбѣи
имъ китѣ за прѣшаша подвиги до циотъ, до побо
ести, таимъ мѧ барбѣи, недѣлѧчи на ихъ за прѣшѣ
и на приноски и поруганя, Старѣмоса добрѣи дѣла
полиати. Такъ мовитъ Григорій Ставрополь: Звѣтамо
и мѧ добре и Стобланѣи жиющи, и самай добрѣи и
тобланѣи живо, и ханѣи бѣдитъ глаго иши до Христу.
Христоснѣла, посадаиаи мѣрдѣи ибои Бѣсикое на дѣз
иѣпцие иерихонскїи при пѣти гѣдлунмъ, болѣчнѣи до
ки: Иже Святѣиедѣдъ помѣлъ мѧ, гдѣиа заслановиши
иѣве икш ѿцъ добротланѣи запыталъ єгѡ: Что
шеши да сочворю твои и икои ѿчаниица твои
и дѣнныи ибои желаніе, рѣкши: Гдѣи да просрѹ; Зарасъ
и просвѣтнѣи, и дѣлии ємъ таи икши и вѣтѣлии
рои, же ѿбачиши въ слѣдъ твои и даши слава Гѣ.
Добрѣи и мѧ дѣбони Слѣцы до твои оужишае сло,
и не пылко въ Цареви Стѣони, и въ домѣ, и на вселкомъ
и спѣ вѣтствїи воеши болѣи до твои: Гдѣи помѣлъ;
и то єи значи, шо и шнай Слѣпецъ рѣказъ: Иже Святѣи
и въ помѣлъ мѧ. Заслановиши чре посадаиаи ласки
и мѣрдѣлъ ибои Бѣсикои на дѣни, просвѣтнѣи засланѣи
иони дщевныи, Родѣи и боло, и бѣсми ѿбачиши
иши мѣрдѣи грѣхъ иашн, и твои икои єи поснавиши
и дѣи; помышлали вѣгдѣи: Колъ мнѣгое мнѣжеси ^улъ: а.
и ти икои, иже сосрѣлъ ии волиши ии твои, и тво
и ии волиши. Ии ииши ии просвѣщенїи Слѣпецъ
и хонскїи, и бѣсмо чре Стобланѣи, Христоанскїи ии
ио, воли твои ии воли, Славиши виши Бѣла ѿцѧкои,
и оромычино ии Стѣи дѣомъ, да бѣдѣи ии
и, слава ии поизлони, въ вѣки вѣкивъ, Амнъ.

42 СЛОВО ПАИ НЕДЕЛЮ АБ
ПО СОШЕСТВИИ СТАГФОДХА

Прѣдѣль єгѡ сѧхъ.

Пишацъ спбъї Енаніца Ахъа ѿ Злакхеї, в Гравѣ д.

Екожий то члвѣкъ рѣ гоѣю бывалѣ,
бѣзлѣша стрѣнномъ члвѣкъ нѹбогомъ, гдѣ прійде въ до єгѡ, сѧхъ ачо
Православный. Бомнишго таکъ єпї,
котерми ѿбачнеши гоїтъ, але
стрѣногъ нѹбогогъ члвѣка до ни
приходячого, зъ дому івоїшъ сѧхъ, але хоча
и бѣднѣхъ въ домѣ, то покѣдати шаєшъ некажетъ
а хота трафнїця же и пытатъ єгѡ въ дому івонъ, то
лѣши икорѣнъ єгѡ зъ дому зѣмити могли, жаднои ємъ
не покажиши ѿбѣтъ. Всемъ таکъ наликии Злакхеї
тои але обѣтъ таїсъ ѿслышалъ ѿ хрѣта Спінтелѧ

рослое иже ѿсажданыи Сѣровскому фортамъ
было оно пребываніе именемъ зданиемъ
здадо ело. Дн

не подобає мн в домѣ твоемъ быти. Зарядъ зшешинъ
годинами, з великомъ юхопомъ въ дому твоемъ, [ведь-
ше слахъ блаженъхъ:] прѣжть егѡ радужа.

Зногѡ бытъ въ домѣ твоемъ подобалъ н залецнѧвъ
иже хънъ н змѣнъ въ добре тмѹжна дама, и жер-
ва до цркви приносима єсть бѣгъ приемна ѿ помъ

Сие слово ездига.

Бринати въ домѣ своемъ хъ спасителю, и-
такъ зъ странолибера залецнѧша Закхею
хънъ, але нѣ мардїа великомъ ѿ спасени-
емъ, слухачъ православный. Залецнѧша
праволибера, гдѣ въ злабѣ твої въ щенаню митѣ,
ко по ѿнисаню ѿ гликомъ, сеи ежъ страншини митѣ-
и, зъ ѿпирѣвши, ико послышала же хъ спаситель
и, днѣвъ подобаетъ мн въ домѣ твоемъ быти;
зарядъ поспѣшила до дома, и прѣжть егѡ радужа.
и подобалъ въ томъ Закхею авраама ст҃пш н лота,
которые иначе тѣкъ не залецнѧи бѣдъ, ико стран-
олибера н для того сѧ гонимы стѧли ѹгловъ въ домѣ
твоемъ, а въ нѣхъ само бѣга прѣмовати. ѿ авраамѣ
и вѣстуетъ писаніе, же рѣка до ѹгла: Гдѣ, аще Есі: н-
тѣхъ багть пре лицемъ твоимъ, и немноги рабы
вогѡ, да иже принесетъ водѣ н ѿмѣнѧ ноги баша,
прохладитъ по дѣломъ, и принесъ хлѣбъ да ясте.
лотъ тѣкже пишется, иже страншии н ѿбѣгти Такъ:
дѣй прѣмовиши, ѹгловъ сподобилъ прїнати, гдѣ
и: се гдѣ ѿ склоннѣса въ до раба вѣшаго, да
утѣста, и ѿмѣнѧ ногѣ баша. **Ж**ес странолибера
и бродѣтель велице залецаетъ члвка бѣгъ, вѣради тво
соннѣ стѣ рѣши: авраамъ н лотъ чрезъ дѣла страно-
вѣлъ подобалъ бѣдъ, и ѹгловъ прїнати залежнѧи. Іесони
ш
и дѣла:

Пише преступелъ фелюдофъ на то н ѿброги
твай, же бѣла птенцы твои на пасногѣ звѣниши,
и ставите къ променамъ санечнамъ, и на санце
и оправи прѣмоваша; и ѿни ош ѹгловъ птенца
и санце имогрѣти неможеши, мѣжнѧ, але н за-
вачеши; тѣкъо птенца тиши ѿрога, прѣвъ ѿкидае,

Слово ѿ на Панѧ.

АБЕО І ЗАБЕВАЕТъ: єсли зѣ тікое зъ нїхъ простира на памень Сїмечнини імотрїтъ, пакоє тїкѡ подобноє пемлбнитъ и кормитъ. чи бываетъ же забеиное и то Оrlа. кото́роє пречъ ѿ себе орель ѿкидаєтъ и вѣтъ бо зъ бѣкогѡ пробидаєтъ придаєтъ птица арапъжна л. Соколъ, кото́римъ ил. иишихъ птицъ манчи велікѹи любовь до птицъ, прѣмѣтъ ѿверженію оула, и корми таісъ, тїкѡ влажногѡ івоёгѡ птицъ.

И що́жъ єстъ сеи прѣлестныи міръ, єсли не орель велическій, макоїи ѿсвѣтъ людѣй величаніи гла, Богатыи, и твишгрѣшихъ, икимъ сеи и Закхіи старбншнн Мітреемъ. чи не быстрѣвѣтъ ѿнъ орль икои, то є людѣ жиѳи на земли, икои Сѣнца и фогднѣ, алеши шаєтъ чи не примиши иуда ѹбви на ѹснан променѣ того фортуниагѡ Сѣнца, тїкѡ то на роисош, на Богатыи, на чести и славѣ, прости не змрѣженіи икоимъ імотрѣли скомъ и єзан икои зиихъ пілноса тымъ ѹснайка фертуни променамъ, не змрѣженіи икои івоёгѡ примиотрѣтъ, єсли и то ѿкоте ѿнегѡ подакие прѣмѣтъ роисоши, Богатыи. Честъ и славѣ; тогѡ ѿнъ майетъ за влажнагѡ и корманогѡ Сна, тогѡ сластно кормитъ и вѣбѣми доспѣкамъ, маи, тѣчнѣ, прелѣшнчи словамъ и искреннелеснми: Сіа всѧ твѣгъ дамъ, ѿщепадъ поклонншнми. але єсли и то зиихъ неможе на тѣи променѣ фортуни вѣсло імотрѣти, и заплакетъ, то єстъ, ѿвержетъ таихъ прѣлестей, и погорднѣтъ ѿнимъ, и нѣзберѣтъ жибогъ побожнинъ, многѡ иконаи тогѡ ѿнъ тїкѡ орель не имотрѣти на ѹснотъ орлата пречъ ѿ себе ѿкидаєтъ, преглѣдѣтъ, и згонїетъ, и смрѣти предадѣтъ. Икъ чинилъ зъ погашнми, и Мѣннкамъ, кото́римъ иж на иго прѣлестнагѡ сбѣгла фертуни, тїкѡ Сѣнца променѣ, тѡ єстъ, на роисоши, чести, славѣ и Когатыи не хотѣли імотрѣти, для тогѡ когѡ зиихъ забивалъ, когѡ пречъ ѿ себе и згланілъ, бѣдлугъ словъ хвіхъ: ѿще ѿ міра ѿсите си и, міръ ѿсите свое аменізъ, икоже ѿміра иките, но ѿза и зберахъ

шміра, сего ради именемидиша въс міръ.
 Тъже ѿбачмо: еслі пе же вѣдѧютъ ѿтъ авлени
 тай люде кото ри хъ свѣтъ ии прелестнай ѿпушае,
 за івонихъ иемлѧетъ, икш то людѣи Странніехъ, и
 сбгихъ бы наимѣни. бш зъ ѿбѣлѣон ѿпѣтностн
 скон чрезъ виѣтнене надхнене Духа Стагш, порѹшал
 идніилюбъ люде Богатыи, кото ри таихъ ѿ
 ѿбѣи ѿпушае. атъ прѣмѹшти въ дому своемъ
 ихъ кормилъ, и ѿдѣвѧютъ, исполниаючи
 алѣнника слова: и ѿтъ ѿтавленіи єстъ ииции, смирующи.
 и вѣдн помо ѡнника. Такобѣ бласче вѣла Закхеи,
 порвіи виѣдун хъ Спитела шміра иего ѿпушеногш,
 ѿсніиави дѣннаагш, примиаъ єгш до дому івоегш,
 паникаль, икъ мовитъ єнлиств: Прѣпѣ єгш
 дѣлка. и рѣчио самою вдомѣ своемъ Аптилекиє пото
 преченіе исполнїи Слова: Страннолибѣт не здѣвѣаніе, Еуки.
 ѿмеш не вѣдѣши и ѿции прѣрѣно прѣпаша Агглі. Але
 гілко Закхеи кормилъ, и на пональ хъ Спитела
 омѣ івоемъ; аетъ ѿ болшалъ и на дарилъ єгш ѿсхи:
 поль ииѣнія моегш Гдн даю иищнмъ. Ты Гдн
 иищаблій дла ѿкчепеня члѣвка мовишъ: Азъ єсмъ
 ѿш и ѿбогш, ѿ кото ри мовишъ: Понѣже ѿборнѣш Мѣж.
 ииомъ ииѣхъ братиї монихъ мѣншихъ, мнѣ сопро-
 сте. Прѣто даныи поль ииѣнія моегш иищнмъ,
 вѣтѣ тое даи: аетъ вишедши въ дому моего ѿ менѣ
 дарованіи, доброе ѿ мнѣ таїкъ прѣ члѣвки, икш и
 ѿ бгомъ Оцемъ івониа въ вѣроре пришѣїе твоє
 въ Слово. икожъ азъ ли, кеда прѣ члѣвки доброе
 Закхеи ХС Слова: коли ѿскл: Днесь Спнне дому
 наѣ баетъ, занѣ и сей Свѣтъ йвралъ єста. и азъ жъ
 дасть ѿнѣмъ доброго Слова въ вѣроре Своє пришѣїе
 прѣ Оцемъ івониа Нѣніи, коли икъ до иишихъ
 ирднѣ и прѣрѣно дѣвѣи хъ людѣи, таїкъ и донегш
 ѿтъ: Прѣиди Благвиная Оца моегш на пѣдѣни ^{тамъ}
 кото риое твое ѿпѣт Сложе нія міра, ко сакахъ-
 илъ, и дѣлъ мнѣ єшь мѣти. Вожаждѣхъ и напоми-
 зи, єшь Страннѣ єхъ и вовѣлъ ма єшь въ дому івони,

иакоъ Богороди Словои, приступи. ^{и прѣпѣлъ}
 Рада, въ дому івони икона икона
 поденіиъ. Када съ івониа ризу дѣла та икона икона

Слово є на Намъ ла.

прѣль єїи мене виѣмъ радѹсъ.

Азъ яже не радѹсъ прѣять хъ спителъ Закхеенъ вдо-
своемъ гдѣ не пѣлко єгѡ самогѡ, зѣтнисамъ єгѡ
наiformиъ н напоилъ; але н иишихъ великомъ н си-
чномъ оўщедржетъ мѣтыиено, мобачи: Сепо н мѣнъ
моегѡ Гдѣ даю ииши. Вчомъ пѣвне розбажаъ се
Закхеенъ, же кѣто мѣтыио дѣлть иишииъ, Сирота
вдовамъ, н иишииъ оўтраленъ. Аидемъ, тои
Хъ Бѣснта Сторицю пріиметъ жиботъ вѣчна
наслѣднть. Шо потвержестья намъ н пріегладомъ
з Пролога Цѣкобнагѡ таїсомъ: Былъ иѣлкій
чабѣкъ въ іерлімѣ, именемъ Союомонъ, которы
н добчи чрецъ мѣсто, ст҃рѣтъ оўбогогѡ, нѣндѣного,
оужалившися наинмъ, знаѧ зефѣ ѿдѣжъ, н ѿдѣ-
жъ земъ гдѣ былъ вѣкоръ, оженвши мало, мѣлъ вида
иикш бы былъ виѣжомъ, домъ предиѣномъ, баръ
свѣтло, маючн присеятъ разлиние сади, з ѿбошіи
кағогони, н звѣтвами пресраснами, дослѣднти
землю, на которихъ верхъ птицы рюмантие спѣвъ
н пресгѣанно, бардо вдѣчне. Чомъ гдѣже з ѿдѣленіе
пренемотровалъ Союомонъ, пришо иилемъ въ обра-
манца йггель, н рѣгалъ: Пойди замнонъ; а та пріаша
до єдиной вѣже злато крѣтонъ, где Союомонъ имо-
трати чредъ крѣтъ, ѿбачнала иишию брамъ, н плацъ
баръ санчны, дороги камѣнъ приюздоблены,
которомъ гдѣса прнглада, ото вѣшланъ з тѣ плацъ
йггелъ, въ обраѣ млицивъ крѣлатыихъ свѣтлѣніи
иикш санчез, не вѣчн чрѣнъ скрынѣ золотые, котормъ
принесши постѣвили пренімъ, иикш бы ждути кого
Началетъ виющогѡ. Алипъ мѣжъ пресацнай н вѣлце по-
вѣжныи, з плацъ оногѡ прншолъ до тѣхъ йггеловъ
при скрынѣ вѣнчъ, иикш для неғѡ хобати шаты, за то
иикш змѣловалъ на оўбоги, ѿдѣленіе ѿдѣлъ
ти ѿдѣленіе бѣлое крошкѣнное, н шаты чаркѣи, н рѣ
престигрѣли иихъ, мобачи: Гдѣне Союомонъ, чи подо

тіа очамъ твоимъ таинъ речиѣ а онъ реславъ, Негомъ
 и на тѣни юхъ епой срѣти. И поклажанъ ємъ
 шаты розмантихъ въоршевъ злотоглавые и
 ѿе бѣзо ѿздобные, которыи хъ была до таини.
 газ до негѡ тонъ, которыи розкабовалъ йг҃глашъ:
 пе мѣблъ союзомъ, таикъ многѡ тесѣ добрѣ на-
 обалемъ, за єдинъ ѿдѣжъ, которои мене прїшъ блѣ-
 чинши нагою ѿвѣшогъ; иднѧхъ а чини таикже, и
 орбднѣи спокроне. а союзомъ з страхомъ и рѣ-
 тинъ реславъ: Где монъ, а таикже то ѿитъ нагорода
 мъ, чо чини таикъ ѿбогимъ? а онъ реславъ:
 иша заправди. Каждыи бовѣмъ которыи чини
 таину, ѿберетъ спокрони нагородъ, и жикутъ
 на ѿдѣнчнѣ. а тое тесѣ какъ, не расканил
 таинъ, и не вимоблѣ ѿбогомъ ѿилъ чо даси,
 и вмѣто нагороды, и ѿнерелъ ѿпрати Собитон.
 слышачи союзомъ, ѿкинвлѣ зо инѣ, и задишишися
 ѿиу томъ страхомъ, реславъ: Поневажъ таикъ
 є мѣблъ Где монъ, ти и дрогиу сѣсни ѿдѣмъ ѿ-
 омъ. чо где ѿчниниа, и бдрогиу ишъ таикожъ
 чини мѣлъ, а нацавтре вѣстѣши, роздалявъ мѣно
 ѿбогимъ, и въордѣбши свѣтомъ, зострѣзъ
 иникомъ подвѣжнимъ, поднѣвѣна гѡднай жибо
 вадиумъ. И тое ти ѿрѣзъ на тѣни дхъ сего ѿ-
 каничи Закхѣю, реславъ до Христу: Се по ѿмѣнїи моего
 даи иицимъ.
 авдатъ, могутъ и ти пѣрѣ знати таикъ ѿбогати
 и, хѹвъ бѣш рѣдкъ, которыи гости, алеи спра-
 ги члѣвка ѿбогогъ, въ домъ ѿсемъ прїнмѣ ѿхочо
 иеши, корма єшъ и поѣ доболѣ; але иѣчи єшъ не
 царивши, з дому ѿеогъ ѿпушашъ. Зачи таикъ
 въ мѣнѣ залецине 4 сприюловѣи ѿеогъ, але не
 вѣдьи и прїмовѣи; ѿронже гости, члѣвъ спра-
 ги и ѿбоги, ти вѣнде з дому таикъ ѿбогати,
 и є ктѣ запытлѣ; таикъ то члѣвъ которого гости
 иаичи є и похвалѣ таикъ та: добрѣи бѣрдо, прїенѣ
 з дому ѿеомъ гости ѿхочи; таикъ единъ до вѣбе вѣдъ

мáе, же сáро икчпáи, и недáнai чáпъ. Але Сóзан
кто рещи може з примиокон паке Слашбл: дóбрай ча
бáдо прнёмнаи, и вдомъ ибоемъ гоепи нстрапи
члбéкъ ѿхóти, паке икчпáи и недáтнии? Гдá на
шомъ ветвпкъ додомъ ишегш поль имчнiа ибо
длеста Хан, мобачи: Се поль имчнiа моегш Гдн
ннциимъ. Ще едáчомъ на игодничинѣ по длкъ А
стый Закхееви до Срца тое, же ктѡ етрапиогш члб
а звлаша ѿбогогш, прнмчепт вдомъ ибои, и ємъ бшер
къю покакчепт ѿхóти, кормнї єгш и понт, а
дотогш и дарвепт ємъ чтѡ; самогш пш Хл прнм
вдомъ ибои, кормнї єгш и понт, самомъ пш Хл
дарвепт, и чреz той датогка Чрпко Неное подмску
себе. Тáкъ мовита Григорий Стайн: Благáйте во
люблéнныи братiя, икъ великамъ єстъ етрапиоли
добродѣтѣ до Столь вáшегш прнмчите Хл, а бáре
сами ѿнегш прннáтыми могли быти на бччные Б
кети, подаите Гдн етрапиомъ Хртъ, а бá на Св
иесемъ не икш етрапиныхъ до Чртба Неноогш, але ик
власныхъ иконъ вострижь сюда.

Залецилъ Закхеи икъ Мардiя иудеемъ ѿбогоги
гдá заледво воншолъ Хс вдомъ єгш, єщe єгш и
многш и вдажногш гоепа и застшлъ, и звичайни
иулдени, не посадилъ, єщe зиимъ и дорозмовы пак
далече не прншолъ, а ѿже мардiямъ етлеитвя къ люд
иобогимъ, мобачи: Се поль имчнiа моегш Гдн да
ннциимъ.

Залецилъ икъ Справедливости, Гд
тое що ѿбогогш либъ чредъ потваръ, либъ чреz лихъ
либъ чреz ѿшукане, либъ чреz драпицъ вдомъ; чтѡ вицши
воздвратити ѿбезш мобачи: йще икогш чи ѿндiи
воздврашь чеигверицю. Оубажалъ певне Закхеи, же паке
Гдъ Бгъ похваленъ иамвжнъ, которалъ з справедливи
праци давана ембáтъ; а которалъ з слесъ чужихъ длесъ
тое иамвжнои ѿндiи и неповладеш єн Гдъ Бгъ
Атакъ гдá еи ктѡ реч: Шо втo за паки оумотре
Закхеи, же прнмлючи Хл вдомъ ибои, не мови донéгш
Гдн, Се поль имчнiа чужогш, але моегш длан иициимъ

дагъ: в
жнбóтъ
Хртна-
сюмъ.
Гд: Е.

тое ѿбѣтъ є иѣни, иже да же таіко ѿмѣжна. Г҃гъ єстъ
иена и вдѣна, кото́ра дѣвана бѣвѣтъ зъ вѣрнѣ
сойхъ дѣрь чре́зъ пра́чу наемнитъ; а кото́ра лѣсъ
драпѣжетъ, лиеъ зъ лінѹбы, ли зъ злодѣїства дѣлъ,
иѣмъ не прѣемна єита Г҃гъ. и Кгъ не съсъ сбоинхъ дѣрь
и дае ѿбоги, але до Чркви щѡна ѿфѣръ приноси,
органие творитъ Г҃гъ. Такъ моби́тъ Христолісъ:
той кото́рай зъ злодѣїства але зъ драпѣжетъ Г҃гъ
и дае ѿбоги, вѣнікъ ємъ крѣвъ чинитъ, вѣладаеетъ
побѣмъ на Г҃га тое, иконы са Г҃гъ зъ злодѣїства,
ко з драпѣжетъ ко хати мѣлъ: и ѿвшемъ таіи
зглажаетъ грабішъ, але єще ихъ приноожаетъ.

Окунавъ иегуды Прѣкъ Малахіа, же зъ Іиачикова,
тъ приноитъ ѿмѣжну до Чркви зъ драпѣжетъ, и Кгъ
зъ злодѣїства, и Кгъ зъ лінхоніметвазъ и зъризъ зъ жалемъ
волаъ: сълюти! Трапеза Г҃на ѿквернена єстъ, Малахіа
зълаганаша са брашна єгъ ѿкојенна бываша, и рѣти,

шъ прѣдовъ бывша, и приноесте ѿхніенія хрома,
зъ злодѣища іа. Твъ Златюбетий Стайн, да же рѣчи
ажаетъ: Трапеза Г҃на ѿквернена; и приноесте
ищенія хрома. икона бы праѣтъ рѣка: да ми ѿкою
дѣрь зъ вѣдѣства. [а ѿблѣніе ѿбоги] приноиште,
жеце олтаръ, та, же ѿу же иепрѣко мнѣ вѣаша оѣбра не-
нена, але и ииши принашай ѿфѣрованіа, ко ѿсма-
на олтара еквернъ на тглажаетъ. Драгое слѣво ѿхні-
енія, икона бы рѣка: єсли бы итъ вѣдерши зъ ѿбоги,
ко ѿкращи що иу кога, даваля зъ тога ѿмѣжну;
таіко не ѿблѣни єтъ Г҃га, але раченъ прогнѣваетъ
о: быв розумѣетъ же Г҃гъ запомнилъ ѿного пешого
іа. и для тога моби́тъ Иудоръ Стайн: З драпѣ-
жетъ, и прѹчихъ злѣ наемнѣ дѣрь ѿмѣжну даваля,
єстъ побѣни зъ илаоканіа, але пожито грабіа;
то але ѿбоги не справедливе беретъ. Справедливе иегуды
и не можетъ. Икона зъ ѹ Г҃гъ не наѣдитъ таіи
іеръ и ѿмѣжна, ѿлави тое Сѣрѣ рѣши: Приноіа
тритви ѿхнія зеоги, икона жрѣй съна пре ѿчѣ

Книга:
Приноіа:
ГЛАЗЪ.

Справедливе

ЕГ. гдѣ Сирикій тѣхъ таікъ читаетъ: икош кп
злениваетъ сяна пре ѿцемъ єгѡ, таікъ который пра
ноги таікъ жертву, альбо даётъ ѡламвжнъ զ, рече ли де
боги хъ. Что роздомъ естъ дамъ быкто сяна чюго з
киль, а кропъ єгѡ в подаровицъ приносилъ ѿцеви чна
той подарови ѿцеви былъ бы миль и вдактенъ: бин
мнѣни. нечноше оуражаленъ ѿтъ ѿцеви засытое сяна
за таікъ подарокъ, и ѿбрашалъ бы ѿнъ свой ѿпеш
таікъ блажене мердса єстъ ѿ фѣра и ѡламвжна бѣ, ко
тормъ кто приноситъ ємъ з видѣретъ людѣи ѿбога
ш таіко ѡламвжна и ѿ фѣра ѿбрашаетъ бѣ ѿнъ іон
иікъ потвержаетъ и Григорий Стайи: Дармо прѣвѣ то
прѣ бѣомъ [при ѿ фѣре не справедливион] плачеть, про
тіко которомъ ѿбогай прѣ бѣомъ справедливихъ наемныхъ
речеи давана кибаетъ. Слѹханіе єще Златоустаго
Спѣш, икъ ѿнъ гаинтъ таікъ, которыи ѿ єдинихъ
взѣбши, драгимъ даютъ: Немогите мнѣ прѣвѣ, либо
комъ видеръ, алемъ драгомъ дала; речеи вобѣмъ та
бѣдо зала, было раченъ томъ ѿдати ѿ которого
видеръ, ишшого бешъ ишшого лѣчиша, слѹшинѣш
тогъ лѣчити которого поранила, иежли тоги
которомъ икъ не оутинила.

Можетъ ил прѣвѣ реци: понебажъ грѣхъ զ имѣни
богатыхъ давати ѡламвжнъ, и приносити бѣ ѿ фѣре,
тожъ не грѣхъ з имѣни богатыхъ, коли що ѿніхъ
взѣбши приносід до Цркви, альбо що дамъ ѿбогимъ,
ѡ запрады ѿшакидаеуетъ и таікои икождай. Слѹ
ханіе икъ мѣни таікъ баженнай. Аигустинъ: Можетъ
кто помислити и реци: мнѣго єстъ Христіанъ богаты
лакомиҳ, и скѹпакъ; не бѣдъ мѣти грѣхъ, єсли що
оукрадши ѿніхъ дамъ ѿбогимъ: але таікъ миль
дїавола єстъ, бо єсли бы кто вѣ роздалъ ѿбогимъ
що вѣсметъ ѿбогатого, придаеуетъ раченъ Секъ грѣхъ,
а не оумѣншаетъ; чемъ бѣко не свое даеуетъ, але чужое
що тѣди զ прѣци твои блаженъ єстъ наебітое, альбо

Бодище гелей твоих Справедливе бе из греха тиже си та
справедлиное, тое на тлмвжни да баи, тое до Цркви
и ѿферьи Государу приноси; ащо оүсебе не Справедливе наеби
се миешъ, тое честбернцю тисъ Закхею во звращан.
Ан ѿткого що чрезъ лихвь възялъ, тогдъ недавай на
тлмвжни; еслись Государю ближняго твоего наеби
тка, тогдъ хлѣба не давай на тлмвжни: еслись ма-
ности наеби с Государем ближняго твоего, не да-
й зъ нен тлмвжни; еслись проданы болшъ на слышно
ль, недавай зъ наебитъ таскимъ спасениемъ рѣчи
мѣни, не приноси Государю ѿферьи: ко ѹ тлмвжни,
икъ и ѿферьи така не прѣемна си та Государю. и да-
етъ Закхею зъ свояхъ добръ слышне наебитъ да етъ
согнамъ, ащо не Справедливе наеби лъ, тое честбернцю
рочае, мобачи: Се пѣ именемъ моего Государя именемъ
ище чимъ кого ѿбиди, звраща честбернцю.

Ты въ тѣ ѿткаго Словахъ посада при мѣстѣ
справедливо ста, а то для дво примиши. Першада
ражанинъ тое, же тлмвжни не си та наѧхочай и прѣ-
даётъ ѿнѹ, если на пере не ѿ Справедливити въ віе
и именемъ ѿбомъ, въ то єгѡ оукривди. Гдѣ Христъ
да баи на вси ѿбаженоствахъ, напередъ се сказа: Мѣстѣ.
Женихъ ѿбаженіи и жадувшии пради, ико Гаинъ наеби тка,
оже потомъ: Бажени Матриванъ, тисъ таинъ помло-
ни ездитъ. Ты въ можетъ и прѣдаётъ запитати, тисъ
и потомъ Христъ выражалъ тайнъ, же напередъ сказа:
Женихъ ѿбаженіи и жадувшии пради, пото за, бажени
и ти ванъ: можетъ ѿбаженіи шовѣстн: аеси на наѹнъ, же
и хоchemъ аеси наша тлмвжни была Государю прѣемна;
и онѹ твориши, же си миши напередъ тое ближни иши
звратиши, угодиши оу ини хъ алеши чрезъ драпежиши,
и шурезъ лихвь, алеши чрезъ иниши злый спасение
иали не Справедливе пропти въ пради. Ты въ мобачи
и берсий Стани: Потомъ се сказа Бажени Матриванъ,
и посада, же за Справедливо сти идетъ мѣсто.
И гла аеси ѿбаженіи, и зъ иниши зеоглачай, и нетако

СЛОВО: на Надъ А. 13

Самъ писателихъ мъсъвъ не видѣ, але нъ пото́мъ скончалъ по нее несправедливе насытъ рѣчи оуживашъ, въ тай мъки запроважа. Чѣшъ паси ѿбжима же присладомъ

Соратникъ
Богданъ
13
Зръ
+
+
+
Слово
13
Зръ
Слово
Слово

Бдѣнъ лихомыца мѣль двохъ сливъ, зъ которыи
до ща свое: че, коли мы помремъ въ немъ животъ
дробъ душевомъ нъ несправедливъ собраніемъ змѣяніи
помремъ тѣломъ нъ душою. А пакъ навернѣсь, нъ шдѣн
чѣю есѧ; до кото́рого отецъ нъ дѣгіи братъ зъ
лихомъ гнѣвомъ рекли: чи ты что наше сподѣлни
же пакъ смилие наше напомниашъ? нѣже пакъ ѿ на
еши ты зъ наими оумирати не хощешъ. А мы въ добрахъ
нашихъ жити въ дѣлахъ. ѿна оумолкши, ѿшබла до
пѣши, где ѿбогіи животъ провадячи, єдиному Христу
Славяни. Потомъ оумирати отецъ, нъ братъ егѡ
не възбраниши нѣкому добра несправедливе насыти
Поглавиши тое сѹиї Пѣтѣлинику, же отецъ нъ братъ
егѡ померли, порѣшили мл҃дїемъ, пройти къ аѣ
ѡднаймѣль ємъ ѿстанѣ ща егѡ нъ братъ. шо бѣ
на мѣни егѡ нъ оутиниша: єдинѡ говѣмъ дна гдѣ
зостакаля на мѣни, прѣиде до него аѣгла, нъ и
ємъ: Отъ вѣдигъ тѣстѣ ѿщо бѣ просилъ; нъ вѣжши
егѡ за рѣсъ, прѣидетъ зъ инымъ на мѣце кото́рого сѹиї
не зналъ. Въ томъ ѿбачитъ великий гордъ, нъ рече аѣгла:
Хощени ли феферъ вѣдѣти лице нъ слышати гла ща
тво: егѡ нъ братъ? ѿставъ: хочу. Али тѣ ѿбачитъ
пагорокъ дымомъ кърасити, нъ оумолкши въ дѣни
нѣпрашніи гѣлогъ, али пе сядъ ѿбачитъ ѿщо
горѣнчогъ въ огни, кото́римъ рекла зъ великии плачами:
Горе, горе, горе мнѣ неща гланвомъ, проклятъ ягоды
кото́римъ засыпалъ, проклятъ я животъ кото́рый
мене иоинъ. Чѣшъ гдѣ оумолкши сѹиї Пѣтѣлини,
ѹлакши же рекла: сѹиї таини еи пѣтъ ѿставъ: ѿставъ
пѣтъ еи гема сѹи моя. сѹи бѣгословіи ии еи
жеся бояла бѣла, нѣпрахгдѣж писка: нъ дѣлѣи етережи-
са нъ слѹжи бѣла. нѣпрахгдѣж писка: нъ дѣлѣи етережи-
са нъ слѹжи бѣла.

ПОЧНЕТЪ НАРБКАПТИ НА ѿЩА ЕВОЕГШ: Проклѣтъ єїтѣ
чи, же съ на несправедливе собрании добрами мене оу
нила дѣдичемъ жемъ помагаѣ тибѣ ѿныи собирати,
алчогѡ таісъ тажисе перплю мѣси. и рѣкалъ отецъ
о Сына: Ты проклѣтъ єїтѣ Сыне мой. Годанъ емъ
еродилъ, сомъ для тибѣ таіхъ добра несправедливе на
ыба, и не возвращаемъ нѣкомъ ѿ когѡ неслѣше
идирилъ, и для тибѣ на таісъ несѫдимые пришолемъ
льки. до котормихъ рѣкалъ Пустѣлникъ: Чи могѹтъ
се вѣръ тисе ѿѣкты ратовати? ѿ ѿѣкѣ аѣлан, и ѿѣкъ.
ѡ вѣсілѣкъ жа, ногш немашъ ѿѣкѣнѧ. и таісъ зноў
велісімъ плачемъ заболѣвшъ, бѣда, бѣда, бѣда
амъ, ѿ ишли допѣска.

Отижъ китѣ ѿ тогѡ прнігладъ не вѣднитъ, же
обра не справедливе собрании не тѣлко илмѹжнѹ и
юѣрѹ чиниатъ. Бѣгъ не прнѣмнѹ, тисъ мѣнилъ Сірахъ: Сирилъ
брвлагш ѿ илмѹжнѹ прнношение є порохно, и не є вѣтъ
въ бѣговоленіе пороги бѣзаконнікъ. и не бѣговоленіе
ѣ ѿ прнношении нечестивихъ. Не тѣлко самогш со-
бранишагш ѿныи не справедливе, але и потометво єго,
сли на несправедливе собраниихъ добрахъ дѣдичами
останутъ, вѣчные пекелные подаютъ мѣси. Прѣто-
лан китѣ ѿѣгілъ вѣтомъ, же чрезъ лихвъ, алео потвѣ-
ши дѣретво. ѿ криданіи бліжнагш евоегш, же прнвѣ-
гѡ до ѿѣдѣства: не хайнъ наслѣдуетъ Закхея, не хайнъ
то ѿ когѡ не справедливе вѣдѣ, заживота евоего
возвращаетъ мобачи ѿ Закхеемъ: Гдѣ, ѿѣ когѡ
чимъ ѿѣдніхъ, возвращѣ чечверицю. Таісъ
чиниати, и илмѹжнѹ алео ѿ ѿѣрѹ івомъ прнѣмнѹ
Бѣгъ ѿчнннитъ, и Хата Спінтела до Срца
евоегш тисъ Закхея до дому збѣгнитъ,
и обые ѿ когѡ ѿслышнитъ слівѣ:
Днѣцъ спненіе дому ѿмѣ бѣгть а
амннъ.

**СЛОВО БНЯНЕДЕЛЮЛ
ПОСОЩЕСТВІИ СТАГСОДХІ.
Закхеев, пощавіл Снійді, днєбо подобаєт
ми в домѣ твоемъ быти.**

Слівъ Хѣ до Закхея написано, що: Евангелія Апостола Глебъ

Фдчни ХС Спінтель в Іерихонѣ, зміжин
вівѣхъ шевівательній Іерихонікій, єдиногороди
Закхея знайшовъ, которий єгѡ Сун
прагнѣ відѣти, ведла въ глашвѣ Буликії
Віскаше відѣти Іса істѣ єстъ, Слухаю
Православій. Аже въ царствомъ мѧль спі
вівѣчни на йгодинній, кудѧ ХС Спінтель мѣлъ ити,
аємъ желанія івоєгѡ могла получити ивѣшокъ, и Х
ітуди нідѣвогѡ ѿбачити; Такъ мовитъ Булис Сто
Предтечъ буїнде на йгодинній, давиди єгѡ, икі
твдѣ хоташе мимоїти. Йкъ же ємъ ХС та веліког
и гордочое жаданіе відѣніїмъ ісїе нагорожаєтъ не ииачен,
тако пришеоптвіемъ івонь, речши: Закхеев, пощавіл
снійді, днєсь бо подобаєтъ ми въ домѣ твоемъ быти.

Ікъ многѡ твѣтъ добродѣтелей преіладаєтъ ХС
Спінтель Закхееви добыполнена, аємъ въ домѣ єгѡ
могла быти ѿтому сіе слівъ вѣдеть.

Ондрѣвши ХС Спінтель Бжитвенимъ Своямъ
отчима на Закхея на йгодинній зосланію, реч
донегш: Закхеев, пощавіл снійді, днєсь єш
подобаєтъ ми въ домѣ твоемъ быти, Слухаю
Православій. Въ тыхъ глашахъ дѣлъ на ѿбогніш
добродѣтели преложи ємъ до непоненіїмъ: Поблажаніе
и Смиреніе, чрезъ которые бы гдніага могла вітати

закхею. Я скрипта буду чисти
Помоль. Скоопивши и дашиши дозапаси
закхею чистувадо Спасителья и запасиши
Помоль складиши засвії покровиши
Свого престола и родиши чистувадо.

ириактии є въ домѣ своє. Чи не ѿказалятъ польшиамъ
засіхъ лбнѣ гдѣ нѣчоюся несъважи змѣшо зъ йгодин-
нныи, и съ великомъ рѣдостю и ѿхощомъ прими хъ въ
сѣ, вѣдлъ слѹвъ: Потщасъ сиенде, и прїмѣть
гѡ рѣдѹжъ. съ кѣтѹ зъ на въ тѣ велико и ѹвио грѣ-
ниесъ не садибнѣ тѣкъ великомъ поглавшемитвъ! и стоялъ
е здѹмѣтвъ! єще не зросъ мѣнѣ неподна доконаме же
съ єстъ бѣга, же є въ здержаніе, же єстъ премръ, бѣгъ,
и єстъ йспочинъ живота вѣчногѡ; а оу же єшь поглав-
шетвъ, оу же боли івонъ болѣ єшь бѣгъ великой подлецъ.
зарѣды дѣтомъ єшь стаимъ на хненіи подналь, же
вршии стѣпень до наемитѣ доконалогъ живота, є
зтворицъ болѣ івонъ; але справованіи быти болею
сконъ. Такъ мобицъ здѣнъ зѣтелеи чрквенихъ:
а доконалогъ покайдешемъ залежати на помъ,
или боли наша боли великой єстъ поглавъ. и длато
засіхъ хотлунъ доконалогъ на быти живота, не вѣ-
гъ івонъ, але вѣдлѹгъ хѣонъ правдеши болѣ. Каже
а дѣ хъ змѣти зъ йгодиннныи, сходицъ. Кажетвъ ємъ
натхнене дѣла ст҃иши прими си въ домѣ івонъ,
тимъ зъ ѿхощомъ. моби до нешь икъ до оною кѣзъ
ликошь, тымже натхненемъ дѣла ст҃иши: віа єлнка лѣни.
лаши продаждъ, и разбрѣніи иици, и юмѣти ии-
ми сокровище на хѣнъ, а ши зѣтелеи: се поль-
шнѣя моегшь Гдѣ даи иицимъ.

Пишетвъ касианъ, же старецъ иефимови оуми-
иучъ, ѿ братиѣ еиа запытаний: тѣконемъ наибѣр-
шнастї
ий дорогою доконалого живота члвкъ диступнити
югъ? аши зозади вѣчнѣши, тое єдинно ѿпобѣдѣль,
тимъ иефоли нечииниѣ моенъ боли; дающи знати
и въ докази доконалогъ, пѣршии стѣпень
и въ поглави. Прѣдатъ же хваленіа цнота єстъ
здержаніе, хваленіе ииша. Несправжаніе, наихвалеб-
иша. либошъ, которыи стаинъ лѣпилъ пѣвель соню
Коллѣ.
совершеннествъ нацивѣтвъ; але искорое и ѿхоще поглав-
шетвъ, віа тымъ перебышаша тѣ цноты, що таиси
асижесть прѣкладомъ.

Слово ѿ на Нам йв.

Жн: с:
Со чье
Книга.
шПолк

Пришли негдмъ да братія з скиту до йхн Патріарху преди имъ залечачи братію своїмъ з піснію добродушеліє. єдною пам'яткою з посту драгога звободи, таєже з великою лицею шутів бертомъ речено, же чрезъ двадцять літъ посланій єпіскопъ співакіхъ з ограбленію. тільки рікъ до нині Пам'ято Стамі: Побудаю віамъ братію, же пам'ятого цнота блашахъ єсть нежели ниніхъ єшь кіжды з нинішнімъ цноту із оторвіши м'яту, ібоємъ власенон боле задержалъ, сеї з болю івої щтакши, чужої болі не слідомъ ощущенні: таїні аборемъ члв'єчні Міннісама вітъ, єжли ажъ доколи пакъ з ограбленію відуть.

Такоже ограбленіо, ікш нем'яла Залежеї поспішевши Снігти, ѿ шікарада позовіши м'яло Кнїзь гдь Ахомъ Стамъ на підхідній посніаль, же поспішаніє єїтъ Снігє вів'єхъ вів'єніхъ, єїтъ Сторожъ вів'єхъ добродушеліє, же поспішаніє Небо ѿврзелі, а після замислає же істото з ховбетъ поспішаніє, тої сонцемъ лицею вів'ємъ єїтъ злочинъ; ітшо цнотою поспішанію є ограбленіо, ченоє м'яту ѿм'яне, ѿ великої держні єогатії, же м'яжу поспішанівъ м'яло єїтъ вів'ємъ, ѿ ѿв'єхъ хвалій бывалеї. Рядъ ХС Спінтель рікъ до Залежеї Залежеї, поспішавши снігти, дні єшь подобаетъ мн відомъ твоє єміти, ѿ ѿв'єхъ єїтъ рікши з фалм'єтомъ Еготовнія, ѿ неим'яниа Сохранити з апостоломъ єїтъ ограблялъ аборемъ ѿ тое, же істото поспішаній єїтъ боли б'єкої, тогож даша ѿзенрелі в жілніше Кръ; таїкъ мовитъ єдинъ з б'єтеліємъ Чріковніхъ: Ікака лікса євстіє Бж'я! ікака либоў! ікака гідностъ, ікака слава, дашъ поспішаніхъ! гдь Гдь вів'єхъ, із оторвіши нічога не поспішевте, замішканае Спінтельне ѿзенрелі. а доні зівше чреї на підхідні вів'єніє болеїтъ, абоемо згріх'ювъ іходніи добиполненія добродушеліє, ѿ неспішаемъ єїтъ ікака сіамъ мовитъ. Зважаю ѿ неспішасите, гляхъ, ѿ преспішасите, ѿ соборите лікса євсе предіонію, ѿ єгоже неспішасите ѿ зволіти, ѿ ѿпласанія, ѿ неспішанія доля таїкобога члв'ка.

С: Е. фре:
шПолк:

Ул: рні.

Ієл: 2.

Зважаю ѿ неспішасите, гляхъ, ѿ преспішасите, ѿ соборите лікса євсе предіонію, ѿ єгоже неспішасите ѿ зволіти, ѿ ѿпласанія, ѿ неспішанія доля таїкобога члв'ка.

із оторвіши

ОГОРМІЙ ПОУАІС ІМЪ НА ІІГОДНЧИХ ВЪСХОДНІ НА МІСЬЮ
ІБІКУ ДОБРОДѢГІЛЬ, ГДЕ ШЕАЧНВШИ ЄГУ ПРОТИВНІ
І ЗА ДІАВОЛА ПРОКЛЯТІЙ, ИСОРО ІСКНЕТЬ, ОУЖНВАНУН
І ЗЛОІ СЛОВА ХЕІХ: ПОТЩАВСЯ СНІЙДН, ЗОСПАВ ТВІЮ
ДОБРОДѢГІЛЬ, А ВЕРДНІСЯ НІСХ ВУПАДО ГРѢХА; ЙІВ ШИВ
ІРАЗУ ПОТЩАІЛ ЗСХОДНІГ ЗДОБРОДѢГІЛІ ВГРѢХУ.
І ПРИКЛАДЪ, ШЕАЧНІГ КОГУ ВОЗШЕШОГУ ІСІВ НА ІІГО-
ДНЧИХ, НА СОВІРШЕНІ СТЕПЕНІ ТЕРПЧНІЛ, І ПРЕЛОЖІШИ
ІБІ ПРЕ ОЧН ОУРАЗЫ И ДОЛЕГЛІБОГІИ ШЕЛНЖНАГІІ ЗА-
ІНАДЕ, ІСІШ РЕЧЕТЬ, ДО НЕГУ: ПОТЩАВСЯ СНІЙДН, И ПО-
ІГНІСЯ КРНВДА И ОУРАЗЫ СВОІН: ОНЦ ЧЛВК Є ПРОЕСТІ,
ІКЕ, А ПАІ ПРЕМРЫНІС ОНЦ ЧЛВК Є НЕ БЛГОРОДНІЙ, А ГАІ
ГОРОДНІЙ; ОНЦ ЛЮДЕ НЕ ЗНАЕМІЙ, А ПАІ ЗНАЕМІЙ, ОНЦ
ІНШІЙ, А ПАІ СТАРШІЙ, НЕДАІ СЕБЕ ЛЮДЕ В ПОСМІХУ, ІСІ
ІЖЕ ПОМЕТНІСЯ КРНВДА ПВОЕНІС ПОБАРДО ЛАВО ЕХОДН.
ІВЛАЖАЧУН ТОГО ЖЕ КТОДІ НІКІШЕ ВКЦІВ СВОН НА БЛН-
ІКІ МЕТНІСЯ КРНВДА, ПОІ В ПРІШЛО ВКЦІВ НЕ БДЕ МЕТН
ІЦА ТЕРПЧНІЛ, И ДЛЯТО МОВІСЯ В ПНЕАНІ СІГО: Не-
І МЕТНІГИ БРАГА ІССЕ, И ПОЖДН ГДА ДА ПНІ ПОМОЖЕIT;
ІВЛАЖАЧУН И ТОГУ, ЧПШ И СТАІН АПЛІ ПАВЕЛ МОВІ:
ЕБДАІ БЛАГНМЪ ЗЛОЕ. ТО ЄСТІ, [ІСІВ РОЗВЛАЖАЕТР
ЖЕ НІНАІ ІУГВЕГНІН,] КОТОРМІЙ ПІСЕ ОУРАЗНІА СВОІМ
ІСБОМЪ, ТА ЄГУ ПОЕДНІ СВОНМЪ ТЕРПЕНИЕМ, КОТО-
ІН ПІСЕ ОУРАЗНІА ЛАКОМЕСТВОМЪ, ТА ЄГУ ПОЕДНІ СВОН
ІСДЕМ, КОТОРДН, ПІСЕ ОУРАЗНІА СВОІН ГОРДНІНЕН, ТА
ІСІШ ПОЕДНІ СВОНМЪ СМІРНІЕМЪ. А ХС СПІСІТЕЛЬ
ІДЛУН НАСІВ НА ІІКНХ ГРѢХАХ СМЕРГІЛНХ ЗОСПАЮ-
ІКУ, ГДА З ІІКНХ ІСІО ЗАІСХЕМ З ІІГОДНЧИНАЧЕ НАП-
ІПЕНЕ СВОЕ БІЗІО ЗВАЕЛЖЕ, МОВАЧУН: ПОТЩАІЛ СНІЙДН.
ІЛН ЄСТЕ ГОРДАЙ, ТО СНІЙДН З ГОРДНІН НА ДОБРОДѢ-
ІЛЬ СМІРНІЛ, ОУЛАЖАЧУН, ЖЕ ГДА ГОРДАМЪ ПРОТИВНІ
І, ЕМНІЕННІАМ ЖЕ ДАЕТЬ БЛГІТЬ. ВІЛН ЄСТЕСЬ НЕЧНІСТІ,
І СНІЙДН З НЕЧНІСТО ЖНДОГА НАЧНІСТІ, ОУЛАЖАЧУН,
І БЛЖЕНИ ЧІПДН СРЦЕМЪ, ІСІШ ТАІН БІЗА ОУСРАТІ. ВІЛН
ІГЕСЬ ЛАКОМЫН, ТО З ЛАКОМЕСТВА СНІЙДН З ЗАІСХЕМЪ
І ШІВОГЛІБОГІИ, И МАРДІА КІЛЮДЕМЪ ОУПРАПЛЕННІЙ,
І ВЛАЖАЧУН ТОГУ, ЖЕ БЛЖЕНИ МАТНІВАІН, ІСІШ ТАІН ПОМЛО

Прп: б.

Рн: б.

Сло: г.

дієралін

напуц.

Пе: є

Мр: є.

Слово в на Нам Аб.

БАНИ ЕДУГЪ; ТО МАКТОНЬ НЕХОДЪ НА ДАЛШІЙ ЧЛ ПРО
ТАГАЕМЪ, АЛЕШ НДО СПАРОСТИ НАШЕН ШКЛАДАЕМЪ, И
ВѢДАИЧН ТОГО, ЖЕ НУБОГШ ТАКЕМ НЕ СПРОТИВЛЯЕТЪ
ЛБЫ К ДШН НАШЕН НЕМОГАЗ МЕШКАТИ ХС, ТКШ СПРОТ
ВЛЕНЕСЯ ВОЛК БЖЕСИ. НДЛ ТОГО, ЕДИНЪ СПАРЕЦЪ, И
СПГШ ДОРОДЕА ВОЛЮ ВЛАЕНУЮ НАДВАЛЪ ЕМТН МЕДАНО
СПТКНО, МЕЖН КРЮМЪ Н ЧЛВЕКОМЪ.

ШОГА ТКНЕТЪ ПОКОРЫ, ПОКЛАДАЛЪ ЗАСХЕН Н ТВИЗ
ГДЫ ЛИЕШ ЗАЧНЛАС СЕБІВ МЕЧН В ДОМЪ СВОЕМЪ ХА СПН-
ПЕЛА, ЕДНАКЪ ДЛЯ ВЕЛИКИХ ГРѢХВЪ СВОНХЪ НЕСМѢ
ЕГШ ПРОСИТЬ, МОВАЧН ТАКЪ Б СЕБІ: СО ТІСЬ ЦАЛНВО
НАШІ ЕСТЬ МІСТО! СО ІСЬ ВЛГВЕННЫЙ ДОМЪ ТО ЧЛВКА
ЕДУГЕТЪ! К КОТОРОМЪ ТАКЪ ЗНАМЕННПБІЙ ПрРІСЪ ЗАГО-
ПА ПРИНАТЫЙ ЗОСТАНЕТЪ! ДОСМІТЬ МНК ГРѢШНОМУ ВН
ДКТН ЕГШ; БО ХОЧАЙСІМЪ ПРОСНАТЬ, ВОНГПАИ ЛБЫ ОН
ДО ТАКЪ ВЕЛИКИМН ГРѢХАМН ЗМАЗАНО ЧЛВКА ВЕТУПН!
ЧТОЖ В ЕМД НА ПОЕ ХС? ЗАСХЕЕ НЕРОСПАЧАНЪ, ЖЕ ЕСТЕСЬ
ЧЛВКІВ ГРѢШЕНЪ, ІКІМ ПАЛІКШ СУПОКОРНШ, А СНІНДІ
ВНЕТЪ ГОНІМІСА СТАНЕШ ПРНТОМНОСТИ МОЕН В ДОМЪ
ТВОЕМЪ. ВѢДАЙ ѿ ТОМЪ ЗАСХЕЕ, ЖЕ СНІВ ЧЛУПІН ПРНДІ
МЛ: НІ. ВЪЗМІСАТИ Н СПГН ПОГНШІЕ; ОУЖЕМЪ ТА ТІКШ ЕДИНН
Щ ПОГНШНХЪ ОВЕЦЪ ЗНАЙШОЛЪ В ІЕРІХОНІ, ОУЖЕ ТА
МОІМЪ Б҃КИМЪ НАІДРІЛЪ ОКОМЪ; СНІНДІ ТАЛІКШ,
СМІРНІСА, ВОЗМЪ ТА НА РАМЪ МОН РАДУАІА. ЗАНЕДПА
ДО ШВЧАРНІС МОЕН НЕНОН, НРІСКУ ДО ФЦА МОЕГШ, Н ДХА
СПГОГШ, ДО ВІСХВ ЛГГЛІВВ, Н ДО ВІСХВ СПМХВ МОНХ:
ЛХ: є. РАДУІТЕСЯ СВ МНОЮ ТІКШ ВБРІПД ОВЦУ МНОЮ ПОГНШН;
А ТАКЪ НА СЛОВА ГДНЛ СНІНДІ ЗАСХЕН, Н ПРНДІТЬ ЕГШ
РАДУАІА. ПРНТОМНОСТЬ ХБА СПРВНЛА ПОЕ В ЗАСХЕН,
ЖЕ ПОЗНАЛЪ НІЖ НУБОГШ ТАКЪ ЧЛВЕКА НІДСТРОМЕТЬ
ДО ПРННАТА ЛАКИ Б҃КОМЪ, ТІКШ ПОКОРЫ. ТІКШ АЛЕВІ
ГОЛАМ ТАБЛНЦА, ВОЛК НА СЕБІВ ЛАТВІШ ПРНМВЕ ФКІГРЫ
Н ПНІМЕНА; ТАКЪ СРЦЕ Н ДША ПОКОРНОГО ЧЛВКА, БЛГТЬ
Б҃ДЮ ЛАТВІШ В СЕБІВ ПРНМВЕТЬ. ТАКЪ МОВН БЛЖЕННН
ЛУГУСТНН: КІТШ НЕ ЕСТЬ ПОКОРНІМЪ Н КРОТКИМЪ,
В ТОМЪ НЕМОЖЕ ПРЕБЛІВАТИ БЛГТЬ ДХА СПГШ; ВЕДЛГР
ІЛ: є. СЛАВВ ПРРЧЕСКИХъ: НАКОГШ ВОСРЮ, Но НАКРОКАГШ Н

АЧАЛІВОГІУ, І ПРЕПЕЩІЩАГІ СЛОВЕІСЪ МОНХЪ?

ПОДНАЛА З ПРИПОМНОСТИ ОУ НЕІ ХРІТОБОН. ЗАКХЕЙ

ГОЕ: ЖІ ІІКЪ САМОМУ ХРІТУ СПІНТЕЛІ, ПАКЪ І ВІЧІМЪ

ІМЪ ПОКОРА ЄСТЬ ДОРОГОЮ ДО НЕА; ІІСУ ПІШЕТЬ

ІЖЕ КЛЖЕНІИ ЛІГДЕСТИНІ: КЕСПУЧНІЮ І ПРАВДНІВЮ

ІДУ СПІЛЕПЬ ДО НЕА ПОКОРА, ГОРІВ ПОДНОСЛУНІ СРІБ-

ІБЛ, І НЕПРОТИВКО БГУ; ПАЛ ЄСТЬ ДОРОГА, І НЕ ЄСТЬ

ШАЛ НАДТВІН, КІТІВ ІНАЧЕЙ ІДЕТЬ, ОУ ПАДЛІСТР РАЧЕЙ,

ІЖЕЛИ ВОСХОДНІЕ. БО САМО ЄДИНО СМІФЕНІЕ ЄСТЬ,

ІГОРОЕ ВОЗНОГІ ЧАВІКА, САМО ЄДИНО ТОЕ ПРОБАДНІ

І ДОЖНОБОТА ВІЧУНОГІ, ВЕДЛІГВ СЛІВЪ СУЛІСНІХЪ:

ІКЪ СМІРДЛІНІМ ВОНЕСЕПІС. КТОЖЪ НЕВІДНІ ЖЕ ТЕПЕ

ІХЪ ЗАКХЕЙ З ГРІШНИКА СТАЛАСЯ ПРАВЕДНИКОМЪ,

І ВІЧНОГІ ВІЧНЫМЪ, З ЛАКОМЦІ МАРДНІМЪ, З СКУПОГО

ІДРІМЪ, І СПРІАННОПРІЕМНІМЪ. ЗДРАПЕЖНОГІ ВОЛІКА,

І ГІНІМЪ ЛІГЦІМЪ, ГДЕ РІКЛ: СЕ ПОЛІ ІМ'ЄМІА МОЕГІШ

І ДІМІ ИНШИМЪ, І АЦЕ КОГІШ ЧІМЪ ШІНДНІХЪ, ВОЗВРАЩІ

ВЕРНІЦЮ. ЙШОЖЪ ТОЕ ВНІМЪ СПРАВІЛО! ПРИХОД ХБЗ

ОМЪ ЕГІШ. ТАКЪ МОВИТЬ ІМВРОСІЇН СТЫН: ЗАКХЕЙ

І НАБШИ ХРІТА, ІЗГІНАЛЪ З СРІЦА СВОЕГО ЛАКОМЕТВО,

І СЛАЛЪ НЕДОВІРІВКО, ТРІКЛІЛ ЗДРАДУ; І НАЧЕЙ

ОБЕМЪ НЕВХОДНІХЪ ХС, ХНЕКА НАПЕРЕД ГРІХІН ІЗГНІНАМЪ

ІДТВ. АЛГОВІМЪ НЕМЕШКАЕТЬ ПОСПОЛЬ З ГРІХУ АМН.

І ЕРЗ ОУЖЕ ЗАКХЕЙ МОВИТЬ: НЕІМЪ ЗАКХЕЙ, НЕІМЪ

ІЧІНІСЪ, НЕІМЪ ШІНДНІТЕЛЬ, ВОЗВРАЩАЮ ЩОМЪ ОУ

ІГІШ БІДЛІ, ОУЖЕ ДАРІЮ ОУБОГИМЪ КОТОРІХЪ ПЕРЕСТЬ

І НАЖАЛЕМЪ, ОУЖЕ МОН ВЛАСНЫИ РІЧІН ДІЮ, КОТОРІМІН

ІКІН ВОЗХНІЦАЛЕМЪ, ОУЖЕ ОУСТУПИЛІ ГРІХІН, СКОРО ХС

ІНДЕ В ДОМЪ МОН, ОУЖЕ ШІНДЕ ВЕЛ' ТЕЛЕСНАХЪ СПРА-

ДИ СЛІПОТА, ГДЕ ВНІЙДЕ СВІТЛІ ВІЧУНОГІ ЖИВОТА.

І ГЫ ІМВРОСІЇН СТЫН. ВІЛІ ТЕДМ ЗАКХЕЙ ЩАЛІШІ,

ІЛГОВОВЕНІШНІМЪ БІЛІЗ НАДІІ ИНШИХЪ В ІЕРІХОНІ,

ІДОДОМУ ЕГІШ ВЕСТУПІЛІ ХС СПІНТЕЛЬ, ДЛА ВХОУОГО

ІСІУ ПОСЛАВШЕНІТВА І ПОКОРА: ЧЕМ'ЖЪ НЕМАЕТЬ САІПНІ

ІЛІВШИМЪ І БАГОСЛОВЕНІШНІМЪ ВІЕМЪ МІРБ НАІНШИХЪ

ІК ТОЙ, КОТОРІМІН ТЫМІ ДОБРОДІГІЕЛІН ЗВАБЛІП'

ІГА СПІНТЕЛІ ДОДШІ СВОЕІ! БО ІІСУ НЕЩАСЛІВЫЕ

Книга б.
ш Гра:
Гла: 4.

Зоргюк
Закхея и та
премудрость
Христа в та
мало зоргюк

Книга б.

Однак

и Кан:

Гла: 5.

187ъ ОБЕЧКИ БЕДЪ ПАСТЫРь, ЧРГВШ БЕЗЪ ЧРЛъ ДОМЪ
 ГПДАРДъ, КОРАБЛЬ БЕДЪ КОРМУГОВ; ТАКъ, АЛКО ДАЛЕКъ
 БАРДЕНЬ, ДША ЧЛВЧКАЛ НЕЩАСЛНВАМ єСТА БЕДЪ ПРИПО-
 ИОСТИ ХРГТОВОН. ГДЫ ПРИМОВЛАДЛИ ВЕРХСОНЧИКОВ
 ЗАКХЕЕВИ ЖЕ БЫЛЪ ГРЕШНИКОМъ, ЛАКОМЦЕЮ, ДРАПЕЦ
 АЛХВАРМЪ, НЕ МАРДНМЪ, ОНЪ ХОГЛАНЪ ИМЪ ОУСТ
 ЗАГАМОВАТН, ОУДАЕТЪ ЕА ДО ПОПРАВЫ ЖНВОГА ТВОЕГШ
 ЕО НЕЧУОГШ ИМЪ НАПОЕ НЕ ШПОВДАЛЧН, ДО САМОГШ Х
 СПИНТЕЛЯ РЕЧЪ ЕБОЮ, ПРОЕТВЕТЪ, МОВАЧИ: СЕ ПОЛ
 ИМЕНІЯ МОЕГШ ГДН ДАЮ ИНЩИ: ШО ГДЫ РЕКЛ, ОУМОКО
 ША ВЕН, Н ОУЖЕ єМЪ ГРѢХВЪ НА ОЧН БОЛШЪ ВЫКНДАЕТъ
 НЕСМѢЛН. СЛОХАЧЪ ПРАВОСЛАВНИЙ: ВЫКНДАЕТЪ КП
 ЗВАЕВ, КОМД НА ОЧН ТКІН ГРѢХЪ, ИНАЧЕН НЕМОЖЕШ
 єМЪ ОУСТ ЗАГАМОВАТН, ТЫЛКО ХНВЛ ТКІН ЗАКХЕИ Ч
 ПОПРАВУ ЖНГІЛ ЕВОЕГШ НАПРІКЛАДЪ: ВЫКНДАЕТЪ КП
 КОМД НА ОЧН ПАНЕРВО, ШЕЖЕРВО, ВШЕЧЕЧЕНЕРВО
 ДРАПЕЖЕРВО, НЕ МАРДІЕВ ГНВВЪ, Н ПРЮН ГРѢХН; И
 МОЖЕША ИНАЧЕЙ ОУНТЬ ПРИМОВКИ, ТЫЛКО ЧРЕ ПОПРАВУ
 ЖНВОГА ТВОЕГШ, ГДЫ З ПАННЦЫ Н ШЕЖНРЦЫ ЕТАНЕША
 ТРЕЗВАМЪ, Н ВОЗДЕРЖНЫМЪ, З ВШЕЧЕЧНИКА ЧНІПАМЪ
 З ДРАПЕЖЦИ Н НЕМАРДНОГШ, ЕТАНЕША ЩОДРОГЛНВАМ
 АЛМВЖНИКО, Н ЕПРЯННОПРНМЦЕЮ. ЧТВХ ХС СПИНТЕ
 ШБАЧНВШН, НІСЪ ДО ДОМЪ ЗАКХЕЕВА, ДО ДШН ТАКОВОГО
 ЧЛВЧКА ВНІНДЕТъ, Н ВНІН НЕГОДННЧ, НЕДВІЕ, АЛКО ТРН;
 АЛЕ ЗАВШЕ ПГВТ НАЗЕМЛН ЧРЕ БЛГТЬ, А В НЕК ЧРЕ СЛАВУ
 НА ВКІСИ ПРЕБІКАТИ ЕДЕТЪ. КОЖДЫН ТАКОВЫМ ВЕ-
 СЕЛАЧНЕЖ З ПРИПОИОСТИ ХРГТОВОН, З АПЛЮ ПАВЛО
 ПОХВАЛНТЕЛ: ЖНВДЖЕ НЕКТОМД АДЪ, НО ЖНВЕ
 ВЪ МНБ ХРГТОВЪ; єМВДЖЕ ГВ. ОЦМВ Н СТМВ.
 ДХОМЪ, ДА ЕДЕТЪ ЧЕСТЬ, СЛАВА Н ПО-
 КЛОНЕНІЕ, НА ВКІСИ ВКІСВ, ИМНН.

ДЛОВО НА³⁸ ПЕДЕЛЮ АГ.
посошебствіи стағсодхі.

Нѣмъ йакоже прочїи челохѣци.

овъ свѣтъ зъхъблогошъ Фарисеи, напицаныи ѿ сиѣгъ Еѵлгнѣта Аѣ: въ Глѣ: и.

АІвна рѣтъ Слѹхачъ Православнай. Ікъ
иншого было на земли людѣй побожныхъ
и сподобившихъ ажаденъ з нихъ шеєвъ
плакъ многъ неродимъ, икшъ родумъ въ
шесѧ винтишнемъ блажи вспоминаемъ
Фарисеи гды етоличи въ Цркви намѣтвъ.

БИЕ ПРЕДЪ ВІЕМН СЕБЕ єДИНОГО ШПОВѢДАЕТЪ БЫТИ
ДОБРЫМ І ПОБОЖНЫМ, І СПРАВЕДЛИВЫМ, І ПОСТИГНІЮ,
І МАМ8ЖНИСШМ; А ВІЕХЪ ІНШИХЪ ЗА НІБЩІ ВАЖИТЬ,
І ВЛЧИ: НІКМЪ ІСКОЖЕ ПРОЧІН ЧЛВѢЦІН, ХІЩНИЦІН, НЕ
ІАВЕДНИЦІН, ПРЕЛЮБОДІЕ. ВЕЛІКИХЪ БЫЛА ЦИНО АВРААМ
І ТРІАФХА, ІСЛААСЪ, ІАКШВЪ, І ПРОЧІН СПЯІН; АЖАЕНЬ
ІНХЪ НЕМОВНАЛ ТАІСЪ ГОРДО ШІЕГІЕ: НІКМЪ ІСКОЖЕ
ПОЧІН ЧЛВѢЦІН, ТАІКШ ЄІПЕ СЗПРОЧІНМ ЗІМЛА І ПЕПЕЛЬ.
І ВІТЬ БЫЛА ВЕЛІКИМЪ І МАМ8ЖНИСШМ ІВВА ПРІКЛІЙ,
І ВІГІЛ, І ІНШІЙ, А ВІН ПРОЧІНМ ЧЛВѢЦІШМ РОВНИМ
СЕ БУГНАВАЛН, МОВАЧИ: СОГРЕШНХО із ФЦІІ ИШИМН, УД: РЕ

Изъятъ въ 1918 г. отъ бывш. мѣстечко Каменъ

10.600 m² Enclosure 1112000 m² of which

Слово на Нико́ль.

Неградаконовáхомъ. єднів та́кш се́й Фаріе́й по-
шешн до Чркви з Митраремъ, на́йниших се́бе, Стѣни
бýти оўзнае́тъ ѿпобедаиуи; Нéсме́й и́коже прóч
члвѣци. а́шко́лже то́е вѣдеши Фаріе́ю? же не єсть
и́коже прóчін члвѣци, чи то́и оўже вѣхъ людѣ
Ср҃ца звѣдаиа є́желъ є́стись члвѣкомъ, пода́гра
є́стись ве́лкимъ оўпа́дкомъ, то́же є́стись и́коже прóч
члвѣци. є́стись Смертѣлии, є́стись нещастіи полегла
то́же є́стись и́коже прóчін члвѣци; шо́жа по є́стись
же мобиши: Нéсме́й и́коже прóчін члвѣци хне́я же сам
себѣ не зи́ашъ. Что́ бы́мъ ема́лъ Заднáкъ Самогш се́бе
поди́нава́на, ю́томъ се́и е́дніца сло́во.

Сма́шъ лѣпшо́гш зна́къ Самагш се́бе поди́н-
ава́на, и́кш бýти изпрóчіи ми Сла́хáхъ. Право-
бо и́тто се́бе на прóчіи ви́носишъ, то́и Самогш
се́бе не поди́нава́етъ, вѣда́гъ сло́во А́птаи.

Г. п. 5.
Аще и́тто ми́нть се́бе бýти утшъ, и́ннітоже са́й
самъ се́бе ѹстітъ. По́чомъ ема́мо поди́нади Митара-
въ Су́лайн и́нѣшикемъ вепомненіагъ, же поди́нади се́бе
Самагш? є́сли непотомъ, же іс прóчіи ми члвѣци по-
легшимъ грѣхъ се́бе бýти оўзнаши. ю́тъ: Бже,
матрівъ вѣдн ми́тъ грѣшиомъ. кро́ки поди́на Фаріе́я
же не вонъдрѣлъ се́бе Самогш, и́кш є́тъ та́кже и́мъ
прóчін члвѣци, земля́ и́пепель? гдѣ бы́ не ви́носишъ,
бýти на прóчіи, ю́кши: Нéсме́й и́коже прóчін члвѣци.
Такъ мобиши Златогостай Стѣни: вепомні и́тто
Фаріе́я, неба́лъ Митара́мъ, але зоста́лъ на Митара
грѣшиишии, же на Митара ви́несловъ, Митара
некиа́лъ Фаріе́емъ, але зоста́лъ на Фаріе́я Справедливиши,
еш се́бе Самагш поди́нади бýти грѣшиомъ. а́дла-
чого́бы Фаріе́й се́бе неподи́нади? Сла́ханіе є́щє єднія
з фу́нителен Чркобишихъ: дла́торъ (правъ) Фаріе́й се́бе
не поди́нади, же Митара́евъ дѣла́ ѿбланилъ; дла́ торъ
Митара се́бе поди́нади, же ѿ Фаріе́евъ дѣла́ спа́рана
немѣлъ. со́мъ и́тто ми́нго и́теперъ є́тъ людени подобни
Фаріе́еви! кото́римъ не хо́дитъ бýти іс прóчіи, але
на прóчіи. бы́лъ бы́ та́къ ма́ло кого Фортуна.

міснbla вайшай илъ иишихъ, тво оуже запомнишъ
съ самаго, и моби: Иже мокоже прочинъ: оуже мене
спшъ шановати потреба, а не же ли прочинъ. А тогож
вѣдатъ; же лишь бы ктвъ вциштахъ не таиси
ришъ. Але и виехъ иишихъ переходилъ, тво гдѣ же
ноинъ на прочинъ, а не вѣдажетъ вѣломноиги
твръ сбоенъ; вѣдѣ пратитъ циопты, вѣдлугъ здѣш
иатовгода: Кождый (прабѣ) подложши Покоръ, Злѣхъ
Глаг.
н. ЛХ:
пече вѣдѣ циопты наинъ засладати мояетъ, атъ н
ибши, либо бы до Самогш Неба Стогланвостни
лижналь, ѿразъ вѣдѣ оумвютса, ибкоинеца зленик
ороцани. Ео либо бы гдѣ молниль, либо бы вѣдѣ поти
ко бы съ мѣрднамъ былаъ, либо бы съ мѣрднамъ
ко єще наѣто маке иишие мѣль виебѣ циопты; а Пог
таки бы съ немѣль, и Самогш Себѣ неподналь, же єстѣ
зилъ и пепелъ, ѿразъ вѣдѣ гнитъ. Твѣ же бласне
иифло Фарисеевъ, который насамъ вѣрхъ циопты
вѣтупнъ. Але же немѣль Фундаментъ виехъ
вѣтъ Покоръ, же неподналь Себѣ самогш, вѣдѣ оутѣ
зали быти в Покорѣ, и либви вѣдѣ прочинъ; тѣмъ
ион немѣшъ досконалости и згоды. Такъ моби
иинъ з фунтелеи чркѣвыхъ: Тамъ добро, тамъ поконъ,
члвѣци, вѣтъ супрочинъ. Прагдатъ, не буди бы
вѣде Фарисеи, гдѣ бытъ и глаша: итемъ мокоже прочинъ
ибци в добромъ цѣль наѣти иишихъ сибѣ ѿнижаны
ицъ. Зблѣща гдѣ бы рѣгахъ: не єстемъ таихъ добрыи,
никъ циогланви, таихъ побожныи, мокоже прочинъ,
ни подлѣншии и горшни дллеко, не жели прочинъ, и не
иин сиенъ Мистаръ. Але рече ктвъ: мако же то быти
иежетъ. Аемъ члвѣка Стогланви, белнкое циопты
ииниини добрае в себѣ макиинъ, почнитъ Себѣ запо
нишогш наѣтогш, который таихъ добрыи оумниско,
вѣдѣ немѣтъ икото быти мояетъ, абы тои который
изъ бытъ чайка жибота сбоегш, жаднамъ смртѣлнамъ
вѣхъ не бураднъ Мистатъ Бжогш, а и повшеднамъ
ио коли; мѣль Себѣ розумѣти за подлѣншогш наѣ

драпежцовъ, мъже бойцовъ, вшетечниковъ, крикъ
принадлежцовъ, и надъ иишихъ грѣшиниковъ.

Лѣчъ же можетъ тобѣ быти, обѣжнѧтъ така
подобенствомъ: Чѣбѣкъ цнотланый, єшъ то же
доброе, добрые плащи родатое, икш єгѡ сѧ Хс Сре-
тель на звѣ, рѣки: Всѧкъ дѣбо доброе плащи доб-
тво рѣ. Гдѣ теды дѣбо доброе, добрыи народы плаоды
чнаны рощами и галѣмни сбонми нехланть на-
нѣхъ при немъ бѣдѣ дѣбо злѣ, гинаяе плаоды родатое
алго и жадны; чнаны дѣбо доброе неебдетъ рощамъ
сбонми плаоды добрѣ на сеге мануми, понижатъ
злните бѣдетъ. Такъ чѣбѣкъ добрый, и цнотланый
плаща цнотъ и добрѣ оутиниковъ полнай, побненъ
оупокорятъ, побненъ себѣ заподлѣншогъ мѣтъ,
на пыхъ которыи жаныхъ плащовъ цнотъ и добрѣ
оутиниковъ бѣсетъ немаитъ: икимъ былъ и Митрѣзъ
Такъ мѣбнты десороденъ стѣй: Икш прѣвѣ дреца гдѣ
многш плащо на рѣдлѣ, схналютъ вѣтвѣа изъ
до земли, которою засѣ вѣтвѣа плащо немаитъ, тобѣ
догорѣ поднонѣтъ; Тѣ икъ ктвѣ болшъ цнотъ бѣсетъ
маитъ, тымъ бардѣй понижаетъ. Хочете на то
дово дѣ, з Пнема стѣогъ ѿто мѣханте.

Чи бы ктвѣ ѿпроча Прѣтви дѣи Мрѣи Кци
такъ добрѣи, такъ стѣогливыи на земли чѣбѣкомъ
и къ стѣи Ісаѧи Прѣтви онъ єднѣ вѣскы добро-
дѣтелей былъ неполненъ, внемъ было оумерцленіе
Глїно, и ѿвшемъ болшее на Глїно: внемъ былъ
ласкабоетъ Мойсѣова, и ѿвшемъ болшалъ на Мойсѣовъ
внемъ былъ горлѣвость очесть бѣжинъ бѣхинна, и ѿвшемъ
болшалъ далеко нежели бѣхинна: внемъ былъ нѣжно
Іосифова, и ѿвшемъ болшалъ нежели Іосифова: внемъ
былъ терплибость дѣдова, и ѿвшемъ болшалъ нежели
дѣдова. Бдніимъ Словѣмъ мѣблунъ: онъ єднѣ икш
дѣбуш доброе, плащи добрѣи, тш єшъ цнотамъ
и стѣогливи жнитѣи вѣтвѣ Прѣсовъ, ешъ Патріархъ
и вѣлѣлѣвъ, вѣлѣ Мѣнникъ, и повѣднникъ, Енителѣи
и дѣвъ превышаша, икъ сѧ Спинтѣи онѣмъ рѣкъ:

Божденикъ женоамъ не востѣ болѣніи юлана Крѣтиелемъ.
 аже пренемотрѣмъ тѣ сѧ тое дѣво бѣзо иудико хильнѣ
 еж иудико поясарѣ. Азъ рече ирециа вѣю бодомъ, посредѣ же Іоаннѣ.
 изъ стонѣ, егоже бы не вѣстѣ, тоиѣ є грядднѣ по мнѣ,
 же предомнѣю бѣ, ємъ же икона лѣзъ досгтоница да
 рѣшь рѣмѣ сапогъ егѡ. Шо бы то былъ за сапогъ
 иже не ииншій тѣлкъ лѣпталове стынъ, вѣдлагъ слѣ
 дломника мшважуго: на ильдѣмъ проетрѣ сапогъ үл: 15.
 онъ. то є, пошли лѣпты мон на ѿпобѣдѣ вѣдми
 глаю моє. Мѣлачнѣ тѣди стѣ юсіанѣ Крѣтиѣ ѿ сеїкѣ:
 ѿмъ лѣзъ досгтоница да шрѣшь рѣменъ сапогъ єгѡ;
 къ тое: же не тѣлкъ самъ хсъ сїа кѣтѣ, але нѣ са
 зга єгѡ, то є нѣ наименшии са зга єгѡ, лѣпты єгѡ,
 але ко болѣши єйтѣ на мене. Такое єитѣ здѣне єдинѡ
 ѿгеленъ Чркѣвнѣ: юсіанѣ [правѣ] тѣ себѣ сѹдачнѣ,
 але не иконѣ але ииншій добрѣ оубажанчнѣ, нѣ злѣнши
 а себѣ лѣпталѣ стѣ ѿмѣорѹнчнѣ, стонѣ нѣ прадѣвшн
 икона побѣнностъ за ходаль, себѣ самого оупоко
 чнчнѣ, нѣ меншнса на вѣхъ лѣпталѣ хвѣ почнитанчнѣ.
 вожъ ѿ тѣ сѧ добрѣ на вестѣ можетъ, иже нѣ итѣ
 тѣ циотлѣншии нѣ стоблѣншии на ииншнхъ, тѣ сѧ
 ѿзѣи ѿннѣжати побѣнентъ, нѣ себѣ за подлѣшаго на
 вѣхъ нѣ меншнхъ ѿ себѣ мѣтн. И прето для вираженя
 сѧ велісонъ Покори, вѣ добрѣ способъ можетъ итѣ
 ѿи ѿ себѣ: Нѣмъ тѣкоже прѹчи члвчи, не єитѣ
 икѣ добрѣнѣ, тѣ вордержнай, тѣ перплѣвнѣ, тѣ
 ѹоткнѣ, тѣ асъ чиетыи, тѣ мѣрднай тѣкоже прѹчи;
 не вѣлѣнъ способъ, ииншнхъ понижанчнѣ а себѣ виѣ
 чнчнѣ, ииншій ганячнѣ а себѣ хвалачнѣ, мѣднитн: нѣмъ
 киже прѹчи, тѣ члвка добрѣнѣ, циотлѣнай, а тонѣ
 вѣнѣ: нѣ вѣлѣнъ не циоти полнай: немашъ на мене
 вордержнѣншаго нѣ перплѣншаго, нѣ прѹтшаго, нѣ
 ѹетшаго, нѣ мѣрднѣншаго, нѣ поглавнѣншаго; ѿбо
 бола, оубажненїи вѣкѣ мон циоти нѣ добрѣдѣтелнѣ.
 ии: же нѣмъ тѣкоже прѹчи члвѣн. Были тѣ мови
 тѣкоже ѿ себѣ розѣмѣншъ члвче, за велікогѡ себѣ
 изъ поисадбеншъ глѣпца. Хоча бытъ самъ єдинъ

такъ бы добрый и сподобимъ ти въ стыни бал
добримъ и сподобимъ; предъ мѧ си въ рѹсъмъ
за подлѣшаго и того, кото́рый не коли жади
добротелъ не учина, кото́рый жадно сподел
всеги по себѣ не показалъ; уважающи себѣ то,
когда буде о Г҃да Г҃ба всемогущаго, заслуга не пр
всеги, члвка грѣшаго двинуты, и кото́рый же
въ шахъ лишился естъ тѣло грѣшникомъ, той въ един
годинѣ, за помощь Божиевъзможи Исправимъ Клиника
можетъ быти почтани, икона моя Стѣни Амвросиевы
Лѣтво естъ о Г҃да оутигнити и оубогатити инициа
Хотъ бысь емъ самъ единъ таисъ боздержани, перре
ликии, кроткіи, чистыи, мѣрдныи, послушныи, ико
ни Стѣни; предъ мѧшъ себѣ рѹсъмъ за подлѣшаго
и на таихъ, кото́рый жаденъ въ таихъ не учина
добротелъ. Таисъ тиже самъ дхъ Стѣни, чре Г҃да
напоминайтъ: Сама величъ еси, тоба смириша
и пре Г҃демъ ѿбражешъ Благодать. Але можетъ еше себѣ
реци и то, Г҃да мене Г҃ба учинала Стѣни, икона
и не мѧю быти на прочий? На то же може та
таисъ: Если поднашъ себѣ самаго, же и то зема
ешишъ сатворенъ, ико и пророкъ члвци, певне призыва
себѣ рѹсъмъ быти пророчимъ. Але съ тиже бардо мѧло
можи Христъ именемъ таихъ иудей, кото́рый
бы поднаши себѣ, же съ земля и пепелъ, ико же и пророкъ
члвци тиже Фарисеи и Слава, ико въ таихъ ико же пророкъ
члвци, иже въ бардо, покараличи себѣ на инициа; ако
то́ріи альбо ваньмочи себѣ ѿ инициа, альбо ваньмочи
себѣ на инициа, таихъ Слава Фарисеи и Слава, ради
иже ваньмочи, таихъ бардо многи. напрікладъ
Г҃да Исповѣдъя таихъ Свойхъ, а Исповѣдники
за шимъ поквѣтъ икоини на нї блажи; то здѣ ѿдалъ
до сло Фарисеи и Слава: ико же пророкъ
ико же пророкъ здорово шкодливого; то здѣ ѿдалъ
до Славы Фарисеи и Слава: ико же пророкъ
ико же пророкъ здѣ многи жалъ; трѣа ѿный ико добрый

Справа.

загуб.

лгрѣти тѣхомъ, ѿвнѣлѣску дѣволицѣ! Коли
омъ иѣкогѡ траffитѣя начеши быти, на тои часы
и мовитъ: Нѣемъ тѣже прѹти, але мовитъ; быти
такъ добрѣ, тѣже и прѹти. в Нѣхъ хочемъ быти
тѣже прѹти Стми; а коли искѹ дла наситъ Нѣ
корѣзъ, але тѣхъ понеши, то не єднъ з на мови:
Еемъ тѣже прѹти. Слабъ єстемъ, немога понеши
бори и тѣхъ. Коли блаженка гѡ івоѣш ѿемъ мовитъ
и ѿдѣти, то и на тои часы прѹтии; а коли и сеbe
мога поизнати, и в самогѡ ебѣ Ср҃це боицѣти, то
кимъ тѣже прѹти. Блаженныи аугустинъ спередъ
иа обога зъхваліства фарисеевскогѡ; Нѣимъ тѣже
чутіи; тѣко дшепатъблаго тѣхъ, на перетеню котоубѣ
и ибѣтъ мѣвлѣ, каца ѿ ѿригобати ѿбѣгъ апостола имо
лкути и въблѣномъ Ср҃чу, з тымъ написомъ: Смотри
иа самогѡ; на чистоти наївъ аблѣмъ сеbe самъ имо
нанъ, а блаженыхъ нашихъ не ѿвжали, тѣко ѿвдѣ
блаженка зъхваліи фарисеенъ. вѣто аблѣмъ памѧта
на тое, же кѣ ѿ не ѿвжадѣтъ блаженка гѡ івоѣго, хо
недѣлѣ и ѿспале онъ въ житїи івоѣма поступо
ль, зъбави я вѣчногѡ доступнитъ; тѣко доступніль
иоѡ Маріа. що таїнія покачуетъ прикладъ.
Еднъ икої, ѿкоторѣ Свѣтѣй анатолій Синаїтъ,
иоѡ была въ постахъ, и въ законѣ цвѣтненю лѣніїи,
и оспаленіи въ очахъ братіи; еднакъ гдѣ мѣлъ оумети
чутіе, ѿмѣхати, въ руки амчи своє вѣдро и вѣщѣ
и; що постегши старшии, напомнилаъ егѡ, аблѣ
иа веіелъ теперѣ покой, а лѣпшай жиботъ ібои не
злами ѿплакивала. которомъ ѿпокудѣлъ хоріи:
Днѣвнія ѿче во злобленіи, и не занѣрости мнѣ
и тѣхъ поіои виѣтногѡ, и оутѣшениѧ зналъ въ пос
тархъ виѣти, але овѣмъ тое походицѣ, жемъ иѣко
и чутіи на свѣтѣ не поіожалъ, знеіемъ оутрапенія и
тѣхъ розные, и ѿ Ср҃ца оурады мои ѿпощалемъ
и нѣжнemъ моемъ; и на томъ цвѣтненю виѣтномъ за
зламлемъ; дла тогѡ теперѣ мене Гдѣ бѣзъ мѣднинъ,
зѣ ѿгла своего ѿ заплатѣ вѣчной оупѣвила, тѣхъ

Мл: 5. мнѣ неполнѣющи ѿбѣтицио: Не содѣте да не уѣдѣ
бѣдите, ѿ вѣлѣїз бѣдѣмѣ н не и стоят вѣш нождо
таковогѡ члѣвка! которыи вѣлѣчествъ и се ѿ прѣ
либѣ для мрости, либѣ для тѣснѣ добротѣти,
роубажаныи и сѣ ѿ тогѡ, же и тѡ С прѣчими вѣкѣ
добротѣтииихъ справахъ не достаетъ, тои тѣа
лѣкѣ бѣдѣ ѿправдѧющи и спасиющи члѣвка. Ц
едини з валичелѣніищъ побожниихъ вѣражаныи, гал
намалюбати Кспѣ жарнѣтогѡ ѿгола з таки напис
Ѣгашены вѣвѣемъ, єсли радица и клемъ. Ктѡ за
с прѣчими зостаетъ вѣдѣахъ дѣпопеди н дѣ
добротѣтииихъ, таковыи посмѣщетъ и сѣ ѿ пр
чими жибо вѣчныи, вѣдѣлѹ Павла Ст҃гѡ мобачогѡ
Сѣлѣ вѣ плоть свомъ, ѿ плоти пожнѣтъ и стаѣніе.
Сѣлѣ вѣ дѣахъ, ѿ дѣахъ пожнѣтъ жибо вѣчныи; Кот
рыи Слова, роубажаныи Ст҃віи Іеросольмѣ пытаетъ
Чемъ непрѣдѣлѣлѣтъ вѣ дѣахъ свои, икѡ реілѣ в
плоти свомъ и ѿ повѣдѣетъ, же ѿпнѣщетъ тѹпѣ Пав
Ст҃віи людѣи тѣахъ, которыи се ѿ вѣмѣнѣ ѿ прѣчим
и тѣахъ которыи небыїмѣютъ и се ѿ прѣчим, и мѣва
Ктѡ идѣтъ за шемычалми сѣмъ тѣлкѡ вѣонми, з
зѣхѣлѣствомъ плоти своїи, тои пожнѣтъ и стаѣніе.
Заведеитъ, згринеитъ, поблѣдѣ; икѡ ради вѣти
вѣвѣехъ дѣлахъ бѣдѣ ѿгопниихъ из прѣчими. Кто и
роубѣмомъ радиѣтъ, ктѡ идѣтъ вѣдѣлѹ дѣахъ, бѣдѣлѹ
Гда бѣа: Ктѡ держитъ из прѣчими, з іогрѣніемъ, кот
орыи вѣ дѣахъ Ст҃віи іереветъ, тои пожнѣтъ жибо вѣ
вѣчныи, ѿ идѣтъ вѣжкѣ бѣдѣахъ, зіанѣдѣтъ бѣгодатѣ
иу людѣи иоу Гда бѣа. Чи не члѣвожа єщѣ ѿ иа вѣвѣю
и тѣи недосконалоести, же дасѧтъ комѣ бѣзъ мѣроестъ
иути тѣи когѡ гоноестю, ажъ шмѣна. Речеи Сѣлѣніе:
Пойдѣ брате, спрѣвъ на мѣ тое; ажъ онъ зараѣ вѣ
Слвѣ фаргѣнѣиихъ: Ибѣмъ икоже прѣчимъ, ѿжѣмъ и
вѣнатви ѿ иишии, спрѣвѣ тое дѣла итѣ мѣнши. Чи ии
иевѣдѣ таиковы тое; же люциперъ поги бѣ з прѣчими,
поти зоставалѣ иибѣ, икѡ реілѣ вѣдѣмѣ вѣсемъ;
ибѣмъ икоже прѣчимъ; ажъ зараѣ ѿ прѣгназ иибѣ

ДЕРЖАЛАЗ ПЕКЛАШ. АДАМЪ ПОКИ СВОЕНКОНДЫЦЕН ОУБА
ИЛЗ ПОДЛОГЕТЬ, ПОТИ ЗОСТАВАЛАЗ КРАЮ; АЛЕ ГДА РЕС
Б ОУМЪ СВОЕМЪ: ИЧЕМЪ ТІСОЖЕ ПРОЧІН; В ОУПРАГНІЛЪ
АИ. НАБУДОНОСОРГ ЧАРЪ, ПОКИ БЫЛЪ ЕЗ ПРОЧІННИ. ДАННА
ПОДНАВАНИ САМОГО ИСЕ, ИЖЕ Ё ЗЕМЛА Ж ПЕПЕЛЪ, ПОТИ
ИЖЕБАЛАЗ ПОТРАВЪ ЧАСИХЪ; АЛЕ ТІСЪ СЛ. ОУДОЗВАЛА
ГІМІН ФАРІСЕНІСИМІ СЛОВЕСЫ: ИЧЕМЪ ТІСОЖЕ ПРОЧІН;
ЕЗ ЗАРАСЪ ЕМД ПАШО ОУКАСАНО ЕЗ ЗВЕРМН ИСКАШИ
МНІМІН.

ЕСЛИ ТЕДІ ПРАВОСЛАВНІЙ СЛАВХАЧУ,
ОЧЕМ ОУПРАДАНИМН И СПАСЕНІМН БЫТИ ТІСШ МАСТАР,
ВАНОІСЕМЪ ИСЕ ФАРИСЕЙ И А ПРОЧІНУХЪ; АЛЕ ТАКЪ
ОУБАЖАНИ СВОЕН ПОЛОГІН, ТІСЪ ТЕЖЪ И ВЧИНЕНИ ЦИО,
ДАМО ЕЗ ПРОЧІННИ. РОЗДМЧЕТІ КІШ СЕБЕ БІГІН ЗЕЛЕН
ПЕПЕЛОМЪ, ИМІ ТАКЖЕ СЕБЕ РОЗДМЧЕМО БЫТИ ЗЕЛЕН
ПЕПЕЛОМЪ. ЧІННІТ КІШ СЕБЕ З ПОКОРОМ НАЙПОЛІНІШИЙ
ОУДАЧУ З УАЛОМНІСОМЪ: АДА ЁСМЪ ЧЕРВЪ АМЕ ЧАВЕКСЪ,
ОМОШЕНІЕ ЧАВЕКСО И ОУНІЧНІЖЕ ЛЮДЕС; ЧІННІТ ИМІ СЕБЕ
АІСЖЕ НАЙПОДЛІНІШИМН, РОЗДМЧЕЧІН ОУЕІСЛІ ЖЕ ЕСТЕЕ-
ГРЕШНИМ ЧАВЕКЦИ. ШІШ ЕСЛІ ОУЧІННІМЪ: ЗАПРАВДЫ
ЛАЙСЪ БЖІЮ ОУДЕРЖНІМЪ, БО МОВНІЦ СТЫНІ АПЛІ
ПЕТР: ГДЕ ГОРДЫМ ПРОТИВНІЦА, СМІРЕННІМЪ
ЖЕ ДЛЕТЬ БЛГОДАТЬ; ИШЕМЛІ НА НЕО ВЗ
БГОРОЕ ХАРГОВШ ПРИШЕСТВІЕ ВОЗНЕСЕННІ. ЕВ-

ДЕМЪ, ВЕДЛЯГЪ СЛАВВЪ КРГОВНІХ: ВЕЛІСЪ

СМІРЛІНІА ВОЗНЕСЕТСѧ; ЧРЕЗЪ ТВІНІЖЪ

ЛАЙСЪ ГДЕ ИШГШ ІС ХАРГАЗ, ПОКОРОМЪ

ШНАСЪ ЕЗ ТОЧЕМЪ И СТЫМЪ ЕГШ

ДХОМЪ, ДЛЕВДЕТЬ ЧЕСТЬ СЛА-

БА, И ПОКЛОНЪ, ИНДЕ И ПРИШ

ИВЗ БЧКИ ВІСІВДА,

АМІНЬ.

43

СЛОВО БЫА НЕДЕЛЮ ЛГ ПОСОШЕСТВІЯ СТГСО ДХЯ Снійде Сей ѿпраданъ в домъ івоні пачона.

Пишащі Адгаса Стбн. в Глбн. н. 1.

 Всокождній тѡ которыи до Цркви ходитъ
матнія , вислаханій и оуправленій
з нені ходитъ . Слахачъ Православнай .
Сели ктѡ входитъ до Цркви , аєм івоні
дргнімъ для хлібіи ѿгласіль побожно .

Ул. рн.

Ініївій иетілко не вислаханій ѿбійтъ , але чрезъ
матвъ івоні поиметъ ігніевъ бжїй на івее поугаєтъ ,
по желанію фаломніка : Буди матвя єшь в гречх .
Знанісса тѡе поісацло в Фарісем иїбшнім , кото-
рый в матвѣ івоні , вислаханій івоні добродѣтелі .
Майтаревы гречх на очи вислаханіи . О вѣчногѡ жи-
вота оутрапъ сіебѣ приправилъ , ікш пішетъ стбн .
Суленетъ Адгаса : Снійде іеи ѿпраданъ в домъ івоні паче-
онага , тої . Майтара паче Фарісем . Где барзенъ матнія
принадлежитъ , и длагогѡ матвя Фарісева не віла
віглаханя . А Майтарева вислаханію зоєтала , отом
сіе славбо бдатъ .

А Ти .

 Грабда же вієда улбкъ матвя бѣ и твоцъ
своемъ ѿфіровати можетъ . Слахачъ Пра-
вославнай . таіс мовній Стбній Апль Пакель .
Хоцѣ оїеш да матвя твоя маже на вілко
мѣстѣ , воєдѣніе прібніи рѣки еїз гніева и радмат-

Ето ходуна християнське имено Модильянія
Богачо церкви и моленіи пісні
Слукали и вдомъ івоніи и молитви
Богу аи віс . и чавжими имено

иїа. Тогоже и Фаломинис: Награждомъ мѣстѣ
иествія єгѡ, бывши дщерю Гѣл; И єсли члвкъ мѣди
иитогѡ и поклоногѡ приноситъ Срца въ слѹханіи
и спрагедливѣніи, бываши можетъ; иш мѣнитъ
иже Фаломинис: Срце чисто и смиренно Кѣз не оу-
нижитъ. Але да лико бѣрѣнѣ въ слѹханіи бываєтъ,
и оные приносятъ въ Цркви Стой. Наперѣдъ длатогѡ
Цркви напо поѣшѧтъ сѧ, або были дома мѣтвы,
и сѧмъ Хс іега; дома мон, дома мѣтвы наречеся. Мака.
въ тօре, же бѣ Цркви ѿбѣцалъ Кѣз мѣлчиихъ сѧ ємѣ
въ слѹханіи, и въ мѣнитъ оу Порока Илай: Воведа Іасин.
и гордъ Стой мою, и вовеселю ж въ домѣ мѣтвы моя,
и роженія ихъ и прѣемъ въ дѣлѣ прѣдѣтии напрѣніи
иемъ. Оутѣкаль дѣлѣ прѣгнѣвомъ Сабла Царѣ
и дѣвичогѡ, мѣнія горячо на пѣши, и шоожъ ємѣ
иасъ мѣтвы бѣло напамятн єсли не Цркви ѕро
иатогѡ, або мѣтва єгѡ прѣходячи чиеза Цркви, Уѣзъ,
иаки ѿ бѣла въ слѹханіи бѣла, и длатогѡ мѣнитъ
иѣ: въ землѣ пѣти, и непрѣхощи, и бѣзбони, тѣкш
и стомъ ѹбніхъ тѣбѣ. Икш бы рѣкалъ: Гдѣ Творче
и, въ тօре пѣши, где жадногѡ члвчкогѡ небижъ
и, Стой прѣднцемъ твоимъ, и мѣтвы мон дотеке
иошь тѣкш, ико бы изъ Стой на мѣстѣ Стѣмъ
иоемъ преда Кубсогомъ. Чиниша же въ слѹханіи ?
иакъ. Такъ сѧмъ ѿиекъ свѣдителетвѣтъ: Ка Гдѣ Уѣзъ.
и гдѣ искорѣхъ възбахъ, и оуслыша ма.

Сона Прѣкъ въ чрѣвѣ Кнѣтвѣ мѣнія Гѣви, и не-
иатпилъ абы ѿ толь немѣлъ бывши въ слѹханіи, Ішна.
и иже въ дѣлѣ же на Цркви немашъ пригойнѣні-
иши мѣсца на мѣтву, иже чиеза ѿнѹ мѣтва прѣ-
иати, рыхлѣи оушисъ Бѣкихъ до ходнѣ, длатогѡ
иатвѣ икоен прїпомніялъ Цркви, мобачи, ѿверже
и въ глубинѣ Срца морскагѡ, и рѣки ѿиандошама, Ішна.
и рѣхъ, ѿринѣа ѿ чѣнѣ твою, приложи ли ѿ при-
иѣ мнѣ Цркви Стѣкъ твои ѿ єзекія Царѣ мѣнія на
и, и мѣтва єгѡ з постѣлѣ въходиля до Нѣл; ле
и бѣженѣи и икорѣ зпросила тое чого желалъ чиеса

Іє: 5. Омѹю преиспілѧлъ. таісъ мѹвн Прѣкъ Ісаѧ: Шефа
взекїа лице свое къ Стѣнѣ, и мѣнск къ Гѣви. Чаръ шѣрашѧ прѣ лице свое къ Стѣнѣ? чи да прѣто, до мѣтвѣ своїи прилученїи слѣдіи супланѣлъ не паки длатогѡ, але бѣрѣти длатогѡ, же Стѣна си
била шѣрашена къ Цркви, во Соломонѣ Чаръ Пѣтъ
Чарскїи при Цркви била звѣдовалъ, жетеди до Цркви
нѣти немогаъ да въ болезни, до Стѣнѣ Црквинои
Цркви самон лице и Ср҃це свое шѣрашѣ. где бѣгъ мѣ
шиха къ нѣмъ звѣгъ била въ слѹхнавати, вѣдѣ си
Ч: 5. Фламиника: Оглуша ѿ Цркви Стѣна ісѹмъ, гла
мой и вѣпль монѣ прѣнѣмъ вѣнѣде въ іушн єгѡ.

Пишотъ иѣкоторые падмаче Пицма Стого,
Соломонѣ Чаръ бѣдѹчи Цркви въ Іеримѣ, которы
погрѣдѣ земля положеніи била, бѣга въ Цркви тѣ
ценѣтромъ, альбо Сефедиинѣ пѣнити свѣтлового кро
и вѣкъ Ср҃ца, мѣстѣ желаніи; абы лѣнѣи мѣтвѣ
люденѣ проважены били до Цркви, где бы колеса въ
стлавали, а бѣга въ Цркви, тѣко въ ценитрѣ притомныи
бѣдѹчи, абы мѣтвѣ слѹхалъ и шиме прѣномовалъ.
Длатогѡ Патріархъ сие, Прѣпобе, Цр҃е, мѣчниса, ли
вѣстѣніи тѣко дѣлъ, ли вѣгубоєсти морисенъ ико
Ісона, ли вѣ на ложку тѣко єсікія, ли вѣ въ піщи тѣко
тре ѿ штроби, ли вѣ кроѣтъ тѣко даниилъ Прѣокъ, смо
треши на Цркви; и гдѣ немогаи вѣдѣти Стопамъ
тѣла, тѣмъ вѣтѹпояли и въходиши Стопамъ мѣслѣ,
и въ слѹханіи зостлавали, иже мѣтвѣ ісѹи до бѣ
преиспіали предъ Цркви въ тѣсъ мѹвнѣ Фламиника: Прѣ
зывѣахъ Гда, и тои поглаваше ихъ. Іако же мѣба
бываєтъ ѿ бѣга въ слѹханіи таїамъ, котораи ѿ пра
вѣтїи вѣлѣцѣ Бѣней, анатрѣмъ чагъ єстѣсмо вѣлѣцѣ
Бѣней, Гда же анатрѣмъ Смертѣлногого грѣхъ въ иетѣ не мадемъ,
и же за абы мѣтвѣ наша ѿ бѣга въ слѹханіи бѣла, по
треbla анатрѣмо въ грѣхъ Смертѣлніихъ не бѣли, таїи
то зъ Пицма Стого доводиши прикладомъ.
Си сие Гилестїи, величие вѣдѣли бѣкіе чуда, вѣдѣли
акіми плѣжами бѣга изрѣлъ Фараона и вѣ Цркви єгѡ,

идѣнъ икъ ихъ чреѣ Море чёрное пропробади, икъ
 въ хлѣбомъ аглакимъ корми, икъ водою з каменемъ
 пропробажено посилѣ? а єднаикъ вмѣсто блѣчности,
 ипталъ на бѣла мѣдяни: либъ Гдѣ бѣ оуже рѣченъ
 ишго доказалъ, але тогѡ доказати неможетъ, з
 си на пропробади до земли ѿбѣцанои, и немогучи
 тогѡ доказати, што на пѣчи голодомъ моритъ;
 аглакимъ и подобнами блюзѣрстви Гдѣ бѣ ажыланъ
 затымъ єгѡ тѣжко ѿбрашиланъ. Тыѣ грѣховъ чреѣ
 скрѣпъ иезглѣднинъ, готобалиса на боинѣ противъ
 азлѣхитомъ, и хананѣнчикомъ, побуждяни сїбе
 о мѣнѣи; мѣтъ до Гдѣ бѣ ишегш, и дасть намъ
 ѿбѣду на непрѣтелѣи ишими. Шовидяни миши
 зражалъ имъ тѣю боинѣ, мѣдяни: Рече Гѣко ми: Книга
Москви
ГЛАД.
 и имъ да не вѣхъ дать иже сїекта, и ѿимъ бѣ
 иимъ, не вѣхъ лѣ вѣ бѣ, хочиа мѣнѣ, пронграете,
 сте вгрѣхъ. Небѣли ѿнѣ на тое, и реиси: єи мѣрдни
 та бѣ; гдѣа покорне донегу мѣнти бѣдемъ,
 слѣхаетъ наизъ, и поможетъ наимъ; и таикъ миуна
 слѣхачи, ишали на боинѣ, Гдѣ бѣ ѿпомо прокази.
 и з скорога поткали зиепрѣтелѣи, зараѣ почали
 тѣкать, и ѿнепрѣтелѣи поражены, прнѣгли до
 шиєи вѣжда своегш, скрѣжачи на нещастіе
 кое. а миши на тѣо: съ несмысленіи! а чемъ вѣжда
 вѣште, же вѣ Гдѣ бѣ не вѣхъ залъзъ ѿшите грѣхамъ
 иерпѣленіи сїмнѣне вѣше змѣсаное мѣнти, сїмѣлн
 длигнєи до Гдѣ бѣ. Глѣхъ къ вѣмъ, не послушаште Также
 ине, и приступните слово Гдѣ, и вѣнѣднѣвша
 тѣмъ дѣшите на горѣ. Недѣвѣтежа же вѣсъ Гдѣ бѣ
 вѣхъ залъзъ, ѿ онѣ не вѣхъ мѣтви либенъ тыѣхъ,
 иоториа вѣрѣхъ сїмерпѣлены зостаютъ, але тыѣшъ
 ихъ, иоториа чиѣзъ скрѣпъ скрѣпъ грѣхѣ икои ви
 ренаютъ. але ѿмъ ито мѣнѣи до Гдѣ бѣ,
 сїхамъ сїмерпѣленіи мѣнти змѣсаное сїмнѣе ѿсе,
 тогѡ мѣтви не вѣлікіи не вѣвѣтъ вѣхъ залъзъ, але Слово
б.шилъ
 арѣкѣи сїражаетъ бѣ, икъ мѣдяни вѣнѣи скрѣпъ:
 а ѿтъ пригнѣна, чемъ Гдѣ бѣ ѿти своя ѿбрашилѣ

Слово в на Немаг.

шна, гдь рече наши донега подноси, иже поен
самою матвом, Где Бога до гнезда приводима. Ико-
на въмъ гдь бы кто забыши комъ смила, єщемаючи
проби. Егъ змочими рече, блитжаль шири до неши
єщеся гнездынога, прогласи абы наше би ласка; чна
кробъ смиловися на рукахъ егъ бѣдуща да гнезда
бѣшого ща бы не побудилъ? зайтие бы посвѣдилъ
такъ кто грѣхъ смертѣнныи съмнѣне свое зма-
заное маны, молитвъ до Бога; вѣнѣ иконы проби
смила егъ рече змазаные подноси донега, чрезъ що
бѣрѣнъ Бога до гнезда, нежелан до мѣрдѣя потягаетъ

Дозналъ тогъ змежи инишахъ Фарисеи, котормъ
иже съмнѣне свое грѣхомъ смертѣнныи, гордѣнью мѣну
змазаное, мѣнѧло до Бога, мобачи: Бѣхъ вѣнѣ прѣ-
вѣдданію, икоша икона же прѹчи члѣвци. да ли того
не бы вѣсланыи, и ѿвшемъ поен гоудомъ свое
матвомъ бѣрѣнъ ограждалъ Бога: Митаръ за иже чре-
поквѣтъ срѣчъ, грѣхъ зсрца свое прѹчи вѣгнали
бѣнчика въ перен, и мобачи: Бѣхъ, мѣтнавъ бѣди мнѣ
грѣшномъ; икона же прѹчи прѣи пакъ добрѣи и Прѣи
але паче вѣкъ єстемъ грѣшнѣи: да ли тогъ бѣ
вѣграждалъ егъ матвъ, и мѣрдѣи свое Бѣгое надѣни
шкадалъ же [такъ сѣдѣнїи бѣдѣи:] Снѣдѣ иѣ ѿправда-
вѣдомъ Сбои паче ѿнаго. Бѣжна мобаче добрѣи Митаръ,
же Богъ икоша самою гордѣнью бѣрѣнъ, пакъ и мѣто
зѹетъ гордаго члѣвка вѣходаченъ, вѣдлѹгъ слобода

Пиѳаніемъ Стѣшъ: Гоудинъ ѿ начала не вѣшданаша пакъ,
но смиренныи, икона вѣгѣа прѣи огожданаша мѣніе.
Протиѣнъ зась споюю, икоша смиренни Где Богъ
лѣбенть, пакъ и матвъ зѹетъ смиреннаш члѣвка
до сеѧ вѣходачю вѣдлѹнѣ и мѣле прѣи вѣтъ, вѣдлѹгъ
Слово Сірахомъ: Митва смиреннашо прѣи де облаги-
дондѣже приступитъ не оутѣшнѣа, и не и мѣтъ ѿ-
ступитъ дондѣже посѣтитъ вѣшнинъ: да ли тогъ
и мѣтвѣ Митаръ смиренъ пѣ Богомъ мобачи:
Кже, мѣтнавъ бѣди мнѣвъ грѣшномъ.

Если хотите ѿбѣнити гордѣнїи мѣтлагомъ Фарисеи-

го бѣлнітъ стынъ поіка́зуетъ зъ спбоеи бордогш
гоаніл, кото́римъ ѿпнєуетъ егѡ мѣтва: Фаріеи
глѧщіе въ сеbe молжеся. въ Спѣро засонѣ Право-
рнамъ гдеся мѣлн, хотѧчи ібои смѣленое ср҃це по-
запти, и мѣтвъ бдѣнію и мѣлню Кѣгъ оѹчнннти;
илюшеся на колѣна, мѣтви ібои до бга шправовали.
шправовали Чаръ Соломои, ѿкоторомъ моби Пнѣаніе
тре: Поклониша на колѣна ібои, и рѣцѣ ібои бдѣи
Нбо. Такъ Мсѹен, ведлѣгъ слѣвъ Пнѣаніа: Славиша
сѹеніе падъ ннци. Такъ и нншии, ѿфѣрвши Кѣгъ
штви, смѣржлиса, и падали, ктѡ на колѣна, ктѡ
лнцѣ ібои, икъ моби тъ Сирѣхъ: Всѧ людѣи ѿбещи
непѣша, и падоша ннци на землю, поклониши
евн нхъ, веддержнтелю Кѣгъ вѣшнему.

Але не пакъ налагни єїтъ годенъ Фаріеи штоль,
иа Сточн молнлъ въ Чрѣви, понебажа и Магтаръ
ншии Спѣан Сточн мѣтви къ Чрѣви шправовали.
и въ молнламъ йнна мѣтка Самуѣлова, кото́рал
лл: Азъ етъ ѿвши помолитна Гдѣ, молнхъ, и да
и прошение моё, єже проснхъ ѿнегш. Твой Собоеніе
даётъ до мѣніа и фалмѣста: Хвалите рабн Гдѣ
гоаніи въ храмѣ Гдѣн. О тако Сточн и самъ
и Спѣнтель реіклъ: Бгда Сточн мѣтшила, ѿпушані-
и ѿще ктѡ и мѣтшила ѿкош. Лечъ длатогш, гамнти
тоаніи на ібои гоарой молнтаѣ Фаріеи, же Сто-
чн ібои ѿбогш на мѣтвѣ не ѿжнвала въ тои цѣль, а бы
Магтаремъ рбнію ібои притомноестъ въ Чрѣви быти
и каазлъ, але абы хлнбъ и горднинъ, мовачи веєтъ:
и Магтаръ, хотѧ посполѣ сомнію етойшъ, ногамъ
влеснами въ Чрѣви на мѣтвѣ, але дшевнами ногамъ
и падись, єїтъ хншини, не прареднікъ, прелюбодѣи,
ежицѧ; але єїтъ мѣлостн, ко десатнію длю ѿвнго
ннка притаждъ: єїтемъ постнни, ко двѣ кратны
швдя въ Седмнци; єїтемъ чнегдлн, Справедлнвий,
прочннми добродѣтелнмъ ѿверашенъ.

Зъ Кѣзумнай Фаріеи! Такъ ктѡ єїи Судлн чвждемъ
кѣ? не вѣен ли икъ ібои Гдѣн Сточн въ нн падаѣ,

Слово в наименіи

СТАНІЖЕ, СНЛЕНДА БО ЁСТА КІВ ПОСТЯВІТИ єГШ. НЕ ВЛЖАЕША ТРОГШ, ЖЕ ІСРІ СЕБЕ ХВАЛНІЦА, А ЕЛІЖНІЛЕ ІСОЕГШ ГАННІЦА, НІШМОВЛАЕША, А БО ЧИМЪ ІСЛВЕС ШІВЖДАЕШ, ТАКОВАЙ ѩ СВДЗ БЖОГШ ПОМЕСТА НІКАРАМ НЕ ОУХОДИ. БО ЁСЛІ ТОЙ КОТОРЫЙ БРАТ ѩ ІСОЕМУ МОНЮРДЕ, БІЛКАЕША ПОВІНЕНДА ГЕЕНИК ОГНЕНОЙ; ТІСЛИ НЕ БІДЕШ ѩ ВІЖДАЕНИ, КОТОРЫЙ БРАТА ІСОЕГШ ШІВЖДАЕ НАСІВАЧИ ЁГШ ХІЩНИКОМЪ НЕПРАВЕНІМЪ, ПРЕЛІБОДЧЕ ПЕВНЕ НЕ ОУНДЕШ ПОМЕСТА БЖІН, НІКАРАМ ПЕІСЕЛНОГШ ЧІШ ТАКІНІМІСА ПОКАЗДЕШ ПРИІСЛАДИ. ПЕРШІЙ ПРИІСЛАДІ

Міл: є.

БІЛАВ ЄДІНІВ ВЕЛІКІМ ШЕМОВЦА НІШВІЖДАЕШ АЛДЕН АХОВНАХ, НІСВІЦКИ, ТОЙ ГДИ ОУМЕРЛВ, А ПОТ ВІНАІКА ЛЕШТ ГРІ єГШ ШІКОПАНО, ВІСЬ ПІЧЛО єГІУ В ПОРОШ ШЕГРНЕНОЕ ЗНАЙДЕНО, ШІРОЧА АДАІКА, КОТОРЫЙ ЖАС МЕЖІ ІСОГОН ШЕБОРОЧАЛН, НЕ МОГУЧИ ЁГІУ ІСОРВАТЬ, НІ ЗНАКЪ СВДЕБА БЖІНХ, ЖЕ ТОЙ АДА, КОТОРЫЙ АЛДЕ ГАННІЛВ, ШІВЖДАЕШ, НІШМОВЛАЕШ, А НІКЕ ШІПАРВДАЕ НІХВАЛНІЛВ, НЕ ЁСТА ПРИЈТЕНЪ ЗЕМАЛІ, А ЕМІА В ПОРОХ ЗЕМЛІА МОГЛА ШЕГРНІСТИ, АЛЕ НІКЕ ДША МІЦЕРНА В ПЕІСЛІ В НІШЕГДАЕШ, ТАКЪ НІ АДАІКІВ ТОЙ АДА В ІСОЕ НІДОВНІПОСТИ МІСІВ ПІСЕЛНІЙ ЖАДЛІ. ДРІГІЙ ПРИІСЛАДІ,

ПІШЕСА ѩ ЄДІНІО КЛІРНІК щ ЕЧІННІО, КОТОРЫЙ НІСКОГІ ДОБРЕ НЕ ВСПОМИНАЛ, ВІКУЗ ЗА ЗЛІХА, НІ ГРІШНИ БІЛІН ІСВІМІЧЧИ, СЕБЕ ЄДНОГШ НІ СТРОГІВІМЪ НІ ПОБОЖНІМ ЧИННІЛВ. ТОГШ НЕ РАДІ ТОВАРНІШ єГШ ОУПОМІННІ, А ЕМІА ШЕАЧНІЛВ НІ ОУПАМАТДАЕШ, А АЛДЕН НЕ ГАННІ НІ НІШМОВЛАЕШ; АЛЕ НІБІСОДІН ТРОГШ ОУЧННІТИ НЕ ХОПЕЛЬ. НІ ПАІС МІЦЕРНЕ ОУМЕРЛВ. ПО СМЕРТИ НЕ ЗАДОЛГШ ПОКАСАДАЕШ ОНОМУ ІСОЕМУ ТОВАРНІШОВИ ЗЧЕРНІЛІН, НІ ПЛАМЕНЕМЪ СПРАШНІМЪ ВІСЬ ШІТОЧЕНІЙ, НІ РЕІСЛІ: ІМЪ ЁСТА ТОВАРНІШЪ ТВОІН НЕЩАСЛІВАЙ, ЗАКОТОРОГШ ІА ТЫ МОЛНШ НАДАРЕННЕ, БО ЁСТА ВІЧНЕ ШІВЖДЕННІЙ. А ОНІЗ єГШ СПІСТДАЕШ: ІМІСІА ТІБІЕ ПРИ СМЕРТИ СВДЗ БЖІН ПОВЕЛІВШ ПОВІДІЛІ, ЖЕ БАРДО ЗЛІ. БО ГДИМ БІЛАВ ПРЕДА СПРАШНОГШ СВДІІ ХА ПРИПРОВАЖЕНІ, НІ ТАМЪ ВЕЛІКІМЪ СПРАХОМЪ ПРЕРАЖЕНІЙ, НЕ МОГЛАЕМ НІБУГО БІМОВІТИ, ЕНДІСЕМЪ А ШТО МНОГО ДША НА САНЦЕ СВІПЛЕНІШ

Там же

по сошебін ст'гш дх.

үг.

и пришли до Судін Справедлівого Ха, проітешні віць
ісаржачнім на мене боплемъ та ісбымъ: Щи Гдн и
діє справедлівий! зомстіся я ірнівді наше на ти
аманівимъ ѿемовцеву н ѿвождателю, ікоторий на
їлдмн ганналь, ѿвождаль, н ѿемовладаль, ікоторий
єрши нашшашарпала Слабу, а Себе хвалі, н ѿпрада.
ікоторий нхъ прозев, биджун т ѿіакинній, Судін
це баршу заліківное противівши мене, ѿчажлемъ
ірділ бжогш, н та порваний єїтє на вічніе мвіки.
тож з таихъ дбохъ Прікладшв ѵенеся покасдзе,
ікту нечайкіш столичн в Чркви на манітвъ, але н
ікілвекъ бодучи, на іншіхъ Себе виноси, а бліжні
віш ганнітъ, ѿвождателъ, н ѿемовладетв та ісбымъ
шони бжєн пометы не ѿхіднітъ, ткш не оїншолъ
шон, фарієн за тое, же Себе єдніогш хваліль н ви-
ніль: ганналь засі н ѿвождаль Магаря, ікоторий
злб слобулені: сніде ѿпрада в до ѹбопаче оно.
ст'гш теди Слабу ач Православні, при манітвъ івое,
з в Чркви, але в дікілвекъ ѿпрадицінія, але
адаетв на коліна, ткв ѿпадаль Соломонів Чаръ,
ніен, а іншін Ст'гн, але Столичн манітса, ткв
іт'я в сміренівмъ н скрвішеннімъ Срчнімъ, але
хвалітв н гордіненію ткв фарієн; ани теж іогш
нітъ, ѿвождателъ, але ѿемовладет, але рачен Себе
смігш трапнітъ, ти в перен єнінія, н молити
злайтаремъ: бжє, манітвъ боди мнік грбшномъ.
оуні поноската в Небо, н мольчи з Ѵлам'єтон:

Чл. 18.

тебѣ вобедішъ оуні моні жнвішемъ на Несі.

ікобын не таїш з Чркви, але з ікодогш місца

ѹсправедлівений н змінідепъ, н жнбо вічній

полубчинъ, ѿвождателъ, ѿвождателъ, нашемъ:

ікоторомъ сз ѡцемъ таїмъ дхомъ,

н алежнітъ ѿвождателъ, але вічній,

Слаба, ѿвождателъ,

з вівік ѿвождателъ,

з вівік

ПРИГУА СО СБІНУ БЛЖДНОМЪ. АѤ: ЕІ.

14 СЛОВО БЛЖДНОЕ ЛД.
ПО СОШЕСТВІЙ СТАГФ ДХЛ.
Богтавъ ндѣ къ Ѣцѣ моемъ, нркд ємъ:
Ще, Согрѣшихъ на Нбш н пре тобон.

Словеса съ Глжно Свіна до ѡца, ѿ с: Щукала Агіи б Глжно еї написаніе

Ік: Г.

5. Кт: 6.

Синопіївши Світѣ Блжнай Свінъ, нжі
зближаетъ до нї Стравішилъ Свѧтъ Кблъ
їгъ въ мовитъ Йсаїа Прркв: Блнъ є дѣ
Гдень, гдѣ всѣмъ людемъ Ставити
погреба, вѣлагъ Стогъ Аппла Павла
мовачогъ: Всѣмъ наимъ подобаетъ яви-

тилъ пре Соднщемъ Хбимъ, Слѹхачъ Православный.
Старлетскъ за венъ Своій злшти оўнти пекелній мѣзъ
а з мѣрдімъ бжогъ Швщениє оїнъ по лутити: н прето
шбѣщетъ калтнил врѣхъ івонхъ грѣхъ, которыи
Щуа івое оурожаіль; мобнъ алькофтъ: Богтавъ ндѣ къ Ѣцѣ
моемъ, нркд ємъ: Ще, Согрѣши на Нбш н пре тобон.

Ікъ велікомъ є вагн оў Бга Поквта за грѣхъ, н икъ
грѣшинікъ Бгъ ѿбрїшанії до негш не помннастъ

Еїзглшній, ѿ томъ Сіе Слови бдітъ.

Изъ книги про апостола Павла къ Римлянамъ. Апостолъ Павелъ
апостолья про отца отца свіна сіи
што про отца Риму Крестъ Пречистъ
его Досидъ Павла написаніе Написано 122

само здесь илько седали а и въ будни се иль
имъ оне прогнаны отца своего помолъ
въ садъ речи имѣли. Икона Пресвятой Богородицы

Слово на Недѣлю по Сочинѣ С: Дх. 1.

УД.

Слѣдѣтъ въ Евангелии о Гѣрманѣ: Въ Евангелии
о Гѣрманѣ чѣмъ грѣхъ нѣшихъ чѣмъ Покаяніе
и конецъ пріише єсть. До тое Покаяніе и Покаяніе
и побожіе, гдѣ мѣнишъ: Риданте, блѣзъ бѣ
и Гѣрманъ. Икона Агновѣмъ мѣжемъ есъ паче Стѣнъ
на Свѧтѣ Гѣрманъ, и слѣдъ грѣхъ нѣшихъ чѣмъ Покаяніе
и не зишихъ. Боятъ не буде мѣрдѣ, але великии
и вѣрѣ, и троитъ и хланяется, тѣкъ мѣни Стѣнъ Апѣль
и вѣль: Флаки вѣтъ гибъ въ Бѣти С: Нѣсъ на вѣнѣко не рѣ: а.
и не вѣре и неправду чѣмъ Содержащихъ истиину въ
правду. и на инишомъ тѣкъ. Грядетъ гибъ въ Бѣти Ефесъ.
и смири не покори вѣж. Притчи никъ за мѣни: Тамъ Притчи
гѣрманщихъ постѣгненъ зашъ, а Прѣвѣнѣ постѣгненъ
за Благомъ. Икона здѣь великои є вагн ѿ бѣга Покаяніе
Стѣнъ, таикои є вѣленіе фѣбрю.

Становлѣніе бѣзъ земли рѣзныи правда ѿ вѣрѣ да
замоудалъ тѣмъ и ѿ Покаяніи Стѣнъ, але рѣказъ:
єсть законъ Гѣрманъ ѿ преступленіи, иже єсть Стѣна Лебенъ.
гѣрманъ, на мѣстѣ на нѣмже Заславають висожженіе,
засолютъ обенъ, иже преступленіе ради пре Гѣрманъ.
тоби то си ѿ вѣрѣ заславиши Покаяніе Стѣнъ
и грѣхъ, же оное бѣзъ Стѣна Стѣнъ на землю, и мѣще
и начальъ ємъ на землю ѿ фѣбрю, кото ража висож-
женіемъ на землю: Кылъ тѣмъ же тѣмъ знакомъ Покаяніи
гѣрманъ, єօмъ за грѣхъ приноситъ; Где тѣмъ жертвуетъ
и заславлѣна болѣзнь тѣмъ заславлѣна, кото рое
и оно же тѣмъ заславлѣно: Таикъ въ заславиши Покаяніе Стѣнъ
и покаяніе тѣмъ заславлѣти болѣзнь и тѣмъ
и оно же тѣмъ заславлѣно: Оулагнѣ чайна таикъ Покаяніе
тѣмъ оулагнѣ заславлѣна. Чѣмъ Марѣ Магдалинѣ ѿ Хѣ-
зинтелъ мѣрдѣ заславлѣна. Чѣмъ Навхѣ зглѣдна з-
и оно же тѣмъ заславлѣно: Чѣмъ Навхѣ исцѣоръ Царю
и скопомъ обрашена обѣзновъ въ землю.

ШША

и Цар-

Слово на Годину йг. 1

и Царстви є мѧ привергнѧш, азали не Покланиє Сѣ
Грѣхъ наинѣхъ наиселѣ вмѣ подобѣ праѣ дѣѧво
проислѣтѡ: Покланиє за сѣю оутиннѧш подобеніем
и юлаѣ Хви. бопѣ юлаѣ С; пишѣ: Творѧ грѣхъ дѣѧволя є, [то
подобеній є дѣѧволя,] иже не спѣва согрѣшилъ; а вса
рождениш бѣа (смѹш) Крещеніе сѣю, ли чѣ Покланиє
и Перѣ грѣхъ не твори; и пакъ подобеній є Крѣтъ: Иже грѣхъ
соговори, иже шербѣтъ лѣпть въ оутѣху єго.

Па́стъ ѿнъ добръ и сътѣ булиста лъгн віпомененіе
мънумъ вѣчоізъ ето, гдѣ єдинѣ зънѣ заславшыи,
и сътѣла шлагшыма шерѣль: чѣо зънѣ чиниѣ є чи
поворозами заславши, до иниши вѣчоізъ та гнѣв
нїе. чи ю же злой Пастырь и съмъ по христѣ енѣвнїе
але ю пасище на Рамена Свон вѣлавши, прінѣслъ до
домъ своего, и со злавши драгоѣвон и со зѣдѣ, рѣка
Радѣтия изъ мнѣніи, ико шерѣтъ вѣцъ мон погиши
Кого жъ тонъ Пастырь значиша, єсли не Христы тела
ко торомъ рѣкаш и сеятъ: йзвѣ єсмъ Пастырь добрый
Тонъ добрый Пастырь зѣвше грѣшика шлагаш, и є
икш вѣцъ по гнѣвшю шерѣтии, не пагнетъ повор
озами гнѣвъ и тростви своє, алѣ на Раменахъ мѣри
и лаики своемъ бѣсомъ, не ітъ єгѡ до цркви свои
сѣонъ корадоїтъ, волѧнчи до йггло, и витъ стѣ ісси
Радѣтия изъ мон ико шерѣтъ вѣцъ мон погиши

ПАВЕЛЪ СТМН ЗАБЛУЖШІА ШВЦА, НЩ СТАДА ХБ
ШЛУЧШАІСЯ, ЗАГОНАЛ ДО ЧРІБН СТОН ІКГА ДО ШВУАН
ПОЧАІСЯ НІЖЕДЛОМЪ ПАРТВІСІСНМЪ, ІКГА МОВН ДО КОРН
АКОДА ДЛНЪ : ЧП О ХОЩЕ, С ПАДНЦЕМ ЛИ ПРІНДІ, ІВАМЪ
ПРИКО ВКДЛЮЧН ШПІД АДРЕ, ЧФШ РЕІСЛЪ ПРІНПОЧН : ІК
ЖЕ БНЧУЧ ВІЗ НІШГЕ В ОСЛАД, ТАКІШ ЖЕСЛЯ ІДБІСЧ З
КОУ, ІК ОВЕЧІСЧ ЗАБЛУЖШІО, НІРАМЕНА МАРДІЯ ІВОЕ
ЛІСІСН, ЗЛНОСН ДО ШВУРНІК СВОЕІНІД ВЕДЛУГ СЛАВ ПРІЧЕНН
НЕ ХОЩД СМЕРГН ГІШІНІКА ОУМІННІРНІШАГШ, НО ШЕРА
ПНІТНІСЛЕМД ШУГН ЕГШ, НІЖНІОКН АШН ЕГШ, ШЕРАГ
ПІСМ ОУЕШ НІЖ НЕВДЕСТЕ. НЕХАДОН КРІШ НЕЗНАПТ В ІК
МИШГНХ В НІЖНІХ ЗОСПАЕТ В ІЕ САЛІХАУГ, НЕ ПОВІНЕН

150

ΔΟΝΤΩ

БЫТИИ И ЛАКСАВОЕТИ И МАРДИИ ТАКСА ЛАКСАВОГШ И
 АРДНОГШ ПАСТЫРА ХРПА СПИСТЕЛЯ, АЛЕ БЕСПЕЧНЕ З ПО
 АЛЖЕМЪ НЕХАНДО НЕГШ ПРИХОДНПА, ПРИМЕРЪ ЕГШ
 АЛКОБИЮ И РАДОСТИЮ, ТАКСА, МКШ ШЦА БУЛСКИЙ ПРИ-
 МЛЗ БЛДНОГШ СВОЕГШ САИНА. ТА МОБИПА БЛЖЕННЫЙ
 ИГДЕТИИ: О МАРДИИ БЛОМЪ ЖАНОЮ МБРОЮ МЕТРДТЕ
 АДЖИ, ХОУ СИСТЕ СПО, АЛЕШ ТЫСЛУД ГРБХШВ СМЕР-
 ЕЛНУХЪ ПО ПОЛННЛН, ЕО ЖАНОГШ. НЕМАШЪ ТА ТАКШ
 ЕХА, ЗА КОТОРЫИ ЕМ ЖАЛО И ПОКАЖИЕ НЕШДЕРЖАЛИ
 ОЩЕНІЛ. ПРАВДАТЬ И ПАВЕЛЪ СПЫИ НЕ ВЕБХЪ ГРБШ-
 НИШВЕ ДО ШВЧАРНХЪ ХРПОВОН ЗАГАНДЛЗ ЖЕЗЛОМ, АЛЕ
 ИХЪ ТЫЛКШ, КОТОРЫИ В БЛОТЛХЪ ОУПОРНЕ ПРЕБЫВА-
 ЕДО ПОКЕТЫ СПОИ НЕПРДКОГА НАБОРОЧАЛН, НАВГН Е
 БЛДХАЛН; И ДЛАТГОГШ ТИМОДЕЕВН СПОМЪ ТАКОЕ ДАЛЬ
 ПОМНЕНИЕ: СОГРБШАЮЩИХЪ ПРЕ ВЕБМН ШВЛНЧАН, ДА
 ПРОЧИИ СПРДХЪ ИМВПТЪ, ТАИХЪ ЗА КОТОРЫИ Ш ГРБХШ
 ИХЪ ПРДКШ ВСТАБАЛН, ЖАЛОВАЛН И ПОКЕПОВАЛН ЗА
 БХН, ИХЪ НА РАМЕНН АЛБН СВОЕН НОСН, И ННШНМЪ
 ГАРШНМЪ НОСИТИ ИХЪ КАЖЕПЪ, МОБЛУН: АЩЕ И ВЛА ГЛАС.
 ТА ЧЛВКЕВЪ В НЕКСОЕ ПРЕГРБШЕНІЕ, ВЫ АДХОВНАИ ИСПРА-
 АНТЕ ТАКОВОГШ АДХОМЪ КРОТОСТИ, БЛДДИИ ЕБЕ ДА
 И ГЫ ИСКУШЕНІЕ БДЕШИ. АДЖАВЪ НЕКЛАД СПЫ ПАВЕ-
 ОЛН НА ГРБШНКШ ТЫ, КОТОРЫИ ЧПШ РАСЕМ В ГРБХА
 ИВРАЮТ, А И ПОКЕПТЪ СПОИ НЕКОЛН НЕМЫСЛА? АЛЕО
 ТАИ И МАСЛА, ПО ШНДЮ АЖ НАСПАРО ШКЛАДАИ? ПЕНЕ
 СРОБН НА ТАСН; ЗНАНАЛ ПО, ГДИ ЕСКА И СОЛДНАНО:
 БЕЛБВАИ ВАБРДТЕ ИМЕНН ГЛАНШЕГШ ИСХА, ШЛ-
 ГНИЛ БАШ ВСЛКА БРАТА БЕЧННХ ХОДЛША, А НЕ ПО ПРЕ-
 ЧЕИЮ, ЙЖЕ ПРИДША ШНД. ИКСЕМ ХС СПИСТЕ ВЕСЕЛН
 ШЕРАЩАЮЩИАГОДО НЕГШ. И ПОКЕПДЧАГО ГРБШНКШ
 ЦОПТ И ВЕСЕЛЕ ИНДШНОГШ БУЛКОГШ ШЦА, З ШЕРАЩАЮ-
 ГОДА ИС НЕМД БЛДНАГШ САИНА, ПОКАЗУЕПЪ. ТОН
 СОВЕТ ШЕАЧНВШИ САИНА СВОЕГШ, ЖАЛЕМЪ И ПОКАЖИЕ
 ЕБХЪ ИКОНХ ВДРУШЕНО, ЕЩЕ ЗДАЛЕКА ПРИХОДЛУОГШ
 ИМД. ЧПШ РЕКЛЗ СЛДХАИТЕ БЖТВННГШ БУЛНСТА
 ЕН, ШПРОМ ПНШУТОГШ: ЕЩЕ ЕМД ДАЛЕЧЕ ИВЩ, ОУСРГ
 ОТЕЦА ЕГШ, И ОБЛОЕМДА ЕГШ, И РЕКЛЗ РЕБОМ

АДРДХ
 ПРАГА
 АПРАКС
 ПРАБО
 КИТИД

ГЛАС.

СОГД...

Слово на Нашу Ад.

евоимъ: Йижестьте одѣждъ пеѹшю, и ѿблечеъте єго
и да дѣлте Переѧнъ и аѹсъ єгѡ, и Слѹгы на нѡдъ
єгѡ, и приведше Телца оѹпнганиаго заколеъте,
и дше веелѣмѧ, тѣсъ смина мѹй сей мртва егъ
жизнѣ, и нѣгнѣблъ егъ и ѿбрѣтеѧ.

¶ Кто же землемъ того по ѿцѣ подѣбала, же въдѹ
пакъ бѣро ѿураженіемъ ѿ смина ѿеѡшъ, и жъ ємъ^и
домъ єго чрезъ землю и роепвѣтнай ѿбои животъ змѣзъ
и жъ єго малѣтиеъ блудно жиѹи расточиѧ, пакъ
лакаѣвъ нѣвелниснмъ веелѣемъ ѿногѡ прїналъ: Кто же
и не залѣвна пакъ велнкой ласкаѣвости ѿцѣвеконъ
смина залѣдбо вирикаль: ѡте согрѣшихъ на Небо и пре-
тобои, и ѿемъ досѣтнй нарешиѧ смина твои, прї-
ни ма тѣсъ єдинаго ѿ наемннкъ твоюхъ и ѿтѣцѣ
иже тѣсъ волиблѣннкого ѿбоего смина ѿбѣмлеть єго
и ласкаѣвъ прїналѣши, въ ѿдѣждѣ пеѹшу прїналѣбѣ
мѹжчи: Йижестьте ѿдѣждѣ пеѹшу, и ѿблечеъте єго

Братъ єгѡ стаѹшомъ, котоѹи николи не прееѹши
заповѣди ѿцѣвеконъ, не блѣдъ пакъ и тѣко ли въ домъ
своемъ рѣдъ, иже сеѧ Марнотрѣви. Чрезъ ѿ ви-
раженія погибъ, иже ХС Спінтель ѿцѣ и ша Небынъ, въ
Нѣкъ болшемъ славою ѿбѣлѣть грѣшикивъ, ѿ-
поквѣтии за грѣхъ и вонъ и ѿ болшину рѣдостію, дши
иже прїамѣтъ до Неба; не жели пакъ, котоѹи грѣхъ
смертногѡ не очищали, а бѣзъ пакогѡ ѿмѣрщблѣнїи
иако ѿпоквѣтии за грѣхъ вибаєтъ, схѡдатъ

загиѹ сбѣта. и для погѡ мѹни въ Писаніе: Тако
радость вибаєтъ на Неби ѿ єдиномъ грѣшикивъ
и ѿмѣлъ, не жели ѿдѣватъ дніатъ и дѣватъ Прѣмнѣ,
иже не прееѹши въ Покланії. и єжели ѿ болшину рѣ-
дости ХС Спітель дши грѣшикивъ, ѿире поквѣтии
за грѣхъ и вонъ, прїамѣтъ до Неба. не жели Прѣмнѣ и
прееѹши въ Покланії; Тожъ ѿтоль на веелѣи мѹже,
же не меншемъ иже на Нѣкъ и славою ѿушедрѣеть: йле
вѣмъ, тѣсъ слаꙗи котоѹи ХС за грѣшикивъ видаи,
свѣтъ велнкимъ пакъ коги грѣхъ въ люднину добо:;
Такъ радость котоѹи Гдѣ ѿжнеѧстъ гдѣ грѣшикивъ

Грѣхъ івоі жалѹтъ ѿ плѣуѹтъ , ѿ донѣгоі вѣкъ
цем івоі шерашають , єстъ велікій діводо вѣжноє
коѣтъ , ѿ велікостіи воудалію поистѹчимъ .

Комъжъ тоє не єстъ ѹбніо , же бѣ велікій не-
внесті маетъ грѣшиківъ , ткъ мовитъ ѿ нихъ

5 Чламѣсто : Сoverшенному неіавнестію воудена Члам.

вѣхъ нихъ , вѣраги бывша мн . Чтѡ знѧтие поистѹчо
рти єгѡ Пренанетѣшие . котоіе замѣтъ грѣшикъ
неіасль : але мօцъ ѿ виіеслоєти поистѹти ст҃оі , тоє

дадетъ , иже дадиенъ вѣхъ грѣхъ нашихъ запо-
маетъ , ткъ мовитъ чрезъ стїгш Пѣрка Іезукій : Іезукій

55 Акіоникъ ліце іж шерати ѿ вѣхъ бѣзакшній ,

єстъ сопборній , ѿ снаедніти вѣлѣ заповѣди

вѣлѣ , вѣлѣ согрѣшенню єліка вѣдетъ сопборній ,
поманіти ємѣ . съ неізреченное кѹ грѣшикъ

їдіе бѣжіе ! съ неіскоченем доброти ! Гдѣ оурадитъ
вѣкъ чламіка , тѣды оураженніи паматлестъ добрѣ

58 Заданію ємѣ ѿурадишиогш , хоуай бѣ єгѡ
и ѿ донекоіи поеднія , хоуай бѣ ємѣ добрѣ оу-
тѹи славъ нагородній ; лѣту Гдѣ бѣ поистѹчногш

шиника , таікъ лаікаве ѿ міле прїимѣтъ , иже об-
иши вїе злости єгѡ ѿурадиши , вї памати івоіи ви-

збегти , таікъ иже болшъ нихъ неіомнитъ оуже .

61 Альгъ славъ Пѣрка Ісаїи мовакоогш : Ісъ ємѣ по- Ісаїи

праіи бѣзаконію твомъ , мене ради , ѿ грѣхъ твоіхъ
поманій .

65 єзъ бѣ тѣжъ реіслъ : єсли кѹтъ вѣдетъ
добрѣи в злости , и Кладномъ Сайнъ , бывле бѣ таіко

затѣвшнію до мене С Покланіемъ щире реіслъ : єще ,
согрѣшній на Нѣо ѿ предѣкою , согрѣшній єгѡ не

поманій кѹтъ .

Бѣ єще нашъ , а єсли кѹтъ
67 таікимъ тмраномъ , ткіе Сна твоеіш воуди-
шиогш , часъ Стїгш при Столпѣ биіобали , Терніе
біичали , и до Крта Гвоздиємъ Стїгш прибивали ,
и перебачиши же и томъ ѿ побѣда лестъ : бывле бѣ щире
87 говалъ , и томъ бѣзаконій єгѡ неіомнаній . Чгш
69 єще кѹтъ вѣдетъ подѣомъ Свдіи неіправедномъ
согордіи Сна твоеіш на таікъ ѿкрутию Кртнію

**44 СЛОВСО ВТОРОЕ НАЙ НЕДЕЛЮ АД
ПО СОШЕСТВІЇ СТАГФА ДХА.**

И́змените О́десу впервыи, и́ въбліцѣтъ
Егѡ, и́ даде́те перетене на рѣкѣ Егѡ, и́ са-
поги на ишо́зѣ Егѡ.

Слова събо тѣща до Сына блжнаго, чистпш Египета Ахим,
бГамѣтѣ єї написаніе.

ВЕІ҃ ВЕЛНГОШ ТРОБІЛШ ПОДИВЕНІА ВІІ
СЕНАТОРІВЪ Н ДВОРЖНІ ФАРАСОНІ ЧА
СГУПЕТИГОШ, СЛОХАЧІ ПРЛВОСЛАВНІ
ГДЫ ІІІІНФАЧУЖОЗЕМЦА ЧІНЛУН в БГУГУ
КІДЕМЪ НАНВІШНМЪ, БЛОЖНЛЗ НА РВІСУ єГШ ПЕРЕТЕМ
ЗЛАТІАИ, Н ПРИЕРЛ єГШ в АДІЕАНІЕ Н ОУГРАШЕНІЕ ЧІКОН
ІКЗ МОДНІТЪ ПІСАНІЕ: СНЕМЪ ФАРАШН ПЕРЕТЕМЪ З РУБІ
ВОЕА, Н БЛОЖН єГШ ІІІІНФУ НА РВІСУ, Н ОБЛЕЧЕ єГÒ в РІ
ЧЕРВЛЕНУ, Н БОГЛОЖН ГРІБНУ ЗЛАТУ НА ВІН єГШ
ЩО ПОДОБНІМЪ СПОГОБОМЪ, ЛІЕШ в ДОБРОДІІТЕЛЕЖ
ІІІНФОВІ НЕПОДОБНОГШ, Н ОУПОДОБЛІТНІА єМð ПРЕ
ІОКЛАНІЕМЪ НЕДОСТІЙНОГШ, БЛАДНОГШ САІНА в БУЛІ
НІКШНЕ ОПНІЕНО, ПРИНАТІЕ в ДОМЪ ЩЦЛ єГШ, НЕМІВЛІ
ЕЗ ЗАДІВЕНІА, НЕПІАКШ СТАРШОГШ єГШ СРАГА, з АЛ
ВЕЕХУ ДОМОДНХУ ЩЦЕВІКНХУ, ГДЫ ВІДЛАГА, ЖЕ ПАГЧ
ОПДЕПНОГШ, ТАКЪ МАРНОФРЛНОГШ САІНА, КОПОРІЇ ВІ
єГШ МАЕТНОСТЬ ІЧІРГАГНА, ОПЕЦУ ТАКЪ ДАІІКАВЕ
АЛІЛ ПРЕІМВІПУ, ЖЕ НІШАПУ єГШ ДОРОГНЮ ОУГНРАІП
ПЕРЕТЕМЪ ЗОЛОТНІ ДЛІТВ єМð НА РВІСУ, Н САПОГНІ
ІОСКЕ, РЕІШН ДО РІСЕВВЪ СВОНХУ: ЙЗНЕКІЕ ОДІЖА

Все же она отрицает возможность перенесения санкций на другие члены ЕС, уточнив, что это было бы несправедливо и противоречит духу Европейского союза.

по сошевін стігш дхл.

вн.

вон и ѿблече сѧ єгѡ, и да ради пе́реи́ти на рѣкѹ є,
запоѓи на носъ єгѡ. Ст. ѿбрашении Влади́могш
на до ѡцѧ, та́къ отпѣцъ єгѡ прїймѣетъ, и что бы
дхобне въ тóмъ ласкáомъ прина́шти ѡцѣвікомъ
ро́згмѣль, въ тóмъ сѧ слово бѣде́тъ.

Корона Владимира Сынъ на берегахъ до ѡцѧ вое,
Слѹчай Прасковіа́вныи. Скорш грѣхъ івоїи, ко-
торымъ Г҃а Оца івоїи ѿрадиша, ви́зналъ
рѣши: Согрешихъ ѡчеви на Небо и прѣ то́бою, и
кѣ и въ досгоянъ нарешіи сѧ въ твой. Аже за-
ві Отецъ мѣрдїемъ порвашеный прїймѣетъ єгѡ мнѣ,
и прїймѣетъ єгѡ въ наилѣпшюю шатъ, даётъ пе́реи́ти
ро́згмѣль єгѡ, запоѓи на носъ, и Канкетъ зabolаныи
рабе́тъ мѣвлы до Слѹча івоїи: Прибеше Тѣлца
и та́инаго заколѣти, и тѣше вене́льмъ.

Днѣвник Справки Бжїи! для Старшого івоїи Сына,
чтогои Г҃а, и бояи́мъ послвшнаго, жаловали ѿциъ
Еуликии на Канкетъ и козлѣти и для мѣншогш
и Марнотрави, гды поверила до него, не жалуетъ
брнаго шелци мѣвлы: Заколѣти шелца оупи-
ниаго и тѣше вене́льмъ. Чрезъ то налучити мѣ-
шо, же Г҃а Оца ишь Нѣмнїи, что кольсѧ чинитъ
и въ свѣтѣ, теды зднѣвногш івоїи и гла́богого,
и въ непонатогш ѿстановлена чинитъ; либо кого
ионитъ, либо понижаетъ, либо кого ласка́ве до-
же прїймѣетъ, либо не прїймѣетъ: либо кого ѿще-
аетъ шаренівымъ бояи́мъ побожнѣемъ, либо искими
така́етъ при паками; либо кого жи́витъ, либо
и вѣнитъ, ви́е тое чинитъ, на добре мѣзъерногш
иѣка. Что таісмѣя потверждѣетъ прикладомъ.

Іншето въ Історіахъ, ѿнѣкоторомъ Благородномъ
иѣкѹ, кото́рый вѣдучи чрезъ либо а прибегъ мѣнчи-
иерномъ монеты на прїцатъ фунтовъ, гроши ти-
иблы; что постремши пыталъ засоконъ вѣдучогш
иѣкѹ человѣка, если и хъ не сказаишо. Азда шловѣлъ
и не сказаишо, теды ѿнъ запалчногши гнѣвнои,
и вѣши мечъ въочнѣ до человѣка, и ѿтѣканичомъ

Санкт-Петербург
Особенности
Истории
Славянской
и Книги
Г. Г. М. С.
Премо
просто
Гопти:
до Нѣа.

БЛЖІВ НОГУ ОУПАЛЪ, І НА ПОЛУ ОУМЕРЛОГШ ЗОСПАВИ
 КОТОРЫЙ ЗВЕЛІКОГШ БОЛЮ ТАЖСМА ЛАМЕНТОМ АЧ
 НА ПОЛНІЛАЗ, І ЕДНОГО ПРЕСТЕЛІНІКА ДО ІСЕ ЗГЛБОІС
 ПРЕСТЫНИ ЗВАБІЛАЗ. ОУЖАЛІНШІСЛ ПРЕСТЕЛІНІКА, ВІ
 ЕГШ НА РАМЕНА І ДО СВОІН НЕЛІН ЗАНЕСЛАЗ ГДЕ ОУЗІ
 ВАЛУЧІ СЛУГІ НЕВІННОІ, А ПАНА ЕГШ СВРОБОЕСТЬ, ПОЧА
 НА БГА ВСЕМОГУЩОГШ РОПТАТИ, ЖЕ НА НЕВІННОГШ СЛУ
 ТАКОЕ НА ПРЕСТИЛАЗ ОУГРАПЕНЕЗ АЛЕ ЗАРАЗ ГОЛОІЗ ЗН
 ОУГЛІШАЛАЗ: ЧОГОІА ТВРБЕШЬ! ВІДАНІ, ЖЕ ТОМД НО
 ОУГАТО СПРАВЕДЛІВІМ СВДОМВ БЖІНІМ; АБО ВІ
 ТОЕИ НОГОЮ ПЕРЕГАІМ СВОІ ВЛАСЕНІИ МАТІКУ ЗБО
 СТРІТНІА, І ЗАТІОЕ НЕ ЖАЛОВАЛАЗ. СПРАВЕДЛІВОСТЬ ТЕ
 БЖІЛ ТВРГШ ЕГШ ДОЧАСНЕ ІСАРІЕ, АЕМ ВІЧНЕ ПЕРЕБАЧНІ
 АЦІОІА ТЫЧЕТГ ГРОШЕНІ ПАНА ЕГШ, ВІДАНІ ІЖА Т
 ШНІЕ БЫ НА ЗБІГТОК, ИЗГВЕЧ ТАКІІ СВОІ МІСШ ИМНО
 ПОВАРНІШВА ВІОНУХ ВІБЕРНІВЛЪ, ГДІ БЫ ІУХ БІЛІЗ
 ЗГВЕІЛЪ: КОТОРЫЕ ГРІШНІ ОУБОГІИ ЖЕБРАІС, ЛЕЧУ БІ
 БОЛУІІСЛ ЗНАШОЛ І ДО СЦІЕННІКА ЗАНЕІА, АБІ В ЦІКІ
 ШПОВІДНІАЗ, ЧІН БЫТО ГРОШНІ ЕМЛНІ З ДОКОТОРЫ БДІ
 ЖАДЕНІ НЕ ОДОЗВАЛАЗ, ПЕДІ СЦІЕННІКІВ ЖЕБРАІС ПО
 ПОЛОВІЦУ ДАЛІЗ, А ДРІГІЮ ПОЛОВІЦУ МЕЖІ ІНШЕЕ ОУЕ
 ГІЕ ПОДІЛІЛАЗ. ШТО ВІ ЕДНОМВ ПРИПАІС, ІСІА МНОГІ
 СКІПІКУ ДОБРЫХ, ТАКІІ МНІШГО СВДЕБ БЖІНК: СЛУ
 НОГУ, ПАНА ГРІШНІ ЗГВЕІЛЪ; ОУБОГІИ ГРІШНІ, А ОУБОГО Г
 СЦІЕННІКІВ ВІБЕРНІЛЪ. ШО ВСЕ З СКІРІТУХ СВДОВ БІГІК
 ПОНІШЛО. АБІШ ВІКІМ ВІНІИ БЛГОРОДНІИ ЧАВІСІА ЧУІ
 ЗГВЕЧ ГРОШЕНІ СТІАЛІА ДО ЗГЛАВЕНІА ДІШІ СВОІ СПОРОВ
 НЕЙШІИ; СЛУГА ЧРЕ ОУГРАТН НОГІІ, ГРІХУ СВОІ ВІПЛАТ
 ОУБОГІИ СВОЕ ОУБОЕСТВО И ПОВАРНІВА СВОІШ ПОРАГОВА
 А СЦІЕННІ ДІНІІ СВДИ БЖІН ЧІГНІН И ОУБЛЖАТИ ПІША

ТЫНЖІА СВДИ БЖІН ОУГЛАДАЛИ В НІТІШНІЕІ БІЛІКІ
 КЕТОРІН, ГДІ ОТЕЦІВ РОСПРЕСТНОГШ СЫНА КОТОРЫЙ БІЛ
 ЕГШ МАЕФНОЕСТЬ РОСПОРОШНІЛ МАРНЕ, ЖИВАЙ БЛДНІ
 ТАКІІ ГОЙНЕ ПРІЙМВЕІТГ, ЖЕ И КОРМНОГШ ТЕЛЦА, АРО
 МАНТОМ МУЗЫКІИ НА ПРИНІЖЕ И ОУБІНІЛЕНІЕ ЕГШ НЕЖАДІ
 А ДЛА СТАРШОГШ СВОЕГО СЫНА, КОТОРДНІЛ ШНЕГШ
 ШДАЛАЛІЗ, ЗАПОВІДН ЕГШ Е СТРАХОМВ БЖІН ВІСІГ

ЕЛДА, ЕЖДНО КОЗЛАТН, АБЫ ГЛ ЗГОВАРНШАМН СВО-
 ЕИ МОЛД ВЕГЕЛНТН НЕСОЛН МЕДА, АБЫ ТОЙ СТАРШИ
 ЕГЛНСМ РОКОНЕНЬ БЫ В ДОМ ВЩА ЕВОЕ ХОБАНИЙ, НЕ
 ГЕРОЧИ НЕСОЛН, ПРОТИ ЗАПОВЕДН ЩЕВИКОН, Н ЧРЕЗ
 ГЕДЧИНЕСА МАСО ГРБХА, ВРОСКОША ЖИМЧИ, АБЫ ЩЕВИКОН
 СПРАТН ЛАСИ. ДЛА БЛДННА ЗА СЫНА ЕВОЕ, ВОСКРАТН
 ИГОЯ З ПОКЛАНІЕ, КАСА І ОТЕЦВ Н КОРМОГШ ТЕЛЦА
 ЕЛДА, МОДАІСУ СПРОВАДНТН, Н ЗАВОЛАНІИ БАНКЕ
 РАВНТН; АБЫ ЕГШ ВНАДЕНІ ОДЕРЖАМА ПЕРВОИ ЕГШ
 ІВИКОН ЛАСИ, Н МАРДІЛ, ОУПІВНІЛ Н ОУТВЕРДНІЛ.
 ЕГШ З ТАІ ЕГІЮ ЄУЛІКНХ ПОКАЗУЕТ СЛОВА: ЙЦНЕРКТЕ
 ДЕЖДУ ПЕРВОИ Н ШЕЛГЕЦКТЕ ЕГШ, Н ДАДКТЕ ПЕРЕГЕНЬ
 РВКЕ ЕГШ, Н САЛОГИ НА НАСІБ. АЛЕ ОУВАЖМО ДАЛЕКІ
 СПОКВ БЛДНАГШ СЫНА. РАМОЧНВШИ ЩН В НМІНІЕ
 ОІ ЖИВІИ ЕЛДНО, В СПРАНК ДАЛЕКОЙ, ШЕ ПРИЛІПНІЖ
 НОМ ВЖИТЕЛЬ ТОЛ СПРАНК, Н ПОСЛА ЕГШ, НА СЕЛА
 ОА ПАЕТИ СВІНІЛ. Т8ТВ НЕ ДНВНОЕМ БЫЛО,
 ЕБИ [ВЕДЛДВА ПОСПОЛНТО ЗДАНА] ЧНОПА Н ПОКОРА
 ИКЛА МКІЦА ОУ ДВОРА; АЛЕ ТО ДНВ ВЕЛНКТН, ЖЕ Н НЕ
 ОБРА Н НЕПОКОРА, НЕМЛІЕГШ МКІЦА ОУ ДВОРА: ЕО СІГШ
 РНОТРДВЧ, ЖИТЕЛЬ ОНОН СПРАНК АНН ПРІНМЧЕТ ДО
 ЕКОН ЕВОЕГШ, АНН ЧНННІТ ВЕГШ СПАРШИ НА ЧЕЛАДІН,
 Н НАГОСПДАРГВОМ СВОІМВ; АЛЕ ПРНЕГЛАЛЕТ В
 ОУ ДО СВІННІЕ: ПОСЛА ЕГШ НА СЕЛА ЕВОА ПАЕТИ СВІНІЛ.
 ОНЕЩАГЛНВА Ж МАРНОП ГАВЧИ ДОЛЕ! СО УПЛАКАНІЙ ЕГШ
 ЕВОТЕ! МІСВ БЫЛ В ПРИ ВЩА, ТО ЗОСТАВАЛ В ПРИ ВЕЛН-
 КХ ДОСТАКАХ, Н ЗАЦНОЕТИ, БЫЛ СЫНО ЕГШ КОХА-
 МВ; А ГДІСА ШЛЧН ВЩА. ОУПРАТН КОГАСТВШ, Н
 ЧНО, Н СЫНА КОХАНО, КОГЕРНВЛЕМ В ПОЛО СВІНОПАЕА.
 ЧОМ В ХРІСОЛІГ: САМВН [ПРАВЕ] ЗАЦНОЕТЬ СЫНА
 ЕДЖНІЛ НЕ МКІЦН, ЖЕ ПАХВ ДШЕРВ КОГОРІЕ БЫЛН
 ЧЕВІШЕ, З ВЩЕМ ВУЖИВАТН НЕХОГЕКЛ. ПОКН ЕМ
 СПАВАЛШ ДОСТАКА ВЩЕВИКОШ, ПОПА АНН ПОМІСЛН
 ВЩА; А МІСВ ОУПРАТНВШИ ДОСТАКА ПО ВЩЕВИКТН, ДО
 ЧЕК ВЕЛНКОН ПРИШОЛГ ЕДДЫ Н НЕНДЦІ, Н ЖВ МОДІЛ
 ПЕРН СВІННІЕ; АЖД ДО ВЩА ЕВОЕ УДАІВАЕТЕ, МОВАЧН:
 ВЩАВ В НДІК ВЩА МОЕМВ. ТАКВ ТО, БЫВАЕ БИГА,

Слово о
 блжном
 сеину.

Слово на Иван А.

же икона бѣда и неудача недокучитъ, тои же рос
тико ли неизбучитъ. Бѣда и неудача маротравца
учила розумъ, же поснавши грѣхъ сбоинъ, возбрал
до ѿца. Такъ мобитъ единъ зѣтелеи чріешви
По прачи, по скобе и ѿгнис, пришо ємъ на памъ С
егш, и мвих до не поверниши: Всестарече идѣ и га ѿ
моемъ, и рекъ ємъ, ѿче, согрѣши на Иисуса и пре тобъ

Гдѣ маротравца падъ свинѣ, и чуогш ииша
приходиши ємъ на память, аинъ свиня, аинъ пера
ани Сапоги, единъ шервлики хлѣбъ, бориславъ: Коли
наиминкомъ ѿца моеш и забывашъ хлѣбъ, азъ
гладомъ гибли; со посполите моби: Голономъ х
на суткѣ. А гдѣ до ѿца приходиши, на перѣдъ с
вашатъ ѿтецъ ѿдѣблѣтъ, Сапоги на ногѣ вклад
и перетенъ на рѣкѣ; то же Канисетъ для него Справѣ
тожъ моби: Приведи Тѣла оупитѣмогш законы
и паше виселѣмъ. Чемъ ѿтецъ тикъ голономъ
перѣдъ недѣ хлѣба, але одѣланіе ѿпобѣдитъ е
зѣтелеи чріебныи, длатогш, же тои буликѣ
значи Сапоги хай Спинтела въ Бухаристїи Стон,
которомъ потреба чайкъ добрѣтеламъ дѣшъ ѿ
сиги, и побожности оукраситъ. Перетенъ значи
Бѣра, тикъ ся пишетъ оу Прокофъ Іоаннъ: Одрѹщъ та
въ Бѣра. А такъ до вечери Гдѣн приходиши, потре
мѣти Бѣра, и Стобливи христіанікомъ мысленъ Ганнъ
важати; Сапоги побойност проповѣданиемъ знамену
по ѿглѣ: Станѣте (реуетъ), ѿбѣши ногѣ въ оугот
бание благовѣстнованію мѣра. Зачымъ до Бухаристїи
Стон приходиши потреба ииши самаихъ чистыи
оучиниши, и иишину поснискати. На сибѣтъ с
ХС въ Бухаристїи Тѣлце оупитѣмогш, же такъ велѣ
изобѣлие оукрѣплениши срца Благодати маєти
которомъ вѣрѣ поснажетъ, и до побожности прибоди

Непоснлѣтъ Блжнай санъ иекогш перепрошти
иоца сбоинъ, которогш былъ оурбніль, але Самъ и
и до ногъ егш оупладѣтъ, мобачи: Согрѣшихъ
на Иисуса и пре тобою; а ижса самъ пре ѿчевъ ибои

АКІ ОУПОКОРНІ, ДЛАТОГШ Н ПРЕБЛЧЕНЕ Ш НЕ ШДЕРЖАЛ.
 МІК БОЛШНХ ЗОЕТАЧН ГРБГАХЪ, ХОЧМ ПОЧАТЬ ЧРЕ
 МШНХЪ ОУГЛАГАТИ РОЗГНІВАНОГОШ ОЦА НШЕ НЕНОГШ
 ГА. ПРАВДА, БЛЖНАИ БВТЬ ЗА НАСА МАТВЫ ДХОБНЧХЪ
 ШНХЪ ШЦЕВЪ, АЛЕ НА ГТОЙ ЧАСЪ, ГДА МИ З ГРБГУШВЪ
 ИОВРГАВЕМЪ, ГДА З МАРНОПРABЦЕН МОНМЪ: СогрЕшн
 ЭНІЕ НА НЕО Н ПРЕ ТОГОН. ТАКІ Ш ТОМЪ ЗЛАТОВЕСТЫН
 СТЫН: Первъе (рече) САМ СЕБЕ ПОГНЕВЕЛІ ВДАДЕ, но по
 ГОМЪ САМЪ ЖЕ СЕСІЕ МНШГО ПОМОГАЗ Ё. Н ІСТГОЖЕ СЕЙ
 ОТ: ОНІИЖЕ НМКНІЕ (ЩЧЕВІСЕ РАПТОЧН; ШЕНДУЖЕ НБЛА-
 ГІЛІАСШ АЩЕ САМН НЕРАДНІВН БВДЕМ Н АЛЕНІВН, ПОГЫ
 НІЖЕ ННЧХЪ ЗАСАВГАМН СПТНСА ВОЗМОЖЕМЪ. Н ПРИ-
 ЛЕГВЪ, ТАМЖЕ ДАЛЕІН ПОЖЕ ЗЛАТОВЕСТЫН СТЫН: СЕЖЕ
 ДЕМЪ, НЕ НІШ МАННІСА Ш НАСА СТЫМЪ ВОЗЕРАНДЕМЪ,
 ЧОДА НЕ САМН ПРАСНОСТІН Н ЛБНОСТІН РАЗСЛАБЕМЪ.
 СПАЩЕ САМН, НАЙНІ ТОМОВЕЕ ПОПЕЧЕНІЕ Ш НА ВОВЕРЖЕ.

Т8ТЪ МОЖЕТСЯ ЗАПАГАТИ, ЧТВ ТО ЁІСТЪ ЗАПРИ-
 ННА, ЖЕ ОНЫЙ ЖНТЕЛЬ ДАЛЕГІА СТРАНЫ, ОУ КОГОРОГО
 БЛЖНАІ МАРНОПРABЦА, ТА ЕГШ ГОЛОДОМЪ ПРАПН, НЖ
 ИЕТАКСО ХЛБЕДА, АЛЕ Н МОЛОТВІ КОГОРІМІ СОРМА ЕВНІЧ,
 БАЛОВЛ ЁМДАГІН: Желаше еш нағытгнти чрево екое
 Ш ро же, иже и даху сбннія, н инкоже даљше ёмд?
 На то шпобвдаємъ з бутеламн Црквишнми, жи шнай
 ДАЛЕГІА СТРАНЫ ЖНТЕ ДОКОГОДАШ Блжнаі СМ, по мэрне
 ИГРАБЕНО МЛНОСТ, БДАГІА ЕБІ НА ГЛДЕВ, ЗНАХН ДІАВОЛА
 ПРОГЛАСО, КОГОРІН ВІСГА ШТОЕ СТАРДЕСА, АБІ СНІ ОЦА
 НЕНАНКНШАЙ Ш ЁІСТІБА АГГАКАШ, ЧЛВІК ХРГІАСІН,
 НЕПОГИЛАГІА ХЛБЕО & БУХАРНСТІН СТРОН: ВІДАЕТ' АЛЕШ
 ВІМ ДОБРЕ, ЖЕ ІСТОГА ОУКРІПЛАЕТ' БУХАРНСТІЮ СТРОН,
 ТОН ВІШ ЕГШ ДЛБОЛІСІЕ ПОКВЕШ ЗБЕГУЛЖАЕТ' Н ВНІБЕЧ
 ШЕФОРУАЕГВ, що ж таінмъ ПОКАЗУЕТ' ПРІСЛАДОМ.

СДНІНІ ЄРЕТНКЕ ОУГДННІГ ЕМІЛІА ЁДНОГО ЗАКОНИКА
 З ПРАВДНВОН, ВІРЫ Кадшнчесон, на сконь ЄРЕСЬ ЗБЕГР,
 Н ГДЕУ ЧРЕД ДОЛГНЧ ЧАСЪ ВТОМЪ ПРАЦОВАЛЪ НАД АРЭМНЕ,
 ТАКІВН ЗНІМЪ ОУМОВУ ОУГДННІА: (ЩБЕЧВИ МНІЕ ПОС
 КЕ ГДА МОН НАВІКН Ш САМАГШ ХА Н ЕГШ МТКН МРІЙ
 ОУГДННІШВ ПОХБАЛУ, ВТОМЪ ЧАСЪ ОУБЕРНШВ МНІЕ. Н СРІУ.

Омніє
на Мі:
ш Блз:
Сбнні.

б Гогтн
ч про-
том до
Неб б
наїс
д преб
пнїа на
сріу.

Слово ѿ на Намъ йд.

мою прауду похваленшъ. Законні на тое призволи
й еретикъ бѣдѹи сілнамъ чаровникомъ, вистави
теснію на штатъ ѿказаючи Чркви, и вінъ ѿ
нас дѣлъ крестья, въдномъ тіко бы Ха Гда, а въдѹгъ
тіко бы Прѣдъ бѣдѹ засадиши, при множествѣ лі
тіко бы Агглаки хъ слѣко поющи хъ; где ѿнала тікія
такъ свѣтлая и беспанглая, тіко бы Немъ здѣ
лалъ быти: якои Законники, готвунія на дні
наслажденіи, синтія зпамъ еретикомъ, знатнія
бѣжогш вълъ зсебои часікъ стонъ букарнестіи вмало
научни, и на перелухъ сенои хъ забѣгнавъ. й да до ѿно
тесніе напередъ еретикъ воншоль и на землі палъ
чинаутъ оутнестіи ѿнала змышленіи ѿбамъ
Законники зеліжнія таже, и дебівши Прѣстії
шагш Сакраментъ, до сѣдачон тіко бы Мѣткі Бжегъ
рекла: єсли таи єстесъ правднія Мѣтка Бжала, ѿ
сінъ твои, поклонія ємъ. сѣ днівна Справа Намѣ
шогш! залѣдо тое Законники бѣреизъ, зараӡы
тое бѣ ворогъ ѿерило, и слово Прѣстіїи испол
ніанія: єнчніженъ єстъ преднімъ лігавимъ. на
притомъ єукарнестіи стонъ, вінъ ѿнаин пекелнай
вндоин пре згніальн, а Законні мѣно з єукарнестією
стонъ строюн, и єнчогш іхъ не прѣрожна: до которогъ
ногъ еретикъ відлутъ своє ѹвное закладеніе ѿпалъ
вѣръ Христовъ Правднію быти виѣналь, и до смрти
в покутії прѣдній ѿплакиваніи грѣхіи сенои, жиботъ
сенои стобане скочналь.

Доімъ бечеєтія и літостіи ѿжитиа Справа да
лекія, сінъ марнотрабнай дознайл, втому, иже єги
не послалъ пасты Овѣцъ, ани иишого бѣла, а
свінній; абымо знали же мешканецъ пекелнай, не
чнестіи дѣхъ діаболъ, слѹжачи хъ ємъ роспѣтнію
нечнестію, ѿподоблѧти до влакніямъ в болотъ
свінні, и в таюю роспѣтнію нечнестію, іні
ніамъ подобнаихъ, на паче нечнестію свєкѹліи ме
каке маєтъ, кормлчи ихъ по гармони свіннікімъ
змѣшанімъ з болотомъ, то є, налагомъ грѣхіи в

и неиступи, а ѿмови сѧ хлѣбъ аггеликій бѹхариніи
стон. таکъ ѿ помѣрии єдини зъ бытіемъ цркви наѣ:
и [правѣ] єгѡ іѹчнія въ старайшии на свиніамъ, Терпѣ:
и домовое оное дѣяволское падъ стадо, где ли
огла бытии оутаскиваша жиботиони піши .

Глаголе обачиши дѣвичи иегѡ г҃рѣшникай старай
мѣни, але слѹшиши егозмнои євгоды поместъ и
факе: ото горориа тиси сѧ, не хотѣ лнешше оу ѿци
бѣти заславати, примиша же рабои небомицо быти
ажданина чюдного! што горории не хотѣ среѣ за
на ѿзнати б҃га, примиша иенїи єслѹжнти дѣяволъ:
отории не хотѣ мѣшкать въ цркви плацъ, што
смѣшети на село, где мѣшкани по длии проспаки.
отории не хотѣ бѣздесвати зератомъ, примиша
иенїи заслава тобарашемъ быти свиніамъ! што
отории не хотѣ въ оужнватаи при оца аггелика гѡ
иба, гладомъ притиженіи же лаєти касытитика
ројецъ, которими кормилъ свиніе .

Э нещелѣбий грѣшникъ! коли въ ткѣи смертейни
ладаешъ грѣхъ, ѿходиши ꙗш тиси марнотравца, ѿ
циа своеи гѡ иеногѡ на старай иалече. И ктожъ може
израспти? кто можетъ понять тиса мяжи грѣхомъ
и вѣчнамъ и багтию б҃жію, мяжи иеномъ и землею,
ежи живото и смертю єшь ѿлегости! тиси великий
ведѣль! сѧи агглове иеногѡ пророчении, либо доѣти
иѣ пророки дѣхове, ѿ седми тисацей лѣтъ и даіенъ,
какъ ѿчнни иенон ѿдаланъ, а жанои меѳрои таїи
повѣсли и николи не повѣрии? сѧ лютѣ! йакъ да леїса
та то старай, тиси ѿлагий краинъ ѿдаленіе сѧ чреѣ грѣ
б҃га. ѕважмо пророка нашеи гѡ адама, той и жена
иѡ говѣрѣа роіомъ івоніамъ, یдися преступленіемъ
и побѣди ѿдаланъ ѿ оца иеногѡ, таکъ б҃арзо за-
удали, же чрезъ пѣть тисаціи лѣтъ немогли пра-
нти на дорогу ведѹчию къ б҃гу; и ѿвшеи ѿжъ досего
и днѧ възгласиеніи заславали, гды бы сѧ нала-
ибшии б҃га творецъ чрезъ сѧи своеи хѣ спасителемъ
и проводи ихъ зъ плаѣ да леїсанъ ѿлегости. ѕважай

же тъгъ члвчче грижнаш, гдѣ тъгъ не швсѧлъ Хъто
Спінтельѣ швсѧлъ ѿнъ тъгъ нѣ въ ислега вифлиемскы
межи въдлѣти, икѡ оуподобиша го скотомъ
швсѧлъ нѣ єгиптѣ, нѣ на пѣши, нѣ на горѣ Голгода
нѣ въ Гробѣ; на вѣтѣ швсѧлъ нѣ въ самѣ шхланахъ ѣдесе
плюмоге ѿмерти. Атакъ ѹзажъ тъгъ грѣхъ въдалесъ
иисусъ марно прѣбогъ сима не запровѣдѣ вѣа естѣ
ѧзажъ та не посѣаи вѣа жибѣтиагъ хлѣба ѿхъ¹
рнѣтѣ. Сѣонъ же тъгъ мѣрѣла ламентовати зъ марно
прѣбогъ симомъ; колико наемниншъ. Оца моего
нѣсиваніи хлѣби, азъ же гладомъ гиблъ.

Дѣвнамъ рѣчъ; же члвкъ не тѣлѣш хлѣба, але нѣ ѿдѣтъ
по прѣбогъ, икѡ мѣрѣла Павелъ Сѣонъ: Імѣнъ
пнѣщъ нѣ ѿдѣканіе, сими доволни вѣдемъ. Амарно
прѣбогъ симъ, коли мѣрѣла до ѡцѣа поверишъ
хлѣбъ тѣлѣш въ смѣнкѹ чнинѣ: Колиши наемнинш
шцѣа моего нѣсиваніи хлѣби, азъ же гладомъ гиблъ
икѡ нѣ маи въ мѣтвѣ Гдненъ ѿчъ ишъ мѣрѣла, не спо-
мнаемъ ѿдѣжды, ѿхлѣбъ тѣлѣш ѿца ишъ Нѣ
прѣснъ: Хлѣбъ ишъ наемнинш дѣждѣ на мѣднѣ
На тое бѣженнии ѿгустинъ ѿповѣдаєтъ: Же тѣлѣ
хлѣбъ ѿхарнѣтѣ Сѣонъ, брашномъ ѿита, нѣ ѿдѣканіе
тѣ подаетъ, тѣй же нѣ сидѣ члвкъ даруетъ, нѣ грѣхъ
наго тѣ ѿдалеятъ; икѡ поискаря ѿдамови алкантѣ
навѣ, нѣ наго тѣ прикия: тѣ хлѣбъ ѿхарнѣтѣ Сѣонъ
ѡбо тое злѣ ѿганѣ, дѣш дѣбне кормачи нѣ ѿдѣбану.

Що бы за моглося значити чреъ рожци, которымъ
желѣ марно прѣбца наемнини икое чрео? Златоуетъ
Сѣонъ чре тѣи синкїе роцьи, розумѣетъ оупѣхъ телесные,
которые прѣгнѣша члвкогъ не наемнини тѣ, але тѣлѣ
на дѣмѣ, роцьи, нѣ прѣпѣ, але дѣши вѣли гризени
нѣ мѣрѣни. Око тѣгъ оубажиши, же ѿсликѹ прѣгнѣ
лакоме, Собраниемъ злата нѣ сребра, ако чреши нѣ слава
Сего мѣра, икѹого иишого не прѣгнѣ, тѣко роцьи иже
идѣти свиниа. Если кто прѣгнѣтъ вишменнити
потрѣбами нѣ напоими чрео икое наемнини, але
грѣхъ телесный пополнити, икѹого иишого не-

ГНЕГУ, ТАКІСШ РОЖЦОВЪ МЖЕ ПДАРТЪ СВІНІЛЯ.
 КЕ СПІНТЕЛН, В ОНОМЪ ѡЦН Марнотрівногш н ро
 гногш Сіна, тм то є знаменобаній, а в Сіні
 а коядній улбкіс еладжій в грбху Смертєлній,
 ТАКОВНІИ КОЖДНІИ на Кршненіи Стг, вдлбшн ш тесе
 ца сбоегш дойгопнно улсп н мчнія, Кагть ѿсїам-
 яи н ѿпрадлнці, н йншіи рвдніи Тон Блгн дары,
 в падаеть в ткін грбху Смертєлній, заходніть
 в барсш далекыи Страну, ткіс мовнітъ Фллоннік:
 леу ѿ грбшнікъ Спіеніе: гдє до таекон ненаси н Ул:ри.
 юзітка приходнітъ, н же прилатлжетя къ жите-
 Страны тоа, Кнажн тмы діаволу прокламу,
 тгірній єгш прнепадаеть пасти Свінн, то єніз,
 вимблаеть єгш в налого грбхувній, аєи що рахъ
 влшнхъ н тажнхъ допашалу грбхувъ; але гдь
 натхненемъ Дхла твоегш Стгш, Согршнія на
 в івоемъ, н поснабши з ткінхъ добру Ненайхъ, чре-
 н грбхн випадъ, на бернешемъ до тесе Оца Сбоегш,
 н йншнмъ марнотрівцю оукогорнкшнія пре то-
 в, речетъ: ѡцн, Согрбшнхъ на Небо н пре тобою, оуже
 тмъ досгопннія нарецнія Сіні твой, Согвори ма-
 ш єдинагш ш наемнікъ твой. Вірлем же з таекон
 дгтін н виселемъ єгш прнімешъ, з тмкои н йншні
 тесе в Булкій принал Сіна твоегш марнотрівного;
 пншдбешн єгш первою Слабы Неною Рибон, з ко-
 брон чрезъ грбхн Смертєлніи біл ѿнаженъ, н ві-
 то малородом чненін в Поклнні дла рвсъ єгш
 то перненемъ златымъ оукогорнкшнія, а вовратив-
 нія на погте праїн ногн, ткіс Сапогами не-
 фланімн Сілон жаномъ н же по полнобенію
 не полегло, пришдбенвшн, речешъ до йглш
 сбоіхъ, н довоіхъ Стг: Водбеселнія.
 н вовратив подобаетъ, ткіс братъ
 баша Сен, мртвъ біл н южнє, н
 нсгнєл єгш, н ѿрбтєсл.

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ ЛЕ
ПО СОШЕСТВИИ СТАГСО ДХА
Егда приидетъ Синъ Человѣкъ въ Славѣ твоїи,
и вій Стыни Аггли Синімъ, тогда Сядетъ
на Престолѣ Славы твоїи.

Словеса свѧтаго Христова ѿ Страшномъ егѡ Судѣ, написаны ѿ святого
Буланита Магделя, въ Глаголѣ ѿ.

Лѣвнай ѿ образѣ и Страшнай Судѣ Хѣ
гражданий, припомнитеся намъ Цркви
Софии въ Буланѣ и въ ѿшнѣ, Слѹхату Право-
славнинъ. Славнинъ, со тѣкъ сѧмъ ѿ прѣ-
шитѣи сюсмѣна Суда, Хѣ Правнинъ
Судѧ ѿвнѣ : Егда Приидетъ Синъ
Человѣкъ въ Славѣ твоїи. Славнай ѿ образѣ и Страшнай
сю ѿ нѣмъ пишется Синъ Громъ въ Апокалипсисѣ :

БИДѢХЪ

и да хълътъ поглава парашатаго посреде Небес, и мъдрилъ българи
кътое, Благовестните жнавщи на земля, и всѣ
омъ племени и языки, и колични и людемъ, глагола
и съзомъ велики: България Българ, и да дължте емъ слава,
кош прѣде чиста Свада єгъ. Видитъ Чистища Стала,
и наиз до болдни Българ и до поклони за грѣхъ ралич-
ие оуетрашенія, мнози ги искръсми въ мъртъ съмъ оу-
тъбъните на кълчуните, немогъ пота гнѣти; икъ ѿблъ-
етъ наиз Писаніе Стое: Извѣстъ Стражъ Българ предъ
тѣма икъ. Претожъ оуетрашетъ на наинпаче ѿстѣ-
имъ Свадомъ Хъбомъ Стражномъ, и бѣсемъ ѿ немъ
и малчани, жили въ Стражъ Българ, и погамовали не
грѣхъ ѿблъ, бѣда ѿблъ оупомнена. Българ чредъ Стражъ:
омнианъ погади на твоѧ, и въ вѣки не съгрѣшиши.
и ѿ ѿлъдовѣмъ памѧтѣтъ ѿ настѣвѣнѣи ѿстѣ-
имъ Свадъ Хъбомъ Стражномъ: тои въседа етъ ареал
и въмѣстъ не пълакъ ѿ прнета блѣнїи до ѿлъгъ етъ рѣ-
и и ѿ въсѣхъ дѣлехъ съонихъ, але и ѿ въсѣкомъ Слобѣ-
идномъ ѿблѣтъ дѣти въ днѣ Сваднии изъ Стражомъ.
Икъ тѣди Стражъ Свадъ Хъбъ єздѣ, ѿ тѣ си Слобѣ.

Къ теперъ не призначенъ, и кътъ наинъ чайъ
не ѿблѣнѣтъ, жи съардо Стражнии єздѣтъ
Свадъ Хъбъ: Где не пълакъ на ѿблѣтилахъ
и сънъхъ не ѿдъвленниихъ, єздѣтъ въ земеніи
и Сѣнци, и Абине, и Звѣздѣахъ: але что наетраши
и, и възмѣхъ дѣлекъ въшшихъ ѿблѣтилахъ и сънъхъ
и сънъхъ, и самомъ Хъбъ Спители икъ въ Сѣнци,
Преблѣнной дѣтъ Мѣрнъ Кънъ икъ въ Абине, въ Сѣнци
и ѿднѣкъ Българъ икъ въ Звѣздѣахъ, Слобѣдъ Право:
и житія на перѣ въ Хъртѣ икъ въ Сѣнци Стражное
земеніе Справедливости, гдѣ Хъбъ Свадъ прѣдѣлъ,
и възжду бояздѣтъ подъѣло єгъ, икъ моби. Апѣтъ:
и къто прѣи мѣтъ мѣдъ по ибоемъ тради. Теперъ тое
ище Хъбъ Спители наетраши на ибоегъ Бѣзкогъ мѣрдѣа
и ѿблѣтъ променъ, тѣкъ але, же хѹсемъ не знатъ
и възжду икъ тѣ грѣшиши, скончайка възхнѣтъ цире
и ѿблѣхъ ивонъ и заплѣчетъ, аже зара єги проиѣщай

Слово на Глаголе

СВЯТЫЙ ПАПА ГРАГИ, И ГРЕХИ ЕМУ ШПУЩАЕ, ИКШ
ЧАСТЬ 1. ВЫДНЯЕ У ГЛАВОЮ: РЕХ НЕПОВЕМЪ НАМА БЕЗЛЮДНОЕ МО
ГДВИ, И ТЫ ШПУЩЕНЫ ЕСИ НЕЧЕСТИЕ СРУЧА МОЕГО. ИЛЕНАТОК
ЧАСТЬ 2. СДЕЛЕНА ПРВОДѢ СЛАВЫ ИВОЯ, И ЕШВЕРВІЯ ПР
ЧАСТЬ 3. ВОН ЯДЦИН, ХОЧЕМУ НЕДНА ТІКЪ КІПУШ ВДИХА
ХОДЕМУ НЕДНА ТІКЪ ПЛАКА, И ПОКВОДА ЗА ГРЕХИ ИВОМ,
УЖЕ НЕ ШЕРДІЩЕ ОУНЕГИ МАРДІЛ. ТА СА МОВИ ЧРЕД ПЕРІС
ЧАСТЬ 4. ИСПОЧАДИ ОКО МОЕ, И НЕ ПОМАДИ, ЗАНЕ СВД
ЧЕБОИ НАТАЖ ИДЕ. СО СТРАШНОЕ ЗНАМЕНІЕ? ГЛАВОЙ КО
ПОДВІЙДА ДОСЛІДИ НАДІВАЕ БАГІИ МАРДІЛ, ИКШ МОВИ
ЧАСТЬ 5. БАГІИ ГДЬ ВІДЧІСИ, ИЩЕДРІТН ЄГШ НАВІГ
ДІБЛЕХ ЄГШ. НАТОЙ ЧАСТЬ ОУЖЕ ШІКАЖЕСЯ ВЕЛІКОН ІРОСІ
И ГНЕВА ИСПОЛНЕНЫМ НА ГРЕШНИСВДІ, ВЕДЛЮГЪ СЛОВ
ЧАСТЬ 6. ПРРУШІНХ: СЕ ДНЬ ГДНЬ БЕЗЦІБЕМІ ГРДІТВ, ІРОСІ
ИСПОЛНІ ВІГНЕВА. ЙДАЖЪ НЕ СТРАШНОЕ БЕДІТ ЗНАМЕНІ
ВТОМ МЫСЛІВНОМ САНЦІ КРІПЕ СПІЛАЕ НАШН ЧАСТЬ
ЧАСТЬ 7. ГДЫ ГРЕШНИСЮ НЕПОКВІЧУЧУМ ЗА ГРЕХИ ИВОМ, А ТОКВ
ЩИМ ВДВЕРН МАРДІЛ ЄГШ, РЕЧЕТЬ, ИКШ ШИМЪ ПАП
ГОРОДНВИМ ДВАМ: ЙМНН ГЛЮБАМЪ, НЕВЕМЪ ВАГА.

ХЕ СПІНТЕЛ! ГЛАВІ ЖІЛЪ НАЗЕМАН, ШЕБЕЦАЛЕСЬ ПШ
ЖЕС ИОНАИМЕНШОМ ВСЕХВ БЛАІТ МІЛЪ ВІДАТИ, РЕКАЕ
СО: ВАЖЕ И ВЛАГИ ГЛАВНИИ ВОН И ЗОПЕИН СВТ. А НАТОЙ
ЧАСТЬ 8. СРОБНМЪ КОГРЕШНИКОМ ШІКАЖЕШ, ЖІ
ШІМАЕХЪ НХЪ ВІЧНЕ ВІДАТИ НЕХОЧЕШ, ГДІ РЕКНЕШ.
ЙМНН ГЛЮБАМЪ, НЕВЕМЪ ВАГА. РЕКВТ ТОГДА ГРЕШ
НИЦН: ГДН, В ШАСЬ ТЫСЬ НАГІ СПІВОРНЛ, ТЫСЬ ДЛЖНА
БОЛОЩНЛ, И НАРОДНЛ, ТЫСЬ ДЛЖНАСЬ ПОСПРАДАЛ
ЧАСТЬ 9. ДЛЖНАСЬ ОУМЕРЛ, ТЫСЬ ДЛЖНАСЬ И ЗМЕРТВИХ
БОКІРЕСЛ: ЧЕМВЖЪ НАГІ ШМІКЛАЕШ ШИЕВ, И МОВИШ
НЕВЕМЪ ВАГА: АЛЕ ШПОВЕСТЬ: ПРАВДА, СПІВОРНЛЕМ ВАС
ДЛЖВАС, БОЛОЩНЛЕМ И НАРОДНЛ МІЛ ДЛЖ ВАС, ПОС
ПРАДАЛЕМ ДЛЖ ВАС, ОУМЕРЛЕМ И КРІПЕ ДЛЖ ВАС
БОКІРЕСЛЕМ ШГРУБА ДЛЖ ВАС, И ВАШЕГШ РДН СПІЕНІЛ
АБІ ЗАПОСЕ АБІСТЕ МНІК ИКШ КРІПЕ ДЛЖ ВАС
БАГОДАПІВЕНО ГЛАВІЛ, АБІСТЕ МНІК ИКШ ШІКПІФЕЛ
ІВОЕГШ АЛБЕЗНО ЧРНЛ, ЗАПОВЕДН МОН ИСПОЛНЛ
И ЙМА МОЕ ПО ДОЛГУ ХВАЛНЛ: АЖЕСТЕ Ш МЕНЕ Ш

ГУПІШИ, НІ МОІМН ВІСІМН ВА ШІКАЗАНИМН ДОРОДЖІСЬБЫ
 ТОГО РДЖЕВШИ, ГЛУЖНІМ НЕ ПРЯТТЕЛЕВН МОЕМУ ДІАВОЛУ,
 І ЕГУ ЧРЕІБОНІ ВАЛЕ ОУЧІСІ ВЛІХ ВЛАДЛІН: ПРЕТО ПАША
 ХОЧУ ВЕДАТИ, А ЕСТЕ ГОМНОН МІКЛІ БЫТЬН В СЛАВІ
 ДЕН НЕМОЙ: АЛЕ ПАША ВЕДАТИ БІДОВ, А ЕСТЕ ВІДЕСЛАВЪ
 В ДІАВОЛОМЪ НІ АГГЕЛАМИ ЕГУ НА ВЕІСІ ВЧУНАЕ МУЧНАЕ.
 ОГАЖЕСЛА ЗНАМЕНІЕ СПРАНОЕ НІ В ПРЕБЛЕНІЙ ДБІ МРІЙ
 ЦИ, ІКШ В АЧНІ, ПЕПЕРЪ ОНА ЗДІСА, ДОНЕН В ПОТРЕБА
 ШІН ОУЧІСКАМЪ, ВЕЛІКВН НАМЪ ПОСАДУЕРЪ ЛАІСВ, ПРИ-
 ННАЕСТА ГА ОУЧІСЛАВИЧЕ ЗА НАМН ДО СНІА СВОЕГШ, АЛЕ
 АТОН ЧАСУ ОУЖЕ НЕДАСТЬ СВІЧТА СВОЕГШ, НЕ ПОКАЖЕСТА
 ІСКИ СВОЕН, НІ ОВШЕМЪ ШВРАТИТЬ СЧИ СВОІ ШНІХЪ
 И ПОЛНАЧУНІ ПРОРЕЧЕННОЕ ШІСЛІН: СГДА ВОЗДВІГНЕСТЕ ІСІ: А
 ІЦІ ВАШІ КОМНІ, ШВРАЩД СЧИ МОНІ ШВАІС. НІ ОВІ-
 ОНАЕ СПРАВЕДЛІВОСТИ КІСІН НА ГРІШНИКІША СНІА СВОЕ
 РІГІТИ БІДЕТЬ МОВАЧН; Й ЗВЕДН ІХЪ ВРІСІ МЕЧА, ІФЕ: НІ
 ДА ВДОВЪ РАБДРУШЕНИ ПРЕДТОГОМ. О НЕЩАСЛІВЛА
 ДІНО ГРІШНИКІША! ЕСЛІ ЗАЕГУПНЦА ПАЛА КОТОРАМ
 ЕПЕРЪ ПЛАЧУ НІ ВОЗДИХАНІЛ НІНІ ПРЕДЪ СНОМЪ СВОЕМ
 ЕСЛАДАЕ, НЕ ДА ОУЖЕ НА ТОН ЧА СВІЧТА СВОЕГШ, НЕ ПО-
 ЖЕ ОУЖЕ ГРІШНИКОМЪ БЛАГОДАТИ НІ МАЛТИ СВОЕЖ; ТО
 Е ГА ПРЕДГНІБОМЪ КІСІН МУ ДАТИ МОГУТЪ! ЧІ ДО
 ГІХЪ ОУГОДНИКІША КІСІНХЪ: АЛНІТЪ НІ НА ТАХЪ ІКШ
 ЗБІДА ЗНАМЕНІА СПРАНЫЕ БІДОВ; ВЕДАВС СЛАВ ПРІКА
 ОНІЛ МОВАЧОГШ: СЛНЦЕ НІ МЦІ ПОМЕРІСНЕТА, НІ ЗВЕС-ІШН: Б.
 ОУГАІЛТЪ СВІЧТЪ СВОІ. ТЕПЕРЪ СТЫІ КІСІ В ВЕ-
 ХЪ ЕДАХЪ НІНІХЪ НІ ОУГРАПЕНІХЪ ПРЕДЪ МАЕСТАГО
 КІСІМ ВІТЪ НІНІМЪ ЗАЕГУПЛЕНІЕМЪ: АЛЕ НА ТОН ЧАСУ,
 НІ СЛАВА ЕДИНАГШ ДО ХА ЗА ГРІШНИКАМН НЕ ПРОМОВА.
 АСВ МОВНІТЪ ЗЛАТШВСТЫІ СТЫІ: ТАМЪ АНН БО-
 ЕСТА БОГАТЫМ ПОМОГУТЪ, АНН РОДНІТЕЛЕІЕ СЛНІЮМА,
 ПОМОГУТЪ ТАМЪ АНН АГГЛН. ЙЩОГА МОВН УАГГЛА
 РЕЖ РОЗУМЕСТЕЛ НІ УАГГЛ СТЫІ. КІХХ ОУЧЕМУ
 ЧІЖДЕНОГШ ЧАБЕСА ПРИЧНІМЛІСА ВІСЕ СТЫІ ДО ХА,
 КЕ ЕМУ ВОЕГШ МАРДІА НІ БЛГІТЫ НЕ ПОКАЖЕСТА. СЧУОМЪ
 ЧІЖЕ ЕДИНА ЗБІЧТЕЛЕЙ ЧІРГОВНЫХЪ: НА ТОН ЧАСУ
 [ІАВІ] АНН БОГАТЫВА ПОМОГУТЪ ДОЧННІНА МАМВЖНА,